tevhid

Ramazan 1433

"Tağut'a kulluk etmekten kaçınıp, Allah'a yönelenlere müjde vardır..." (39/Zümer, 17)

Aylık Eğitim ve Siyasi Bakış Dergisi | AĞUSTOS 2012 | YIL: 1 | SAYI: 7 | FİYATI: ₺5

GÜNDEM '03

RAMAZAN MEKTUBU

'03
Allah'a Adanmış Gençlikler - 2 -
Ebu HANZALA

'21
Yeniden İman Çağrısı - 1 -
Özcan YILDIRIM

44 *İlahlaştırılan 'İktidar' Ve Yeşillerin Savaşı*
Kerem ÇAĞLAR

17 *Genel Olarak Arapların Durumu - 6 -*
Enes YELGÜN

27 *Darlar/Ülkeler Ve Ahkâmları*
Ferhat CURA

TD

TEVHİDDERSLERİ.COM

www.tevhiddersleri.com

"And olsun ki biz her ümmete: 'Allah'a ibadet edin ve tağuta kulluktan kaçının' diye bir elçi gönderdik."

Ey İman Edenler Allah'a Ensar Olun - 1

Ramazan Mektubu

RAMAZAN 1433
AĞUSTOS '12 SAYI: 7

بسم الله الرحمن الرحيم

Bizleri bu mübarek aya ulaştıran Allah'a hamd olsun. Salat ve selam kendisine bu ayda Kur'an inen ve onu bizlere örnek olacak şekilde yaşayan Rasûl'e, pak ailesine ve ashabının üzerine olsun.

"Bir kimse, inanarak ve sevabını sadece Allah'tan bekleyerek, Ramazan orucunu tutarsa, geçmiş günahları bağışlanır." [1]

Kur'an'ın indiği, mümin gönüllerin harekete geçtiği bir aydır Ramazan… Her bir gelişi bizleri daha da ileriye götürmeli, daha olgunlaştırmalı, daha sebatkar kılmalıdır. Rabbe ilticanın, istiğfarın, münâcâtın vakti olan bu ayda her mümin sonraki dönemler için birer kalkan edinmeli, yaptığı hataları temizlemeye gayret etmelidir.

Bu mübarek, bereket, hayır, zafer ve değişim ayı içerisinde olmamız hasebiyle, bu sayımızda ağırlıklı olarak yazarlarımız bu konuya farklı açılardan değinmeye çalıştılar. Aynı şekilde gündemimizi bu ay siyasi arenanın keşmekeşliğinden uzak tutmaya çalıştık. Ta ki bu ayın önemini Müslümanlar dünya meşgalesinde unutmasınlar.

Hasan bin Malik bin Huveyris'ten *radıyallahu anh*: *'Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem bir gün minbere çıktı. Birinci basamakta âmin, dedi. Sonra ikinci basamağa çıktı. Orada da âmin, dedi. Sonra üçüncü basamağa çıkınca, yine âmin, dedi. Minberden inince sahabeler: 'Ya Rasûlullah! Niçin her basamakta âmin dediniz?' dediler. Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem: "Bana Cebrail gelip: 'Kim Ramazan ayına erişir de bağışlanmazsa,Allahonu İlahî rahmetinden uzaklaştırsın' dedi. Ben de âmin, dedim. Sonra Cebrail ikinci basamakta: 'Kim anne-babasına veya onlardan birine yetişir de (yaşlılıklarında onlara bakarak, gönüllerini alarak) kendisini cennete girdiremezse,Allah onu da rahmetinden uzak kılsın' buyurdu. Ben de âmin dedim. Cebrail son basamakta da: 'Sen kimin yanında anılırsın da, senin üzerine salavat getirilmezse, Allah onu da rahmetinden mahrum kılsın' dedi. Ben, buna da âmin, dedim."* [2]

Allah'ım sen bizleri bu ayda bağışla, bizleri cennetinde en güzel arkadaş diye vasfettiğin kimselerle haşreyle! Allahumme Amin

1. *Buharî, Savm,7*
2. *İbn-i Hibban*

İÇİNDEKİLER

03	Allah'a Adanmış Gençlikler - 3	**Ebu HANZALA**
10	Ramazan Mektubu	**Gündem**
18	Allah'ın Gazabı	**Ebu NUSEYBE**
22	Asıl Güçlü Kim? İktidar Sahibi Tağutlar mı, Mümin Bir Kul mu?	**Enes YELGÜN**
26	Ramazan... Şehru'l Kur'an!	**Özcan YILDIRIM**
29	Bu Fırsatı Kaçırmayalım	**Kardeşimle HASBİHAL**
33	Ramazan (Oruç) Fıkhı	**Ferhat CURA**
38	Ramazan'da Bağışlanmak için Ne Yapmak Gerekir?	**Ekrem BULCA**
40	Türkiye Medeniyetine Uygun Başka Nasıl Bir Ramazan Ayı Bekleyebilirdiniz ki!	**Abdulmetin AKSOY**
44	Hak ile Batılın Ayrıldığı Gün: Bedir	**Yiğit İnan**
46	Nefsimiz ve Halkımız Hakkında Mülahazalar	**Kerem ÇAĞLAR**
49	Çizgi Film Saati	**Mahi**
52	Servet	**Mirsad AĞINT**
56	Zafer ve Değişim Ayı: Ramazan	**Ebu Muhammed El-Makdisi**
61	Baba Gibi Yar - 4	**İktibas YAZI**
63	İrca Saldırılarına Karşı Şüphelerin Giderilmesi	**Ebu ENSAR**

tevhid

Aylık Dergi
Ramazan 1433
Ağustos 2012
Sayı: 7
Fiyatı: 5₺

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü:
Emre UYAR
Yayın Türü:
Yaygın Süreli

Reklam ve Abonelik:
info@tevhiddergisi.com
www.tevhiddergisi.com

Adres: Barbaros Mh. 9/2 Sk.
No:12A-B Bağcılar/İSTANBUL

Abonelik İçin: 0 534 086 95 76

Yazışma Adresi: Emre UYAR
Güneşli Merkez Postane P.K. 51
Bağcılar/İstanbul

Basım: Kültür Sanat Basımevi
Litros Yolu 2. Mat. Sit. No:ZB7
Topkapı / İstanbul.
Tel : (212) 674 00 21

EBU HANZALA

-3- Allah'a Adanmış Gençlikler

Allah'a adanmak, bir hayatla iki hayatı birden ihya etmektir. Hangi güzelliğe kolay ulaşılmış ki, adanmışlık kolay olsun... Hangi hazine orta yere konup umuma arz edilmiş ki, adanmışlık herkesin kârı olsun.

Allah'a *subhanehu ve teâlâ* hamd, Rasûlü'ne salat ve selam olsun.

Gençlik çağından ve bu dönemin Alemlerin Rabb'ine adanmasından konuşmaya devam ediyoruz. İnsanın üç dönemi vardır. Bu dönemlerin ilki olan çocukluk döneminde, Allah katında mes'ul değildir. Yaşlılık ise zorunluluklar dönemidir. Yaşlılık, iradeyle seçilmiş bir yaşam değil de, gençlikte tercih edilmiş yaşam tarzının devamı niteliğindedir. İnsanı eşref-i mahluk yapan da, esfeli safiline düşüren de gençlik dönemidir. Gençlikte insanlar üçüncüsü olmayan iki hayatla karşı karşıyadır. Ya gençliği Allah'a adayacaktır veya şeytana. Ya Rabb'ine kul olacaktır ya da dinara, dirheme, kadifeye... Çünkü Rahmani ve şeytani tercihler, insanın mes'ul olmadığı çocukluk dönemi ya da zorunlulukların tercihleri belirlediği yaşlılıkta değil, gençlikte anlamlıdır.

Bundan olsa gerek küfür, gençleri ifsad ediyor. Küfür patentli ürünler, sapık ve küfri ideolojiler, ahlaki tercihler, tüketim, eğlence vs. hep gençleri zehirlemeye yöneliktir.

Allah *subhanehu ve teâlâ* bir kavim için hayır diledi mi, onların gençlerine hidayet eder. Çünkü hakkın ikamesi güce muhtaçtır. Gençler hakkın ikamesi için gerekli olan güç ve cesaret potansiyelidir. İslam tarihi, adanmışlık tarihidir. Kadını, çocuğu, genci ve yaşlısıyla Allah'a cennet karşılığında satılmış tablolarla süslüdür sicil kaydımız.

Bugün, gençliğini Rabb'ine adamaya talip bir nesil var, Allah'a hamd olsun. Önceki yazımızda belirttiğimiz gibi: *'Gençliğini Allah'*a adamış ve Allah'ın adaklarını kabul ettiği' genç sahabiler vardır. Onlar bu özelliklerle süslenince, netice aldılar. Adlarına ayetler indi ve Allah onlardan razı olduğunu beyan etti. Bugünün gençlerine düşen geçmişteki, emsallerini tanıyıp onları taklit etmek, onların süslendiği özelliklerle süslenmektir.

Onların en belirgin vasfı Rabb'lerini tanıyor olmalarıydı. Rabb'lerine, O'nun isim ve sıfatlarıyla kulluk ettiler. Herşey onlara hizmetkar oldu. Fıtratlarında yaratılmış duygular, Allahın şer'i ayetleri ve kainat kitabıyla terbiye edildi. Hissettikleri herşey kulluk yolunda onları bir adım ileri taşıdı. Bu yazımızda ikinci özelliklerini ele alacağız.

2. Allah Rasûlü'ne Olan Sevgileri Ve Bağlılıkları

Sahabe gençleri Allah Rasûlü'nü *sallallahu aleyhi ve sellem* yürekten sevmişti. Bu sevginin menba'ı Allah sevgisiydi. Onlar Rabb'lerini tanıdıkça, O'nun isim ve sıfatlarını müşahede ettikçe,

sevdiler. Karşılarında Allah'ın isim ve sıfatını itikadında, ahlak ve yaşantısında en güzel temsil eden insanı buldular. O Allah Rasûlü'ydü. O *sallallahu aleyhi ve sellem* adeta Allah'ın kitabıydı. *'İşte kul'* denilecek tüm sıfatlar, onda mevcuttu ve onlara Rabb'lerini en güzel şekilde tanıtıyordu... Onunla olmak, onun sohbetiyle müşerref olmak demek, Allah'ı daha iyi tanımak O'na *subhanehu ve teâlâ* yakınlaşmak demekti. Nasıl sevmeyeceklerdi onu? İnsana Rabb'ini tanıtan bir kişi sevilmez miydi?

Onu seviyorlardı, çünkü onunla *sallallahu aleyhi ve sellem* anlam bulmuştu hayatları. Sokak aralarında, eğlence meclislerinde, içki ve zina, kof kahramanlık gösterilerinde heba olan bir gençlik vardı çevrelerinde. Kimsenin değer vermediği ve günümüzde olduğu gibi sorun kelimesiyle anılan gençler.

Oysa Allah Rasûlü onlara değer veriyordu. Onları en mühim görevlerde istihdam ediyor, onları kitap ve hikmetle ihya ediyordu. Emsalleri sokakları arşınlarken; onlar Allah yolunda at koşturuyordu. Emsalleri *'kimse beni anlamıyor, herşey beni bunaltıyor, herşey beni sıkıyor'* bataklığında yüzerken; onlar Allah Rasûlü ile beraber '*Allah*'a kulluk ve tağutlardan ictinab' etmek gibi ulvi bir hedef için yaşıyordu. Emsalleri ecdadlarının olmayan kahramanlık hikayeleri ve hurafelerle mutlu oluyorken; onlar İbrahim'i, Musa'yı, İsa'yı ve kendileri gibi adına Kur'an inen gençleri öğreniyordu. Emsalleri; falancanın kızı, iki çocuk, deve şeklinde sıralarken hedeflerini; onlar tüm yeryüzünde İslam'ın hakim olacağı noktayı hedefliyordu. Nasıl sevmesinler Allah Rasûlü'nü? Emsalleri şer, zillet ve cahiliye içinde heba olurken; onlar hayır, izzet ve İslam'la abad oluyorlardı Allah Rasûlü'nün yanında.

Onların Allah Rasûlü'ne *sallallahu aleyhi ve sellem* olan sevgisi *'lidere bağlılık'* veya *'grup taasubu'* menşe'li bir sevgi değildi. Böyle bir sevgi insanı ancak zelil kılar, kendi gibi kul olana kul yapar. Onların sevgisi Rahmani bir sevgiydi. Allah'ı sevdikleri için Rasûlü'nü sevmişlerdi. Onlar bu sevgiyi Allah Rasûlü'nden sonra aynı misyonu yüklenenlere de devam ettirdiler. Onları Rabblerine yaklaştıran, hayırla aralarında vesile olan anlamsız bir hayattan kurtarıp, İslam gibi ulvi bir davaya adanmayı sağlayan herkesi aynı şekilde sevip, bağlı kaldırlar.

Örneklerimize bir göz atalım; sahabenin en gençlerinden olan Enes *radıyallahu anh* ile başlayalım.

"Adamın biri Allah Rasûlü'ne 'Kıyamet ne zaman?' diye sordu. Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem 'Sen onun için ne hazırladın?' diye cevap verdi. Adam 'Hiçbir şey, ancak ben Allahı ve Rasûlü'nü seviyorum' dedi. Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem 'Sen sevdiklerinle berabersin.' dedi. 'Sen sevdiklerinle berabersin' sözüne sevindiğimiz kadar hiçbir şeye sevinmemiştik. Enes: 'Ben Rasûlullah'ı, Ebu Bekir ve Ömer'i seviyorum, onlara olan sevgimden dolayı, onlarla beraber olmayı umuyorum.' " [1]

Bu rivayet üzerinde düşünmeli genç kardeşim. Bunu rivayet eden Enes *radıyallahu anh* henüz çocuk yaşta Allah Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem* hizmetine verilmişti. Emsalleri sokaklarda oyun oynayıp, 'çocukluğunu yaşama', 'gençliğin keyfini çıkarma' aldatmacasıyla meşgulken, o Rasûlullah'a hizmet ediyordu. Onun suyunu taşıyor, ayakkabılarını koyuyor, ihtiyaç için çıktığında temizlik malzemesi elinde onun peşinde dolanıyordu. Ki o ne şerefli bir hizmet, ne şerefli bir takipti! O Allah Rasûlü'nü, Ebu Bekir'i ve Ömer'i seviyordu. Ve Rasûlün sevgisinin insanı onunla beraber yaptığını duyunca *'hiç sevinmediği kadar sevinmişti'*. Ebu Bekir ve Ömer'i de *radıyallahu anhum* seviyordu. Çünkü Allah Rasûlü'nden kimi, neden sevmesini gerektiğini öğrenmişti. Allah için... O'nu hatırlatıp, O'nun

1. *Buhari, Müslim*

dinine hizmet eden ve O'na kulluk etme yollarını açan herkesi. Ebu Bekir ve Ömer *radıyallahu anhum* Peygamber değillerdi ama onlar da aynı görevi görüyordu. Allah Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem* gölgesi gibiydiler, mallarıyla, canlarıyla onun etrafında etten duvar gibi duruyorlardı. Onlar konuşmuyordu. Zaten Allah Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem* olduğu bir ortamda nasıl konuşacaklardı. Ama duruşları ve yaşantılarıyla olması gerekeni insanlara hatırlatıyorlardı. İşte sahabe Allah Rasûlü'nü sevdiği gibi hayatında da, vefatından sonra da Ebu Bekir ve Ömer'i *radıyallahu anhum* hep sevmişlerdi.

Talha bin Bera *radıyallahu anh* Medine'de yaşayan gençlerdendi. Allah Rasûlü'yle *sallallahu aleyhi ve sellem* yolda karşılaşmış ve onun ayaklarını öpmüştü.

> *"Ey Allah Rasûlü bana istediğini emret, sana isyan etmem' demişti. Yaşı küçük olunca Rasûlullah şaşırdı, denemek için: 'Git babanı öldür' buyurdu. Hemen yola koyuldu. Allah Rasûlü: 'Dön, ben akrabalık bağını koparmak için gelmedim.' "* [2]

Daha önce Muaz bin Cebel'i *radıyallahu anh* yazmıştık. Onsekizli yaşlarda İslam'la tanışan ve Rasûlullah'ın *sallallahu aleyhi ve sellem* en önemli görevlerde istihdam ettiği genç... Öyle ki onu ehli kitabın yoğunlukta olduğu Yemen'e muallim ve davetçi olarak yollamıştı. [3]

Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem*: *"Kur'an'ı dört kişiden öğreniniz"* buyurdu. Bunlardan biri de en gençlerinden biri olan Muaz'dı. [4]

Muaz'ı Muaz yapan Allah Rasûlü'ne olan sevgisiydi. Bu öyle bir sevgiydi ki Allah tarafından kabul edilmiş, Allah ve Rasûlü'nün sevgisi olarak ona geri dönmüştü. Zaten sevginin en büyük mükafatı da buydu. İnsanın sevgisinin kabulü ve Allah ve Rasûlü'nün insanı sevmesi...

Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* Muaz'ın *radıyallahu anh* elinden tuttu ve *"Vallahi ben seni seviyorum ey Muaz! Her namazdan sonra şu sözleri söylemeyi bırakma: 'Allah'ım seni zikretmem, şükretmem ve en güzel şekilde ibadet etmem için bana yardım et.' "* [5]

Henüz yirmili yaşlarında bir genç... Allah Rasûlü elinden tutuyor ve *"Ben seni seviyorum"* diyor, bu ne büyük şeref.

Bir diğer genç Ali *radıyallahu anh* idi. O en tehlikeli günlerde Allah Rasûlü'nün yanında bulunmuştu. Canını Allah Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem* uğruna feda etmeyi göze almış ve sonunda ölüm olacağı ihtimali de olsa suikast yatağına yatmıştı.

Onu tanımayan, ismini duyduğunda yüreğinde sevgi ve saygı oluşmayan bir Müslüman var mı? Allah Rasûlü henüz yirmili yaşlarda olan bu gence: *"Seni ancak mümin sever ve sana ancak münafıklar buğz eder"* [6] demiştir.

Allah Rasûlü onu Medine'ye vali olarak bırakıp savaşa çıkıyordu.

> *"Ali: 'Ey Allah Rasûlü beni kadın ve çocuklarla mı bırakıyorsun' dedi. Allah Rasûlü'ne: 'Sen Musa'nın yanında Harun* aleyhisselam *neyse, benim yanımda o mertebede olmak istemez misin? Ancak benden sonra Nebi olmayacaktır.' buyurdu."* [7]

Bu nasıl bir şereftir? Tebuk gibi Kur'an'ın zorluğunu ve meşakkatini tescil ettiği bir sefere bu ne iştiyak. Ve bu ne şerefli bir övgü. Musa *aleyhisselam* için Harun *aleyhisselam* neyse, Allah Rasûlü için Ali'de *radıyallahu anh* odur. Tek fark Ali'nin *radıyallahu anh* Nebi olmayışıdır. Ali'yi genç yaşında Ali yapan ne acaba?

Sehl b. Sa'd *radıyallahu anh* anlatıyor: *'Allah Rasûlü Hayber gününde şöyle dedi: "Bu sancağı yarın bir kişiye vereceğim. Allah onun elleriyle fetih nasip edecek. O Allah'ı ve Rasûlü sever, Allah ve Rasûlü'de onu sever." İnsanlar gece boyunca bu meseleyi konuştu. Sabah olunca Allah Rasûlü'ne gittiler. Her biri o kişi olmayı umuyordu. Allah Rasûlü: "Ali b. Ebi Talip nerede?" diye sordu.'* [8]

O şahıs Ali *radıyallahu anh* idi, sahabenin gençlerinden Ali... Bu rivayet bize Ali'nin *radıyallahu anh*

> "Üç şey vardır ki kimde bulunursa imanın tadını alır. Allah ve Rasûl'ünü herşeyden çok sevmesi, sevdiği kişiyi ancak Allah için sevmesi, imandan sonra küfre girmeyi ateşe girmek gibi kerih görmesi."
>
> Buhari, Müslim

2. *Taberani*
3. *Buhari, İ. Abbas'tan rivayetle*
4. *Buhari, Abdullah bin. Amr'dan rivayetle*
5. *Ebu Davud, Nesai, İbni Huzeyme, İbni Hibban*
6. *Müslim*
7. *Buhari, Müslim*
8. *Muttefekun Aleyh*

güzelliklerinin ve adanmışlığının sırrını da veriyor, Allah ve Rasûlü'nü sevmek.

Tarihe ismini yazdırmış bir diğer genç, zannediyorum sahabe ve fedakarlık denilince ilk akla gelenlerden biri de Mus'ab b. Umeyr'dir *radıyallahu anh*. Çocuk denecek yaşta İslam olmuş ve Allah yolunda her türlü eziyete katlanmıştı. Mekke'nin en yakışıklı ve refah içinde yaşayan genci, tüm imkanlardan mahrum kalmış, bununla beraber işkencenin her türlüsünü tatmıştı. Bugün onun yaşıtları bir semtten bir semte tek başına gitmeye cesaret edemezken, o Habebişistan'a hicret etmişti. İslam tarihinin en şerefli görevlerinden olan *'Medine elçisi'* olarak yola koyulmuş, Allah Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem* hicretinden önce Medine'yi İslam'a hazırlamıştı. Evet, bir genç ve İslam devletinin temellerini atma görevi... Peki Mus'ab'ı bu kadar fedakarlık yapmaya, dünyadan ve imkanlardan yüz çevirmeye iten neydi? Aslında geçen bölümde satır aralarında bu noktaya işaret etmiştik. Yineleyelim. O, Allah Rasûlü'ne selam verip onun yanına girmişti. Allah Rasûlü orada bulunanlara:

"Ben Mekke'de Mus'ab gibi zarif, yakışıklı ve rahat içeresinde olan başka bir genç bilmiyorum. Onun bunlardan uzak olmasını tek sebebi Allah ve Rasûlü'nün sevgisidir"

buyurdu. O şahitlik Mus'ab'ı Mus'ab yapan sırrı da veriyordu.

O gençlerden biri de Usame bin Zeyd'di *radıyallahu anh*. Henüz onsekiz yaşındayken Bedir ashabına, Rıdvan biatine katılmışlara, Ebu Bekir ve Ömer'e *radıyallahu anhum* komutan tayin edilen genç. Kalbinde hastalık bulunanlar bu durumdan hoşnut olmamıştı. Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* bu duruma kızmış ve:

"Siz onu eleştirdiğiniz gibi babasının (Zeyd b. Harise) emirliğini de eleştirmiştiniz. Allah'a yemin olsun ki, o emirliğe uygun biriydi ve o insanların içinden bana en sevimli olanlardandı, bu da (Usame b. Zeyd) bana insanlardan en sevimli olanlardandır." [9]

Sevgi de ikinci mertebeye, 'kabul' nimetine erişmiş bir genç. Onun Allah Rasûlü'ne olan sevgisi kabul görmüş ve o Allah Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem* en sevdiği insanlardan olmuştur.

İbni Ömer *radıyallahu anh* şöyle anlayıor: *'Babam Ömer bana birşey vereceği zaman, ondan Usame bin Zeyd'e daha fazlasını verirdi. Bu hususta babamla konuştum. Bana; 'Allah Rasûlü onu senden, babasını da babandan daha çok seviyordu'* dedi.'

İmanın lezzetini almak, sevgiye mebnidir. İnsan sevdikçe imanından tad alır, tad aldıkça sevgisi artar. Fedakarlık, itaat, adanmışlık sürekli artan ve sahibine huzur veren bu sevginin eseridir.

Gençliğini Allah'a Adamaya Talip Kardeşim!

İşte örnekler... Fazla söze ne hacet. Onların Allah Rasûlü'ne *sallallahu aleyhi ve sellem* olan sevgisi bu örneklerle sınırlı değildir. Onların Rasûle olan sevgisini hayranlıkla ikrar etmiş ve en azılı düşmanları dahi *'Ben Muhammed'in ashabının onu sevdiği kadar kimsenin, kimseyi sevdiğini görmedim'* demiştir. (Zeyd b. Desine şehadetinde Ebu Süfyan)

Sahabenin hiç tereddüt etmeden, onun için ölecek kadar onu sevdiğini de düşmanları ikrar etmişti. Urve b. Mes'ud onların Allah Rasûlü'ne olan bağlılık ve sevgilerinden, onun huzurunda edeple duruşlarından etkilenmiş ve bunu aktararak kavminin kalbine korku salmıştı.

Savaşta babası, kocası ve oğlu ölmüş olan bir kadını düşün! Beklenen feryat, figan, vaveyladan eser yok. Ona ölüm haberini zikredenlere: 'Bana Allah Rasûlü'nü gösterin, onun iyi olduğunu göreyim' diyordu. Rasûlullah'ı *sallallahu aleyhi ve sellem* görünce *'Sen iyi olduktan sonra her musibet kolaydır'* diyordu. (Siyer, İbn İshak, el-Bidaye ve en-Nihaye) Kalbindeki sevgi inci olup dilinden kelime kelime akan şu kadın... Acaba tarih böyle bir sevgi gördü mü? Bu söz kandil olup semaya asılsa güneş doğmaktan hicap eder. Örnek çoktur. Ben gençlerden örnekleri vermek istedim, yoksa ashabın Allah Rasûlü'ne olan sevgi rivayetleri anlatmakla bitmez. Onları, an-

9. *Muttefekun Aleyh*

cak onlar gibi seven insanlar anlayabilir.

Genç Kardeşim

Sevgi böyle birşeydir işte. O dilin telaffuz ettiği beş harflik bir kelimeden çok daha ötedir. O ağızla ispatı mümkün olmayan bir haldir. Kalplerde yer edinen ve sahibini sevgili yönünde harekete geçiren bir etkendir. Sahabeler gibi, bize örnek gençler gibi... Onları Allah Rasûlü'nün etrafında etten duvar kılan, onun bir sözüyle geçmişi silip geleceği yok sayarak beldelerini terk ettiren bu sevgidir işte. Gençliğin hırçınlığı, hızlılık ve menfi yönlerini terbiye eden, hatta o menfi yönleri Allah'a ve Rasûlü'ne amade ederek onları tarih yapan sevgileriydi... Bu da diğer tüm özellikler gibi sadece onlara has olmayıp, herkes için geçerlidir. Onlar bu mertebelere Allah Rasûlü'nü *sallallahu aleyhi ve sellem* gördükleri için değil, sevdikleri için ulaştılar. Allah Rasûlü'nü *sallallahu aleyhi ve sellem* görüp onun arkasında beş vakit namaz kılıp, onunla cihada çıkmış olmasına rağmen helak olan nice genç münafık vardı. Çünkü kalpleri bu sevgiden yoksundu. Kalp sevgiden yoksun oldu mu, sevgiliyi görmüş olmanın faydası yoktur. Dün, bugün ve yarın Allah Rasûlü'nü *sallallahu aleyhi ve sellem* seven her genç, Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* fazlına mazhar olacaktır. Onların ulaştığı mertebelere ulaşacaktır. Yeter ki sevgisinde samimi olsun. Sevgi, dilin iddiası olmaktan öteye geçebilsin, İslam her sevgi iddiasını kabul etmez. Sevgi iddia edenleri şu ayetlerle imtihan etmiştir:

"De ki: Eğer Allah'ı seviyorsanız, bana tabi olun ki Allah da sizi sevsin." [10]

Hasan-ı Basri ve seleften bazı imamlar: *'Bir kavim Allah'ı sevdiklerini iddia ettiler, Allah da onları bu ayetle imtihan etti.'* (İbni Kesir, ilgili ayet).

Sevginin ispatı ittibadır. Seviyorum demekle sevgi ispat edilmez. Sevgi, insanın hevasına ve nefsinin isteklerine değil, sevgiliye tabi olmaktır.

Genç Kardeşim

Sakın sevgiyi küçümseme. Nice insanın yorulmayla ulaşamadığı mertebelere, sevgi ehli samimi ve ispatlanmış sevgileriyle ulaştılar. Dünya cenneti olan iman lezzetine bakmaz mısın?

Ne acıdır ki iman edenlerin çoğu, imanlarının gereğini yaşamak için çalışır, yorulur ancak imanından lezzet almaz. Oysa imanla lezzet almak ne büyük nimettir. Can bedenden ayrılmadığı müddetçe o lezzet eskimez. Çünkü o lezzetin sebebi olan iman mevcuttur. Bu lezzeti sağlayan unsur sevgidir. Enes *radıyallahu anh* Rasûlullah'tan *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle rivayet etti:

"Üç şey vardır ki kimde bulunursa imanın tadını alır. Allah ve Rasûl'ünü herşeyden çok sevmesi, sevdiği kişiyi ancak Allah için sevmesi, imandan sonra küfre girmeyi ateşe girmek gibi kerih görmesi." [11]

İmanın lezzetini almak, sevgiye mebnidir. İnsan sevdikçe imanından tad alır, tad aldıkça sevgisi artar. Fedakarlık, itaat, adanmışlık sürekli artan ve sahibine huzur veren bu sevginin eseridir. Dünya ehli, ashabın fedakarlığına neden çok şaşırıyordu? Bir insanın ölümü arzulaması, tek bir sözle malını, yurdunu bilinmeze doğru terk etmesini anlayamıyorlardı. Neden bir insan kurulu düzenini, yurdunu ve aşiretini hiç bilmediği bir yer için terk eder ki? Olsa olsa bunlar büyülenmiş olmalıydılar. İnsan canını bir başkasına siper yapar mıydı? *'Ona gelen oklar bana gelsin'* diye kollarını açarak oklara hedef olur muydu? Ancak bir kahin onları cinlerle etkisi altına almış olmalıydı... Hayır! Ka'be'nin Rabb'ine yemin olsun ki bu sevgiden başka birşey değildi. Bir kadına sevgiyle bağlananlar dahi '*aşk*' diye akıl almaz işler yaparken, o gençlerin Allah Rasûlü için yaptıklarını çok görmemeli. '*Seviyorum*' diye ölenler, öldürülenler, kendine ve çevresine sıkıntı veren, müzmin hastalıklara yakalananlar... Gazete sayfaları, haber bültenleri bu garabetlerle dolu. Batıl olan ve sahibine

10. 3/Al-i İmran, 31

11. Buhari, Müslim

dünyada ve ahirette hüsran olacak şeytani sevgi, insanlara bunları yaptırıyorsa, Rahmani olan ve insana huzur veren sevgi neler yaptırmaz ki?

Genç Kardeşim

Adanmışlık önce kalpte başlar. Onu başlatan, devam ettiren, engelleyicilere karşı sabit kılan da kalp amelleridir. Bunun başında da sevgi gelir. Hayra ilk adımı atmak çok zordur. Sen 'bu gençlik boşa gitmemeli, ben de Mus'ab'lar, Usame'ler, İbni Abbas'lar *radıyallahu anhum* gibi Allah'a adak olmalıyım' diye niyetlendiğinde, şeytan ve nefis seni her yandan kuşatır, kah işin zorluğunu, kah senin alışkanlıklarını, kah eski günahlarını hatırlatır, 'sen olamazsın diye'. Allah'ın rahmet ettikleri müstesna çok kişi bu aşamada takılır. Bu noktayı atlatanları yeni sıkıntılar bekler. *'Bu kadar yeter'* vesvesesi tüm kalbi kuşatır. İnsana şerrin çoğu az görünür fakat hayrın azı ile yetinmeye yatkındır. Dağlar kadar günahı 'Allah'ın rahmeti geniş' diyerek önemsemez de, iki günlük amelini *'Allah'ın eksikliklerden münezzeh ve herşeyin en güzeline layık olduğunu'* unutarak büyütür de büyütür. Bu aşama da *'bu kadarı bana yeter'* hilesini, Rabb'inin lütfuyla aşanları yeni engeller bekler. Şeytan dünyayı, rahatı, lezzetleri süsledikçe süsler. Normal zamanda insanın aklına dahi gelmeyecek şehvetler ve heva, insanı meşgul eder. Gözün gördüğü, kulağın duyduğu herşeyi insanı alıkoymak için kullanır şeytan ve nefis. Başlaması zor, devamı zor, sebat etmek zor... Allah'a adanmak, bir hayatla iki hayatı birden ihya etmektir. Hangi güzelliğe kolay ulaşılmış ki, adanmışlık kolay olsun. Hangi hazine orta yere konup umuma arz edilmiş ki, adanmışlık herkesin kârı olsun. Bu zorlukları aşacak yegane azık, Allah ve Rasûlü'nün sevgisidir. Sevgi tercihtir, sevilenin rızasını, onun hoşnutluğunu kendi rahatına tercihtir. Şeytan ve nefsin vesveselerine karşı Rabb'ini ve rızasını tercih etmek istiyorsan –ki istediğin için şu an bu yazıyla meşgulsün- önce sevgiyi elde etmelisin. Daha önce de belirtmiştim. Sakın, o gençlerin hiçbiri sıkıntı duymadan gençliklerini Rabb'lerine adadıklarını düşünme. Öyle olsa adanmışlık nefes almak, yemek yemek gibi sıradan ve herkesin ortak olduğu birşey olurdu. Bilakis onlar da zorlandılar, sıkıldılar, yapamayacağız endişesine kapılıp yapamadıklarını düşündüler. Ancak sevgileriyle yola devam ettiler. Kimisi o kadar sevdi ki ne yaparsa yapsın hakkını veremediğini düşünüyordu. Enes'e *radıyallahu anh* bakar mısın? Tarih böyle bir genç gördü mü? O ne çocukluk ne de gençlik gördü. Allah Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem* yanında, onun hizmetindeydi. Ama şunu diyordu '*Ben Rasûlullah'ı, Ebu Bekir ve Ömer'i seviyorum. Onlara sevgimden, onlarla olmayı umuyorum'* diyordu.

İnsan şerde çok, hayırda az ile yetinmeye alışıktır. Dağlar kadar günahı 'Allah'ın rahmeti geniş' diyerek önemsemez de, iki günlük amelini 'Allah'ın eksikliklerden münezzeh ve herşeyin en güzeline layık olduğunu' unutarak büyütür de büyütür.

Genç Kardeşim

Sevgi senin elindedir. Sen, sevmek istediğin şeyi seversin. Zihin ne ile meşgulse kalp onu sever... Ve kalp muhakkak bir sevgi ile hayat bulur. Çünkü sevgi hareketin esasıdır. İster hak, ister batıl olsun hareket ve yaşamın devamı için sevgi şarttır. İnsan neyi sevmek istiyorsa onu sever. Ancak şu bir gerçektir ki, temiz olan sevgiyle, kirlenmiş ve pis sevgi aynı kalpte toplanmaz. Allah sevgisi esastır. O'na bağlı ve en direk sevgi Rasûl'ün *sallallahu aleyhi ve sellem* sevgisidir. Sonraki sevgiler bu iki sevgiye tabidir. Kaynağı bu olmayan her sevgi kirlenmiştir. Sahibine yük ve utançtır. Zahiri ameller sevgiye tabidir, onun için zahiri amellerle meşgul olmak yerine onun aslı olan sevgiye yönelmen gerekir. Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* sevgisi, O'nu tanımaya bağlıdır. Buna geçen yazımızda değinmiştik. Allah sevgisi ve korkusu O'nu isim ve sıfatlarıyla tanıma ve o şekilde kulluk etmenin semeresidir. Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* sevgisi de böyledir. Onu sevmek isteyen önce Rabb'ini tanımalı ve O'na, O'nun isim ve sıfatlarıyla kulluk etmelidir. Rabb'ini tanıyan, O'na en iyi kulluk edenin, isim ve sıfatların yaşantısında açığa çıkan en mükemmel şahsiyetin Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* olduğunu görecektir. Bu da, ona olan sevgisini arttıracaktır.

Rasûlullah'ı *sallallahu aleyhi ve sellem* gündem etmeliyiz. Meclislerimizde, evlerimizde, arkadaş sohbetlerinde o olmalı. İnsanlar gereksiz sohbetlerle bizleri meşgul ederken, hem onu sevmek hem de meclislerin kıyamet günü pişmanlık olmaması için onun anlatılmasını talep etmeliyiz. Zihin ne ile meşgulse kalp onu sever. Biz kendimizi Allah Rasûlü'nün sevgisiyle meş-

gul etmezsek, şeytan bizi en deni ve sufli sevgilerle meşgul etmeyi başaracaktır. Kalp sevgisiz yaşayamaz. Ya hayır ya da şer... Allah Rasûlü'nü *sallallahu aleyhi ve sellem* düşünmeliyiz, onun siretinden bildiğimiz sahneleri canlandırmalı, orada olmayı hayal etmeliyiz. Bu sevgiyi arttıran en güçlü etkenlerdendir. Allah Rasûlü böyle bir zümrenin varlığından haber vermiştir, biz neden onlardan olmayalım. Ebu Hureyre *radıyallahu anh* rivayet ediyor:

"Ümmetimden beni en çok sevenler, benden sonra gelecek olanlardır. Onlardan biri beni görmek için tüm malını ve ehlini feda etmeyi göze alır." [12]

Sahabe onu, onunla beraberliği o kadar düşünüyordu ki, evlerine gittiklerinde dahi ondan ayrılmanın hüznünü hissediyorlardı. Bu konuda öyle hassas sahabeler vardı ki, işin ahiret boyutunu düşünmeye başlamışlardı.

Said bin Cubeyr *radıyallahu anh* şöyle rivayet etti:

"Ensardan bir adam Allah Rasûlü'ne geldi, mahzun görünüyordu. Allah Rasûlü: 'Ey falanca neyin var, seni üzgün görüyorum.' Adam: 'Birşey vardı düşündüğüm, ondandır'. Allah Rasûlü: 'Nedir o?' dedi. 'Ey Allah'ın Rasûlü biz seninle beraber oturuyor, sana bakıyor, yanına girip çıkıyoruz. Yarın sen (kıyamet günü) Peygamberlerle beraber yüksek mertebelerde olacaksın, biz sana ulaşamayacağız.' Rasûlullah ona cevap vermedi. Cibril şu ayetlerle geldi: "Kim Allah'a ve Rasûl'e itaat ederse, işte onlar Allah'ın kendilerine nimet verdiği peygamberler, doğrular (ve doğrulayanlar), şehitler ve salihlerle beraberdir. Ne iyi arkadaştır onlar?" [13]*"*

Derdi bu olan Allah Rasûlü'nü nasıl sevmesin?

Sen de bunları düşünmelisin, onun *sallallahu aleyhi ve sellem* senin gibi gençlere iltifatlarını okumalısın. Onların yerine kendini koymalısın. O an orada olduğunu hayal etmelisin ve kıyamet günü aynı iltifatlara mazhar olmak için ona, sünnetine, da'vasına ve bıraktığı emanete sahip çıkmalısın. Rabb'ine yalvarıp yakarmalısın. O yiğitlerden İbni Ömer'in *radıyallahu anh* dua ettiği gibi dua etmelisin.

'Rabb'im beni, meleklerini, Rasûllerini, salih müminleri sevenlerden kıl.'

Şu dünya ehlinin batıl sevigisine baksana! En deni şeyleri seviyorlar. Yapamıyorum, unutamıyorum, onsuz yaşayamıyorum, herşey onu hatırlatıyor... Ağızlardan bu cümleler dökülüyor. Allah Rasûlü'nü bu kadar da mı sevmeyelim?

Genç Kardeşim

Allah Rasûlü'nü sevmenin yolu, onu seven ve insanlara onu anlatan, ona *sallallahu aleyhi ve sellem* varis olanları sevmekten geçer. Sahabe sadece onu sevmemişti, ondan sonra Ebu Bekir'i, Ömer'i ve onun arkadaşı olup onu hatırlatan herkesi sevmişti. Bugün Allah'a adanmak istiyorsan, onu sevenlerin ve sana onu anlatan, seni ona çağıranların yanında saf tut. Onları sev... Onları herhangi bir sebepten değil, Allah Rasûlü'nü *sallallahu aleyhi ve sellem* sana hatırlattıkları ve gençliğini onun dinine hizmetle şereflendirme fırsatı sundukları için sev.

Aksi Halde

Sen de elbiseyi, kadını, arabayı, müziği sevenlerden olursun. Beğenilmeyi, gülmeyi, konuşunca insanlar tarafından dinlenilmeyi... Sevilmeyecek ne kadar geçici ve sana pişmanlık olacak şey varsa, onu severek gençliğini heba edersin.

Rabb'im beni ve seni habibini hakkıyla seven ve sevgisiyle da'vaya, Rabb'ine adanan yiğitlerden eylesin, Allahumme Amin

Selam ve Dua ile Ebu Hanzala...

12. *Müslim*
13. *4/Nisa, 69*

Ramazan **Mektubu**

Bu ayı geçirdiği halde günahları affolmayana Cibril beddua etmiş, rahmet Peygamberi amin demiştir. Bu örneğine sık rastlanan bir olay değildir.

Hamd, müminlere mübarek Ramazan ayını lütfedip, ümmeti bu ayla şereflendiren Allah'a *subhanehu ve teâlâ* aittir. Salat ve selam, bu ayın gündüzlerinde saim, gecelerinde kaim, hayır amellerinde esen rüzgar misali canlı olan Muhammed Mustafa'ya *sallallahu aleyhi ve sellem* bu ayın ehli olan etbaının üzerine olsun.

Hayra Talip Olan Kardeşim;

Büyük bir nimet ve ödül kapımızdadır. Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem*:

"Size mübarek ay geldi" [1]

diyerek bu ayı mübarek ay olarak isimlendirmiştir. Evet o mübarektir çünkü içindeki herşey bereketlidir. Rahmeti sonsuz olan Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* bu ayda müminlere rahmeti iner.

"Cennetin kapıları açılır, cehennemin kapıları kapanır." [2]

Allah *subhanehu ve teâlâ* bizim için hayır istiyor, bu ay ise buna vesiledir. Lakin bu ay iki tarafı keskin olan kılıç gibidir. Kıymetini bilene, ondan istifade edene rahmetken, onu basitleştiren, açlık ve susuzluk derekesine indirenlere ise zillet ve sorumluluktur.

1. *Nesai*
2. *Muttefekun Aleyh*

"Rasûlullah mimbere çıktı ve üç kere amin dedi, sahabe sordu;

- Niçin amin dedin ey Allah Rasûlü..., Rasûlullah,

- Bana Cibril geldi ve yanında ismin anıldığı halde sana salavat getirmeyenin burnu sürtülsün dedi, ben amin dedim. Ramazana girip çıktığı halde günahları affolmayanın burnu sürtülsün dedi, ben amin dedim. Anne ve babasına veya birine yetiştiği halde cennete giremeyenin burnu sürtülsün dedi, ben amin dedim." [3]

Ebu Hureyre *radıyallahu anh*, Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurdu;

"Ramazan orucunu inanarak ve ecrini Allah'tan bekleyerek tutanın geçmiş günahları bağışlanır." [4]

Peşpeşe yazdığımız iki hadis Ramazan ayında insanların durumunu özetleyen iki nastır. Bir grup şuurludur, nasıl bir amelle muhatap olduklarını bilirler. Rablerinden yardım isteyip bu aya hazırlık yaparlar. Öncesinde nefislerine neler yapmaları, bu ayı nasıl geçirecekleri konusunda şartlar koşarlar. Sonrası ise tam bir muhasebedir. Her unuttuklarında tevbe ile Rabble-

3. *Sahihu'l Cami, Enes*
4. *Muttefekun Aleyh*

rine dönerler, ta ki geçmiş yılı affettirip, gelecek yıla azık olma boyutuyla bir nevi garanti olan ayı ifsad etmesinler. İşte bunlar Ebu Hureyre *radıyallahu anh* rivayetindeki bağışlanma müjdesine nail olacak olanlardır.

Bir başka grup ise daha bu ay girmeden kaç saatini uyuyarak geçireceğini, neler yerse susamayacak, neler yaparsa yorulmayacağının hesabını yapmaya başlamıştır. Bir nimeti değil de bir musibeti karşılama modundadır. Doğal olarak bu ayın rahmetinden istifade edemez. Nefsinin şerri onu öyle kör etmiştir ki, yılın garantisi olacak bu ayı da,her ayı heder ettiği gibi heder ve ifsad eder. Sonuç olarak burnu sürten zeliller taifesinden olur.

Kardeşim

Unutma şeytan senin düşmanındır. Böyle bir hayırdan istifade etmemen için elinden gelen herşeyi yapacaktır. Çünkü senin bu ayın şuurunda olman demek, onun bir yıllık çalışmasının heba olması demektir. O da her zamankinden daha çok teyakkuzda olacaktır. Ayın içinde aktif değildir. Allah *subhanehu ve teâlâ* onu kısıtlamıştır. Bu ay gelmeden önce verebildiği kadar vesvese verecek, ayın hayırlarında alıkoyucu her fitneyi kalbe serpiştirecektir.

Bize düşen onun şerrinden Allah'a sığınmak, Allah'tan bizi bu aya ulaştırdığı gibi, hakkıyla istifadeye muvaffak kılmasını istemektir.

Ramazan Oruç Ayıdır

'*Savm*' (oruç) tutmak, alıkoymak demektir. İnsan nefsini ihtiyacı olan yeme içmeden -iki vakit arası- alıkoyduğu için oruç ibadetine bu isim verilmiştir.

Yalnız kelime manası dahi (Kulluğun, teslimiyetin simgesi olan bu ibadet) o kadar çok şey anlatıyor ki bizlere, içeriğini izahtan vareste kılıyor.

Dünya hayatı Rahman'ın kulları ve şeytanın kullarının mücadele yeri; ahiret yurdu ise son netice, varış, mükafat yurdudur.

Bu mücadelenin özeti şudur; Rahman'a kul olanlar, nefis ve şeytanın esaretinden kurtulup, en şerefli makam olan kulluk makamını tercih edenlerdir. Dünya onlar için belirlenmiş kaideler, çizilmiş sınırlar yurdudur. Sınırlar genelde nefsin meylettiği, arzuladığı sınırlardır. Lakin onlar kulluğun ebedileşecek lezzetini, nefsin sufli ve fani olan lezzetlerine tercih etmişlerdir. Bu tercihin adı bellidir, nefsin isteklerine uymamak, imsak etmek yani 'savm'dır.

Şeytanın ve nefsin kulluğunu tercih edenler de aynı şeyleri bu yönde kullanırlar. Geçici, en lezzetlisi dahi tarifsiz elemler barındıran dünyayı tercih ederler. Onlarda imsak yani 'savm' yoktur. Güzel, nefislerinin güzel gördüğü, lezzet, nefislerinin hoşnut olduğu herşeydir.

Her iki taife de bunu hakkıyla ifa ettikleri oranda kulluklarını yerine getirmiş olurlar.

Cennete Talip Olan Kardeşim

Bu ayın kendisi ile özdeşleştiği oruç, sana bunu öğretir, bunun hiç de zor olmadığını, istediğimiz takdirde her ay yapabileceğimiz birşey olduğunu anlatır. Bir nevi sana seslenir; 'İstediğin cennetin formülü bende gizlidir. Bir ay nefsini alıştırdığın bu işleme, bu aydan sonra da devam et' der.

"Kim de Rabbinin makamından korkar, nefsi hevasından alıkoyarsa, muhakkak ki onun barınağı cennettir." [5]

Ramazanda tuttuğun oruç da, içinde olduğun bu ay gibi iki yönlüdür. Onu Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* istediği şekilde tutarsan rahmet, öğretici, hayır olur. Aksi halde sana kar olarak açlık kalır ki bu da zilletin ta kendisidir.

Ebu Hureyre *radıyallahu anh* şöyle rivayet etti; Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* dedi ki: "Allah buyurdu;

"Ademoğlunın her ameli onadır. Oruç hariç, o banadır ve onun karşılığını da ben vereceğim. Çünkü o yiyeceğini, içeceğini, şehvetini benden dolayı terk etmiştir. Oruç kalkandır. Sizden biri oruçlu olduğunda kötü söz söylemesin, bağırıp çağırmasın. Biri ona söverse ya da kavga ederse 'ben oruçluyum' desin. Muhammed'in nefisini elinde bulunduran Allah'a yemin ederim ki oruçlunun ağız kokusu Allah katında miskten daha güzeldir. Oruçlunun iki sevinci vardır; iftar ettiğinde sevinir, Rabbiyle karşılaştığında tuttuğu

5. *79/Nazi'at, 40-41*

oruçtan dolayı sevinir." " [6]

Bir başka hadiste, Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurdu;

"Kim yalanı ve onunla ameli terk etmezse, Allah'ın onun yemesini ve içmesini bırakmasına ihtiyacı yoktur." [7]

Bir rivayette *"…yalan sözü, cahilliği ve onunla ameli..."* [8] şeklinde geçer.

Ebu Ubeyde *radıyallahu anh* şöyle rivayet etti: Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurdu;

"Oruç, kişi onu delmediği müddetçe onu koruyan bir kalkandır." [9]

Bu açlık bir haleti ruhiyeye sokmak içindir insanı. Ona acizliğini hatırlatmak, normal zamanlarda nasıl bir nimetin içinde olduğunu anlatmak, sakinleşip olumsuz duygularla hareket etmemeyi öğretmek içindir.

Bu rivayetler üzerinde dikkatle durmak lazımdır. Çünkü açık bir şekilde, her orucun değil, bazı insanların orucunun onlara fayda sağladığı görülmektedir.

Oruç ibadetinden kazancımız şunlardır;

a. Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* hakkı olan borcun üzerimizden kalkması

b. Ondan sevap ve ecir elde etmek

c. Allah'ın kendisini gözeterek orucu meşru kıldığı hikmetlerin hayatımıza yerleşmesi. Bunların en başında nefse muhalefet etmeyi öğrenmek, aç insanların halini anlamak gelir.

Kimileri sadece boynundan borcu düşürür, kimileri bununla beraber ecir alır, kimi de bu kazanımlar üzerinde muhasebe yapıp, onları Ramazan sonrasına da taşır. Her yanıyla oruçtan istifade etmiş olur.

Dünya ve ahiret hüsranını kendine meşrep edinmişler ise, hem aç ve susuz kalmak suretiyle dünya sıkıntısını, hem de ahirette karşılığını almayacakları için ahiret zararını elde ederler. Bunlar şuursuz insanlardır. İslam ehlidirler lakin neden İslam ehli olduklarını bilmezler. Müslümanların yaptıkları amelleri yaparlar da bir gün neyi niye yaptıklarını düşünmezler. Allah *subhanehu ve teâlâ* bizi böyle olmaktan muhafaza eylesin.

Yukarıda verdiğimiz rivayetler, nasıl bir orucun insana dünya ve ahirette fayda vereceğine işaret eden rivayetlerdir. Maddeler halinde şunları söyleyebiliriz;

Oruç kalkandır: Evet, o insanı sufli isteklerden korur. O, insanı esfeli safilin ehli gibi sadece mide ve şehvet merkezli yaşamaktan koruyan kalkandır. O *"Rabbim öyle bir gazaplandı ki, ne bundan önce ne de bundan sonra böyle gazaplanmadı, gazaplanmayacak"* denilen günde, insanı gazaptan koruyan bir kalkandır.

Çünkü onun ehli, içinde riya olmayan bir amelle Rabblerine yaklaşırlar. Tutmasalar kimselerin anlayamayacak olmasına rağmen, onlar Rabbleri için, O'nun rızasına nail olmak için ihtiyaçlarına gem vururlar. Bunun karşılığın da kalpleri titreten, Allah dostlarının uykularını kaçıran mükafattır.

"O benim içindir ve kaşılığını ben veririm." Öyle bir amel ki melekler dahi karşılığına ne yazacaklarını bilemezler. En değerli amellerden olduğu için, Allah *subhanehu ve teâlâ* ecrini kendi katında saklamıştır ve bizzati verecektir.

Kişi onu delerse oruç kalkan olma özelliğini yitirir: Kişinin onu delmesi, onun şuurunda olmaması, buna bağlı olarak ona münafi amellerde bulunmasıdır. Yalan, yalanla amel etmek, bağırıp çağırmak, *'ben oruçluyum'* deyip şeytanın ve dostlarının tuzaklarını bozamamak… Oruç sahibi öyle olmalıdır ki oruç onun tüm benliğini, zerrelerini kuşatmalıdır. En kritik anında dahi 'ben oruçluyum' deyip nefsine muhalefet edebilmelidir. Bu öyle bir cümledir ki kişinin kendine bir sıfatla hükmetmesidir. Ve bunu te'kidli olarak kendisini kuşatmış biri yapabilir.

Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* kimsenin açlığına susuzluğuna ihtiyacı yoktur. Bu açlık bir haleti ruhiyeye sokmak içindir insanı. Ona acizliğini ha-

6. *Muttefekun Aleyh*
7. *Buhari*
8. *İmam Ahmed*
9. *Nesai, Darimi*

tırlatmak, normal zamanlarda nasıl bir nimetin içinde olduğunu anlatmak, sakinleşip olumsuz duygularla hareket etmemeyi öğretmek içindir. Bunlar olmayacaksa, açlık ve susuzluğun bir anlamı yoktur.

Açlık insanı asabileştirir, hareketlerinde kontrolsüzlük oluşturur. Lakin oruç tam tersi etki yapar. İnsanın kendini kontrol etmesini öğreten, onu sakinleştiren bir ameldir. Çünkü bu aç kalmak değil iradeyle insanın nefsine tahakkümüdür.

Dikkat edilirse en mühim nokta ağız ve dildir. *"Yalan söz ve onunla amel", "Kötü söz söyleme, bağırıp çağırma", "Ben oruçluyum deme", "Ağız kokusu"…* Hadislerde olumlu oruç ve olumsuz oruç hep ağızla yapılan, dille yapılan amellerle ifade edilmiştir.

Çünkü bu organ gerek Ramazanda gerek dışında, insanın helakı ve felahının merkezidir. Yerinde kullanıldığında kendisiyle cennet nimetlerinin avlandığı bir araçken, kendi haline bırakılıp, nefse tabi kılındığında insanı yetmiş mevsim cehennem çukurlarına sürükleyen bir organdır.

O insanın kulluğunun özeti olan duaların semaya çıkması veya haram perdesine takılıp kalmasının belirleyicisidir. Midenin bekçisi olup, ağızın haramlara izin veren veya engel olan aletidir. O, insanı zikir ehli yapıp, Allah'ın katındakilere karşı övdüğü bir mertebeye çıkarabileceği gibi; insanı yalan, gıybet, boş söz, cedel gibi amellerle şeytanın en özel ordusundan da yapabilir.

O, kendisi ile hakkın anlatıldığı, insanların aydınlatıldığı bir organ olabilirken; hakkın ketmedildiği, Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* dinine ihanet eden bir organ da olabilir.

İşte oruç bu çift yönlü (dil) organı terbiye aracıdır. Ondan dolayı rivayetlerde en çok ona ve onunla yapılan amellere dikkat çekilmiştir. İşte muhafaza edilip, oruçla terbiye edilen ağızdan çıkan koku, Allah katında miskten daha temiz ve daha güzeldir.

Rabbim bizleri, oruçlarıyla kokuları güzelleşen ve iki sevinci yaşayanlardan eylesin. Allahumme Amin.

Ramazan Kur'an Ayıdır

"O Ramazan ayı ki onda insanlara hidayet olan, hidayet ve furkandan apaçık ayetleri olan Kur'an indirildi" [10]

Öyle ki bu ay Kur'an ayı diye anılmıştır. Başta Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* olmak üzere, selef-i salihin bu ayı Kur'an'la hemhal olarak geçirdiler. Oruç bedenlerinin, Kur'an ağızlarının ve kalplerinin ameliydi. Bir günde, üç günde, haftada Kur'an'ı okuyup bitirenlerin rivayetleri kitaplara sığmayacak kadar çoktur.

Normal zamanda Kur'an okumak en hayırlı amellerden addedilmiştir. Ramazan ise amellerin kat kat fazla karşılık gördüğü bir aydır. Kur'an okumaları sıklaşmalı, mealden de takip edilip üzerine tefekkür edilmelidir.

Kur'an okunup anlaşılmak ve hayata müdahele etmesi için indirilmiştir. Bu ay ise kalplerin yumuşadığı, rahmet nefhalarının perde perde mü'minlerin üzerine indiği bir aydır. Bu bir fırsattır, Allah'ın kelamı ile hemhal olmak için kaçırılan, Kur'an dan uzak olunan zamanların telafisi için...

"Kıyamet günü Kur'an gelir, 'Ey Rabbim beni okuyanı süsle' der. Allahu Teala ona keramet tacını giydirir.

Kur'an; Ey Rabbim onu arttır, der. Ona keramet elbisesi giydirilir. Sonra,

Ey Rabbim ondan razı ol, der. Allah ondan razı olur. Sonra ona denir, Oku ve yüksel, her ayete karşılık elli derece yükseltilir." [11]

Ey Kardeşim bu ayda okuyacağın Kur'an'ın karşılığı budur. O sana şefaatçi ve Allah katında seni taçlandırıp, Rabbini senden razı ettirecek bir ameldir. O seni Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* ehli, O'nun has dostlarından kılacak amellerdendir. Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurdu;

"İnsanların arasında Kur'an ehli, Allah'ın ehlidir" [12]

Gerisi sana kalmıştır. Bu ayı da diğer aylar gibi geçirip, vakti akşam etmek için boş batıl işlerde harcamak da senin elindedir, bu ayın

10. *2/Bakara, 185*
11. *Tirmizi, Darimi*
12. *İbni Mace, Darimi*

sonunda Allah ehli olup, Kur'an şefaatine nail olmak da…

Dünya ehli bu ayda dünyalıkların peşinden koşup, onunla hemhal olsunlar. Sen ise Kur'an ehli olmakta yarış. Kur'an ehline gıpta et, birşeyler için yarışıp yorulacaksan, bu dünya için değil ehli Kur'an olmak için yorul.

Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurdu;

"Haset (gıpta) ancak iki şey de olur. Allah'ın kendisine Kur'an'ı verip de gece gündüz onu okuyan adam, Allah'ın kendisine mal verip de gece gündüz onu infak eden adam." [13]

Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurdu;

"Sizden biri evine döndüğünde hamile olan besili, yağlı üç deve bulmak istemez mi?

- Evet, dediler.

- Sizden birinin namazda okuduğu üç ayet, bu üç deveden daha hayırlıdır."

Başka bir rivayette Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu;

"Sizden kim hergün Bathan mıntıkasına gidip, oradan günaha girmeden, akraba bağını koparmadan, iki deveyle dönmek ister?

- Hepimiz, dediler. Rasûlullah,

Sizden birinin mescide gidip iki ayet öğrenmesi veya okuması iki deveden daha hayırlıdır." [14]

Bu bir tercih meselesidir. Üç deve günümüzde üç arabaya tekabül eder. Modeli yüksek, konforlu, insanların rağbet ettiği üç araba. Kalbi dünya sevgisiyle, fani olanla beslenmiş, hiç tereddüt etmeden bu tarafa meyledecektir. Bununla beraber Allah'a *subhanehu ve teâlâ* karşı sadık değilse, nifak veya alametleri kendinde mevcutsa bu tercihi dine yamayacak, İslam için, Müslümanların faydası için dünyayı tercih ettim diyecektir. Oysa kendi nefsi onun yalancılığına şahittir. Çünkü içinde olduğu dünyanın İslam'a ve Müslümanlara faydası olmadığı gibi, onu da her geçen gün biraz daha dinden koparmaktadır.

Lakin ahiret yurduna talip olanların, bu hadislerle yürekleri titrer, heyecana kapılırlar. Ebedi olan adanmışlardır. Bu günlerin ve elde edecekleri ecrin hasretiyle tutuşurlar. Evet bu bir tercihtir. Rahmet ayında, Kur'an ile Allah ehli olmak ya da açlık ve susuzluk dışında diğer onbir aydan hiçbir farkın olmaması tercihi.

Bu ay sair onbir ayda harap olan evlerimizi, kalplerimizi tamir, imar ayıdır. Kur'an şifadır, o kalpleri ifsad eden şüpheleri ve şehvetleri bir bir kırar. Onun hakka delalet eden apaçık nasları, asrın şüphe ve vesveselerini yok eder. Allah, O'nun katındaki nimetleri, dünyanın değersizliği, şeytanın ve nefsin hilelerine ışık tutan apaçık ayetler ise şehvet hastalığına şifa olur.

Allah *subhanehu ve teâlâ* şöyle buyurdu;

"İşte biz Kur'an da müminlere şifa ve rahmet olacak ayetler indiririz." [15]

Başka bir ayette Allah *subhanehu ve teâlâ* şöyle buyuruyor;

"Şüphesiz size Rabbinizden bir öğüt, kalplerde olana şifa, müminlere hidayet ve rahmet olan bir kitap geldi." [16]

Şeytanların dahi kenara çekilip insanların şeytanlıklarına alkış tuttuğu bir dönemde yaşıyoruz. Kendinden Allah'a sığınılacak şer, hayatın kendisi olmuş durumda. Islah, rahmet cüzi ve dar alanlarla sınırlıyken; ifsad ve azap soluduğumuz havaya bulaşmış, kirlenmemek

13. *Muttefekun Aleyh*
14. *Müslim*
15. *17/İsra, 82*
16. *10/Yunus, 57*

neredeyse mümkün değil. Allah Rasûlü'nün, Allah'a sığınıp, ashabını sakındırdığı fitneler döneminde yaşıyoruz. Paklanmak, arınmak en büyük farzlardan biri olmuş durumda. Ramazan bunun için en büyük fırsat, kirlenen ruhlara, paslanan kalplere şifadır.

Bize düşen Allah'tan *subhanehu ve teâlâ* yardım ve azimle bu aya başlamaktır. Şüphesiz Allah'ın kolay kıldığına zor, zor kıldığına kolay yoktur.

Rabbim sen bizlere bu ayla, oruçla, Kur'an'la sana ehil olmayı kolaylaştır, Allahumme Amin.

Ramazan Salih Amel Ayıdır

Şeytanların zincirlere vurulma nedeni, cennet kapılarının açılmasının sebebi budur. Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* her iftar vaktinde insanları ateşten azad etmesi bu sebeptir. Bu ay rahmet ve salih amel ayıdır. Çünkü bu ayda yapılan amellerin karşılığı, sair aylardan çok daha üstündür.

Şeytanın en büyük aldatmacası da bu yöndedir. Açlık, oruç amel yapmaya engeldir. Bu sebepten Rabbinin rahmet ettikleri müstesna, insanların bu ayı dinlenerek geçirdiği, bu ayın uyku ayı haline geldiği aşikardır.

İbni Abbas *radıyallahu anh* şöyle rivayet etti;

"Rasûlullah hayır yönünden insanların en cömertiydi, hayırda en cömert olduğu zaman Ramazan ayıydı. Çünkü her gece Cibril gece çıkıncaya kadar onunla olurdu. Rasûlullah Kur'an-ı ona arz ederdi. Rasûlullah hayırda, esen rüzgardan daha cömertti." [17]

Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* hayırda insanların en cömertiydi, yani en çok amel yapanıydı. Malı olanın cömertliği onu dağıtmak olduğu gibi, o da vaktini hayra kullanmakla, salih amelleri çoğaltmakla cömertti. Ramazanın bereketinden Cibril her akşam ona gelir, inen vahyi, Rasûlullah'a, Rasûlullah da ona arz ederdi. Böylece Kur'an müzakeresi yapmış olurlardı. Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* hayırda esen rüzgar gibiydi, onun gibi süratli, hayırda canlı, kendine ve etrafına faydalı olandı.

Bu ay amel ayıdır. Ramazan'ı Allah'a *subhanehu ve teâlâ* vakfetme ayıdır. Bu ayda et ve kemik gibi bütünleşecek iki amel;

Şuurunda olunan oruç
Hayata müdahil olan Kur'an-ı okumalarıdır.

Bununla beraber; istiğfar ve tevbe bu ayın amellerinin başındadır. Çünkü rahmet ayıdır, mağfiret ayıdır. Allah'ın kullarını ateşten azad ettiği aydır.

Bu ay hem dilimizin tevbe ve istiğfarla ıslanmış olduğu, hem de lisan-ı halimizin salih amellerle bu talebi doğruladığı bir ay olmalıdır. Bu ayı geçirdiği halde günahları affolmayana Cibril beddua etmiş, rahmet Peygamberi amin demiştir. Bu örneğine sık rastlanan bir olay değildir. Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* bir bedduaya amin demişse, kaçırılan şeyi kaçıranların ne denli şer ehli oldukları, bedduayı hak edecek kadar zelil olduklarını gösterir. Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* vahiyle temizlenmesine, Allah *subhanehu ve teâlâ* inayetinde olmasına rağmen günde yüz defa Allah'tan istiğfar diliyordu. Her namazda secdede, okuduğu Kur'an'da, tahiyyatların akabinde O'ndan mağfiret diliyordu. Sabah akşam zikirlerinde, zikirlerini Seyyid'ul-İstiğfar'la devam ettiriyordu. Allah Rasûlü'nün *subhanehu ve teâlâ* durumu buysa acaba biz günah ve masiyet, unutkanlık ve gaflet ehli olanların durumu, nasıl olmalıdır?

Rabbim bizi nasuh tevbeye muvaffak kıl, nefsimizin şerrinden koru.

Dua: Bu ay dua ayıdır. Kendimize ve müminlere dua etmemiz şarttır. İslam ümmeti tarihte hiç olmadığı kadar mazlum, yardıma muhtaçtır. İzzetle özdeşleşmiş bir millet, zilletin sembolü olmuştur. Dünyanın dört bir yanında cihad eden yiğitleri olmazsa, isminin esamesi okunmayacak durumdadır. Dünya küfrünün önderleri ekini ve nesli fesad etme yarışındadır. Fitnenin ve şerrin girmediği yuva, kalp kalmamıştır. Müslümanlar zayıftır, din başladığı güne dönmüş, ehli sünnet, tevhid, geldikleri günkü gibi garipleşmiştir. Onları delilikle suçlamak, insanların en normal tavrı halini almıştır. Zindanlar dolup taşmış, emniyet denilen şey Müslümanlar için ütopya olmuştur. Hangisinin ne zaman kapısının zorlanıp, alçakça mahremine girileceği belli değildir.

17. Müttefekun Aleyh

Bu durumdan ancak Allah'ın yardımı ve azimli dava adamlarının herşeyini İslam'a adamasıyla çıkılır. Ramazan yardım ayıdır. İslam tarihinde Müslümanların muzaffer olduğu nice savaş bu ayda yapılmıştır. Rahmet kapıları sonuna kadar açılmışken duayla yalvara yakara, gece gündüz Allah'a dua etmeliyiz. İçinde olduğumuz bu durumdan bizi ve ümmeti kurtarması için ona yakarmalıyız.

Bugün ümmet *'Ben ne yapabilirim ki?'* diyen, şeytanın tembellik ve korkaklık taburunun gönüllü askerleriyle dolmuştur. Her Müslümanın bu kutlu davaya takdim edeceği birşeyi vardır. Bunun en kolay ve faydası büyük olanı duadır. Salih amellerle ağzını ve kalbini temizleyip Müslümanlara duacı olmak, Müslümanlara yapılacak en büyük hizmettir.

Sadaka, Yardım: Bu ayın bir hikmeti, zor durumda, yardıma muhtaç insanları anlamak, Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* insanlara bahşettiği nimetleri paylaşmayı öğrenmektir. Bir nevi mide olarak yüklerimizden kurtulduğumuz, ahiret yurduna seyrimizde bize yük olan, dünyalıklardan kurtulma ayıdır. Mal ile cihad etme ayıdır. Yıl içinde kendi için yaşanılan, arzu edilen, Allah erlerine yakışmayan dünyalıklardan insanın kendini azad etme ayıdır.

Bizi Allah'tan alıkoyan dünya sevgisi, mala düşkünlükle hesaplaşma ayıdır.

Bu belki de en zor olanıdır. Çünkü insanın nefsinde, daha yaratılıştan ilham edilmiş olan fücurun en belirginleştiği hastalık olan, mala düşkünlüğe neşter vurmaktır. Lakin ateşten azad olmak, rahmete nail olmak, bu ayın bitişinde, Allah katında tertemiz olmak düşünüldüğünde dünya malı da değersizleşir. Bize düşen ise, düşünmeden girişmektir, hayırda düşünme hesap olmaz, niyet ve amel olur. Düşünme ve hesap dünyalık amellere özgüdür. Ahiret amellerinin onda payı yoktur.

Bu ayın geceleri mutlaka namazla ikame edilmelidir. Nefsin örtüsü gece kaldırılmalı, Rabb'inin huzurunda kıyam etmelidir.

Gece namazı, mücadele ehlinin en büyük azığıdır. O namaz ki tertil üzere okunan Kur'an ile bütünleşmiştir. Hem beden hem de ruh, ondan nasibini alır. Nefsin rahatına en düşkün olduğu halde, onun rahatını bozup, Rabbinin huzuruna dikilmesi, Rabbinin onun için hayır dilediğinin göstergesidir.

Allah *subhanehu ve teâlâ* şöyle buyurdu;

"Ey örtünüp bürünen (Peygamber)! Kalk, birazı hariç olmak üzere geceyi; yarısını ibadetle geçir. Yahut bundan biraz eksilt. Yahut buna biraz ekle. Kur'an-ı ağır ağır, tane tane oku. Şüphesiz biz sana (sorumluluğu) ağır bir söz vahiy edeceğiz. Şüphesiz gece ibadetinin etkisi daha fazla, (bu ibadetteki) sözler (Kur'an ve dua okuyuşlar) ise daha düzgün ve açıktır. Çünkü gündüzün sana uzun bir meşguliyet vardır. Rabbinin adını an ve bütün benliğinle O'na yönel." [18]

Allah *subhanehu ve teâlâ* şöyle buyurdu;

"Bizim âyetlerimize ancak o kimseler inanırlar ki, bunlarla kendilerine öğüt verildiğinde, büyüklük taslamadan secdeye kapanırlar ve Rablerini hamd ile tesbih ederler. Korkuyla ve umutla Rablerine yalvarmak üzere (ibadet ettikleri için), vücutları yataklardan uzak kalır ve kendilerine verdiğimiz rızıktan Allah yolunda harcarlar." [19]

Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurdu;

"Kim Ramazanda namazı inanarak ve ecrini Allah'tan bekleyerek ikame ederse, geçmiş günahları affolunur." [20]

Geceleri fırsat bilmek lazımdır. Rahman semaya inip nida ettiğinde *"Yok mu isteyen, vereyim. Yok mu bağışlanma dileyen, bağışlayayım"* dediğinde, Allah ehli olanlarla beraber, ayakta olmak gerekir. Uykunun ve yemeğin tercih edildiği, daha kötüsü televizyon karşısında müzikli, kadınlı dini film rezaleti adı altında geçirilen Ramazan geceleri iflasın ta kendisidir. Allah'ın lanet ettiği fücur ehlinin, salih insanların rolünde, onlara hakaret edip, bizim aklımızı küçümsediği, Ramazan'a özel Müslümanlık programlarıyla bu değerli vakitleri heba etmek ne büyük utanç, ne büyük rezalettir.

Allah'ım içimizdeki sefihlerin yaptığından

18. *73/Müzzemil, 1-8*
19. *32/Secde, 15-16*
20. *Muttefekun Aleyh*

dolayı bizleri helak etme, Allah'ım bizi ve bu insanları ıslah et, bu vakitlerinden istifadeye muvaffak kıl, Allahumme Amin

Kardeşim!

Yazdığım ameller yapılabilecek olan amellerin bazısıdır. Tafsilatının yeri, bu yazı değildir. Senin her birini okuman, sorman ise sana elzemdir. Allah'a *subhanehu ve teâlâ* hamd etmelisin ki bu konuları okuyabileceğin kaynaklar, dinleyeceğin dersler, soru sorabileceğin ilim erbabı mevcuttur. Sana düşen Allah'tan yardım isteyip bu hayırlara azim etmendir.

Sonuç Olarak

Bu hem kendime hem de sana nasihatimdir. Rabbim seni de beni de istifade ehli kılsın. Hakikat şudur ki, ömür geçiyor, nice Ramazanlar da beraberinde geçti. Acaba kaçını Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* rızasına uygun geçirdik? Kaç Ramazan'ımız geçmiş seneye kefaret, gelecek seneye azık oldu? Bu bizim elimizde olan, bizim tercihimizle değişecek olan bir durumdur. İyi alışverişlerin yapıldığı, farklı yemeklerin tadıldığı, uykunun ve istirahatin ayı olması, iftar ve davet adı altında dedikodu ve boş işler meclisi oluşturmak da bizim elimizdedir. Şuuruna varılan kendisinin istifade kaynağı olduğu, her anın cömertçe hayra kullanıldığı bir ay olması da...

Sana tavsiyem, denemekten zarar gelmez. Allah *subhanehu ve teâlâ* dışında herşeyden kopuk bir ayı O'na vakfetmek, her unutkanlık ve gaflette O'na tevbe ile yönelip, yapılacaklar listemize azimle, ihlasla geri dönmek, Allah'a *subhanehu ve teâlâ* kul olmanın, O'na iman etmenin tadını hissetmek vallahi hiçbir şeye değişilmeyecek güzellikte hakikatlerdir.

Nefsi rahata alışmış, ruhun nefse esir olduğu insanlara zordur, ağırdır. Lakin nereye kadar?

Bu gaflet, şükürsüzlük, İslam'ın ve kulluğun bilincinde olmama hali nereye kadar?

Hakikatın yüzlere çarpıldığı kabir ve mahşerden başka durak mı vardır?

Dünya işine, ev işine ve mutfağa ipotek edilmiş bu vakit neyin sermayesi olacak?

Hangi nimetin şükrü olup, neyin vefası olacak?

Şu küfür, şirk, fitne asrında hidayeti bulmak, bununla beraber İslami hareket mensubu olmak... Bundan daha büyük bir nimet olabilir mi?

Her nimet şükür isterken, bu hakikat dilimize pelesenk olmuşken, nerede şükrümüz?

Herşeyimizi Allah'a, davaya adasak, bu nimetin hakkını eda etmiş olmayacağımız hakikatine kafa sallarken, bir ayımızı O'na, davaya vakfetmek çok mudur?

Söz konusu Allah ve yanındakiler olduğunda, geri kalan herşey teferruat olmalı, tüm bahaneler çöpe atılmalıdır. Allah *subhanehu ve teâlâ* katında olanlar değerlidir. Ancak vaktinin, malının, ömrün en değerlilerini buna harcayanlar, o nimetleri elde edebilir.

Bu Ay İçinde Bize Düşen

- Yapacaklarımızı belirlemek,
- Allah'tan yardım istemek,
- Bunlarda sebat edeceğimize dair Allah'a ve nefsimize söz vermek,
- Sürekli program noktasında nefsimizi muhasebe etmek, eksiklik halinde tevbe edip tekrar toparlanmak,
- Gafil ve gereksiz insanlardan, bu ay boyunca uzak durmak.

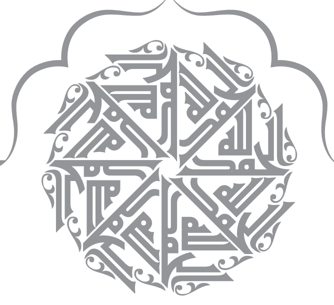
Bunlar bize düşendir. Biz, bize düşeni yaptığımızda Allah *subhanehu ve teâlâ* kendine düşende doğru sözlü ve vaadine muhalefet etmeyendir. O kısmı düşünmek dahi abesle iştigaldir.

Rabbim bize yazdığımız, okuduğumuz, bildiklerimizle ihlasla amel etmeyi nasip eyle, bizi rahmetinle salih kullarının arasına dahil et. Bir an olsun bizi nefsimizle başbaşa bırakma. Dünya ve ahirette bize ihsan et, bizi bu aya ulaştırdığın gibi, ondan istifadeye muvaffak kıl. Bu ayı dünyanın doğusunda ve batısında mücadele eden yiğitlere galibiyet ve temkin vesilesi kıl. Bizleri bağışla, merhamet et. Şüphesiz sen merhamet edenlerin en hayırlısısın.

"Kim Ramazanda namazı inanarak ve ecrini Allah'tan bekleyerek ikame ederse, geçmiş günahları affolunur."

Muttefekun Aleyh

EBU NUSEYBE

Allah'ın Gazabı

Allah'ın sana olan kızgınlığını, gazabını hissettiğin anda bunu gidermenin bir yolu olduğunu unutma. Hem de Allah'ın gazabından rızasına giden bir yol...

Kıymetli kardeşim… Seninle en yüce zat ile muamelemizi güzelleştirmek için oturumlara başlamıştık. Nefsimizi elinde tutan Allah'a hamd olsun ki yine beraberiz.

Şimdi ise, hiçbir kulun hoşnut olmayacağı, korkacağı, mutsuzluk duyacağı bir durumdan bahsetmeye çalışacağım.

Şunu unutmamalısın ki, Rabbimiz Halim, Kerim olandır. O mümin kullarına çok merhametlidir. Fakat O'nun kullarına kızdığı, gazaplandığı durumlar da olabiliyor. Neden olmasın ki? Kulları, bunca nimetine rağmen azgınlaştıkça azgınlaşıyor, hesabı olmayacakmış gibi bir isyandan başka bir isyana geçip, duruyor… Allah'ın merhametli, rahmet sahibi olduğunu söylemiştik geçen oturumumuzda. Bununla beraber gazabı, hiddeti çok şedid olan yine Allah'tır *subhanehu ve teâlâ*.

"Şüphesiz ki Rabbinin yakalaması çok çetindir." [1]

Allah kuluna gazaplandığı zaman kâinattaki her şey ona gazaplanacak, kızacak, öfkelenecektir. Günde en az on yedi defa okuduğun Fatiha'nın son ayetine bir bak! Bir incelik göreceksin…

"Gazaba uğramışların…" [2]

Allah burada gazap ettiklerinden bahsederken *"Gazap ettiklerim"* demiyor. Bilakis *"Gazaba uğramışların"* demektedir. Bunun yanında *"Senin nimet verdiklerinin yoluna"* ayetinde tekil getirmiş, *"gazaba uğramışların"* derken çoğul ve her şeyin lanet ettiğini ifade eden bir kelime kullanmıştır.

Bunun sebebini düşündün mü? Zira Allah bir kuluna kızdığı zaman her şey ona kızar. Melekler gazap eder, gökyüzü gazap eder, tüm eşya ve bitkiler hatta hayvanlar dahi gazap eder.

Salihlerden birisi diyor ki; 'Allah'a yemin olsun ki ben eşimin ve bineğimin ahlakının/huyu değişmesinde günahlarımın etkisini görürüm.'

Evet! Allah'a yemin olsun ki hayvanlar dahi Allah'ın *"Gazaba uğramışlar"* ayetini hissetmekteler.

Çevrene şöyle bir bak. Ölçüsü Allah'ın rızası olmayan nice insan var. Hele ki bu tevhid ehli olan Müslümanlardan da olabiliyor. Allah'ın rahmet ettikleri müstesna, insanları razı etmek, bazılarının gözüne girmek, iş kaygısından, rızık kaygısından, aile ve gelecek kaygısından ötü-

1. *85/Buruc, 12*

2. *1/Fatiha, 7*

rü Rabbi'nin rızasını, insanların rızasına satan nice kimseler var! Kendi maslahatları adına Rabbi'nin rızasını göz ardı ederek haram olan, yasak olan durumları işlemeye ne kadar da gayretkar olurlar! Subhanallah.

"Allah'ı kızdırarak, insanların rızasını kazanmaya çalışan kimseye hem Allah kızar hem de insanların ona kızmalarını sağlar." [3]

Allah bir şeye kızdığı zaman, kişi ne yaparsa yapsın asla iflah olmaz. Ta ki Allah bu gazabı kaldırana dek… Eğer kişi günahta ısrar etmeye devam ederse, Allah'ın gazabı da daha çok yaklaşır ve daha da şiddetli olur.

Allah'ın Gazabını Üzerinden Nasıl Kaldırırsın?

Allah *subhanehu ve teâlâ* kuluna kızması ile beraber ona mühlet verir, yumuşak davranır. Aslında bununla beraber Allah'ın kendisine isyan edene hemen, mühlet vermeden hükmetmesi hakkıdır. Fakat Allah kuluna fırsat vermektedir. İşte bu fırsatın adı Allah'ın mühletidir. Bu ise Allah'ın kullarına bahşettiği bir merhale olup, kişinin herhangi bir şey olmadan önce, Rabbi'ni çabucak razı etmesi için sınırlı bir zamandır. Bizden bu merhalede olan kimselerin, bu merhale bitmeden fırsatı kaçırmaması, hemen kullanması gerekir. Zira bu merhale mühlet merhalesidir ki, bu mühlet bittiği anda kul bundan sonra intikam, cezalandırma merhalesine girecektir.

Şunu bilmelisin ki, Allah kuluna kızdığı zaman ondan hemen, doğrudan intikam almaz. Bilakis onu bir mühlet zamanında yaşamaya bırakır. Bununla beraber Allah ona kızgındır… Umulur ki Rabbi'ne döner, O'na isyan etmeyi, O'ndan başkasını yeryüzünde ilah kabul etmeyi, O'ndan başkasını kanun koyucu kabul etmeyi bırakır diye…

Şunu unutma, bazen Allah *subhanehu ve teâlâ* kuluna kızgındır, fakat kul bunun farkında değildir! İnsanlara bir göz gezdir. Allah'ın kendisine gazaplanıp, gazaplanmadığını merak eden kaç kişi var? Kaç kişi *'Rabbim bana şu an kızgın mı'* demektedir? Dünyada yedi milyara yakın insan var. Bunların derdinin ne olduğuna bak! Dünya hırsı, rahatlık, şehvet, dilediği gibi yaşamak için kokuşmuş demokrasilerine olan rağbetleri… Hepsi Allah'ın gazaplanmasına sebebiyet verecek olan durumlar değil mi? Bir de tüm bu çirkin yaşantılarına rağmen Es-Sabur olan Allah'ın onlara ne denli sabrettiğine bak!

Allah'ın Sana Kızgın Olup Olmadığını Nereden Bileceksin?

Bunu bulmak için ciltlerce kitap okuyup, kapı kapı dolaşmana hacet yok. Cevabı çok basit…

Eğer kul günahında ısrar ediyorsa bu, Allah'ın bu kimseye fiilen kızgın olduğunu gösterir. Bunun haricinde ise Allah'ın kuldan alacağı bir de intikam vardır. Bu kimse aklı selim ise intikamdan önce kendisine tanınanan fırsattan istifade etmelidir. Allah'ın kızgın olduğunun bir diğer emaresi de kişinin başına gelen helaktır. Ki artık bu durumdan ne kaçış ne de geri dönüş mümkündür.

İbni Kayyım *rahimehullah* der ki; *'Allah subhanehu ve teâlâ kullarının tümünü helak etse, bu O'nun mülküne hiçbir şey katmaz. Bilakis O'nun rahmeti gazabını geçmiştir. Bu O'nun yüceliğindendir.'*

Peki, mühlet verme süresi bittiğinde ne olacak biliyor musun? Mühlet verme süresi de dolunca intikam merhalesi başlayacaktır. Bundan Allah'a sığınırız… Bu merhale çok zor bir merhaledir. Bu merhalelerin çeşitli sıkıntıları vardır ki Allah bunlardan dilediğini seçer. Her günahkar, her asi layık olduğuna muhatap olacaktır!

Allah'ın gazabının senin üzerinde olduğunu anladıysan bunun acil bir durum olduğunu anlamalısın. Tıpkı triyaj vakası olan hastanın bir an önce Acil'e sevk edilmesi gibi nefsinin bundan kurtulması için acil müdahaleye götürülmesi gerekir. Allah'ın sana olan kızgınlığını, gazabını hissettiğin anda bunu gidermenin bir yolu olduğunu unutma. Hem de Allah'ın gazabından rızasına giden bir yol…

Allah'ın Gazabını, Rızasına Çevirmenin Yolu

Kardeşim! Seni bu çıkmazdan kurtaracak bir kimse aramalısın. Bir çıkmazda olduğunu, mutlak bir yardıma ihtiyacın olduğunu düşün.

3. *İbni Hibban sahih bir senetle rivayet eder.*

Bahse konu çıkmazdan seni kurtaracak olan sadece Allah'tır. Sana olan gazabını giderecek olan yegane zat yine Allah'tır. Şöyle bir çevrene bak! Her şeyden kaçarak kurtulabilirsin. Fakat Allah'tan kaçılmaz. Bilakis Allah'ın azabından, gazabından yine Allah'a kaçılır!

"O halde Allah'a doğru kaçın!" [4]

Allah ile muamelenin, Allah ile olan ilişkinin diğerlerinden ne kadar farklı olduğunu gördün mü? Peki O seni nasıl bu ikilemden, çıkmazdan kurtaracak biliyor musun?

O'na iltica edersen, yönelirsen seni kurtaracaktır. Bu yüzden Nebi *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle dua etmiştir:

لا ملجأ ولا منجى منك الا اليك

"Sığınmak ve sakınmak, ancak sana yönelmekle olur."

Sen de bu kelimelerle Allah'ın gazabından yine Allah'a sığınmalısın.

Yaptığın onca günaha karşılık, anlık samimi bir tevbe, O'nun rızasını kazanmana vesile olur. Bu Allah'ın kullarına olan rahmeti ve fazlındandır.

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* insanların en zekisi, Allah'ı en iyi tanıyan olmasıyla beraber duasında bu üslubu kullanmaktadır. Başka bir duasında ise;

أعوذ برضاك من سخطك

"Allahım! Öfkenden, rızana sığınırım."

O *sallallahu aleyhi ve sellem* kelimelerini özenle seçerek dua ederdi. Zira Allah *subhanehu ve teâlâ*:

"Bana dua edin ki icabet edeyim" [5]

buyurmaktadır.

Evet kardeşim! O'na duayı öylesine özenle yap ki adeta onunla tüm hislerinle konuşur gibi ol. Kalbinin derinliklerindeki tüm hislerin ile münacat et.

'Ya Rabbi, sen benim Rabbimsin senden başka ilah yoktur. Beni yarattın ve ben senin kulunum. Ve ben ahdim ve vaadim üzereyim.'

'Senden başka ilah yoktur. Tüm eksik sıfatlardan münezzehsin. Şüphesiz ben zalimlerden oldum.'

Bu ve benzeri dualarla O'na yaklaş. O'na dosdoğru, O'na muhtaç olan bir kul ol ki, O da senden razı olsun. Hiç umudunu yitirme sen gerekli olan mukaddimeleri yap, O sana zaten icabet edeceğini yüce arşının üzerinden haber etmiştir.

"Kullarım sana, beni sorduğunda, ben (onlara) çok yakınım. Bana dua ettiği vakit dua edenin duasına karşılık veririm. O halde (kullarım da) benim davetime uysunlar ve bana inansınlar ki doğru yolu bulsunlar." [6]

Biz O'ndan, bizden razı olmasını, gazabını kaldırmasını istemezsek, Allah'ın gazabı kat kat katlanacaktır.

"Kim Allah'tan istemez ise Allah'ın gazabı onun üzerine olur." [7]

Kardeşim, bu konuda başka bir sorun daha var. O da, Allah'ın kuluna verdiği mühlet merhalesinin çok hızlı bitmesidir. Günah küçük olsa da, Allah'ın gazabı durumunda çok büyük hale gelir. Bazı hikmet sahibi kimseler bunu, *'göz serapta cisimleri büyük gördüğü gibi, günah da kızgınlık anında büyür'* şeklinde açıklamışlardır. Elbette böyledir. Hayatına bir bak! Sakin olduğun zamanlarda nelere tahammül ediyorsun. Fakat bir kişiye kızgın olduğunda en küçük hata dahi artık kocaman bir amel olmaktadır.

Allah'ın gazabı, kızgınlığı da bu şekildedir. Senden razı olduğu zamanlar yaptığın hataları örter, affeder. Fakat gazabına uğradığın zaman, son merhalede olduğun artık her yaptığın günah seni daha çok çıkmaza itecektir. Zira yüce ilah, senin yaptığın günahlara tahammül etmeyecektir. Şair ne güzel demiştir:

Sevdiğim kimse bir günah/kusur ile gelse,
Ona yardımcı olacak binlerce iyilik getiririm.

Burada bilmen gereken başka bir husus da

4. *51/Zariyat, 50*
5. *40/Mümin, 60*
6. *2/Bakara, 186*
7. *İbni Mace, Dua*

Allah'ın rızasını kazanmanın kolay olduğudur. O, kulunun küçük bir ameli ile ondan razı olur. Yaptığın onca günaha karşılık, anlık samimi bir tevbe, O'nun rızasını kazanmana vesile olur. Bu Allah'ın kullarına olan rahmeti ve fazlındandır. Buna hadisten bir örnek verelim. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* buyuruyor ki;

"Gizli verilen sadaka Rabbin gazabını söndürür." [8]

Unutma kardeşim, Alemlerin Rabbi olan Allah senden daha fazla rızasını kazanmanı istemektedir.

"Allah sizin tevbenizi kabul etmek ister; şehvetlerine uyanlar (kötü arzuların esiri olanlar) ise büsbütün yoldan çıkmanızı isterler. Allah sizden (yükünüzü) hafifletmek ister; çünkü insan zayıf yaratılmıştır." [9]

Allah'ın bunca rahmetine rağmen bazen insana bunların hiçbirisi işlemez. Sanki Allah'ın rahmetini elinin tersi ile itmektedir. Sanki *'Benim mutlaka cehenneme girmem lazım'* dercesine günahlarında ısrar etmektedir. Allah'ın kendisinin fiiline kızgın olduğunu bildiği halde, günahında ısrarcı olmaktadır. Allah kişiyi tevbeye davet ediyor, yetmiyor yeryüzündeki kullarını buna vesile edip, onlara nasihat ediyor; fakat o, aynı günahlarına devam ediyor. Bunca ısrarına rağmen Allah o kişinin, kendisine dönüp, tevbe etmesini istiyor.

Nebi *sallallahu aleyhi ve sellem* diyor ki;

"Allah, gündüz günah işleyenlerin tevbesini kabul etmek için geceleyin elini açar. Gece günah işleyenlerin tevbesini kabul etmek için de, gündüz elini açar." [10]

Düşünebiliyor musun kainatın yaratıcısı her gün bize bunu yapıyor. Çevrene bir göz gezdir… Sen hata yaptığında bir tahammül ederler, iki tahammül ederler fakat aynı hata tekrarlanırsa affetmezler. Sana kızgın oldukları zaman, sen onlarla konuşmaya çekinirsin. Fakat Allah *subhanehu ve teâlâ* böyle değildir.

Şöyle bir örnek verelim: Bir iş yerinde çalışıyorsun. İşyerinin sahibi sana oldukça kızgın… Sen onun yanına girmek zorundasın. Nasıl konuşacağım diye tereddüt içerisindesin. Kapıdan içeriye girer girmez seni gülerek karşılıyor. Onun gülmesi ile beraber senin o tereddüt içerisinde olan hislerin, tamamen değişiyor. Seni bir rahatlama alıyor. Bu hissi mutlaka yaşadığını biliyorum.

Bunların hepsinden daha yüce, daha önemli olan ise Allah'tır. O'nun için en güzel misaller vardır.

Bunları hissedeceğin bir zaman var ki, orada ebedi mutluluğa kalbin, yüreğin açılacaktır. O gün, kıyamet günüdür. O günü bir düşün… Terler içerisinde hükmünü bekleyecek ve münadi senin ismini Allah'ın huzurunda durman için okuyup çağırdığında, korku dolu anlar yaşayacaksın. O gün bir anda Allah'ın tüm gazabını bir kenara bırakıp, sana rahmeti ile muamele ettiğinde, dünyadaki rahatlık hissinin kat kat fazlasını yaşayacaksın. Kalbin rahatlayacak, gönlün genişleyecek…

Nasıl bir duygu içerisinde olacağını tahmin ediyor musun? Allah'ın gazabından emin iken bir anda senden razı olduğunu söylemesi, sende nasıl bir etki oluşturacak, tahmin ediyor musun?

Evet kardeşim. Allah'ın gazabı üzerimizde var ise bunu tespit etmeli süratle bunu gidermeye gayret etmeliyiz. Düşün yıllardır iman etmiş, şirkin pençelerinden sıyrılmışsın. Fakat yıllar senden imanını, amelini gideriyor. Bu da yetmiyor, Allah için her şeyi terk etmenle beraber O'nun gazabına müstehak oluyorsun… Eğer bu durum söz konusu ise acilen kendine gelmeli ve onun gazabını rızasına çevirmelisin.

Allah seni ve beni gazabından uzak tutsun, rızasına nail eylesin.

Bir sonraki oturumumuz da Allah'ın rızası karşısında bize düşen nelerdir, buna değinelim inşallah.

Dualarımızın sonu, Alemlerin Rabbi olan Allah'a hamd olsun.

8. *İmam Ahmed*
9. *4/Nisa, 27-28*
10. *Müslim*

Enes Yelgün

Asıl Güçlü Kim?

İktidar Sahibi Tağutlar mı, Mümin Bir Kul mu?

Düşüncesi net olan ve inancını hiçbir kınayıcının kınamasından korkmadan açıklayabilen bir tek Müslüman; kafası bulanık gücünü beşeri güçlerden alan yığınlardan her halükarda daha güçlüdür. Ve Allah'ın izniyle küfrü mağlup etmeye kadirdir.

Siyer kitaplarında *'Nuh kavminin putları'* diye bilinen birtakım putlar mevcuttur. Allah *subhanehu ve teâlâ* Nuh Suresi 25. ayette bunların isimlerini zikretmektedir.

Bir rivayette ise şöyle geçer: Nuh'un *aleyhisselam* kavminin putlarının gömülü olduğu yeri, cinler Amr Bin Luhayy'a haber vermiş; o da onları oradan çıkartmıştır. Daha sonra da hac mevsiminde Mekke'ye gelen Arap kabilelerine bu putları dağıtmıştır.'

Ortaya çıkış şekli ne olursa olsun, sonuç itibari ile Araplar İbrahim'in *aleyhisselam* davetinden yüz çevirmişler ve her geçen gün sapıklıklarına sapıklık ekleyip tevhitten uzaklaşmışlardı.

Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* dini ile aralarına mesafe girdikçe taptıkları şeylere niye taptıklarını bilmez bir halde hayatlarını sürdürmeye devam etmişlerdir.

Notlar

Hamd alemlerin Rabb'i olan Allah'a salat ve selam O'nun Rasûlü'ne olsun.

Geçen yazımızda taklitçiliğin nedenlerini sıralamış ve birkaç başlıkta incelemeye çalışmıştık. İnşaallah bu ve bundan sonraki yazılarımızda da Atalarının dinini kendine şiar edinen cahili toplumların, taklitçilikleri sonucu üzerlerinde taşımaya başladıkları bazı sıfatları anlatmaya çalışacağız.

Taklitçi Cahili Toplumun Vasıfları

1. İnanışlarında Şüphe İçindedirler

Bir insanın 'ben bu fikre inanıyorum' iddiasında samimi olup-olmadığını nasıl anlarız? Bu kişiye iddiasının neye dayandırdığı sorulur, eğer bir delili varsa ve her şüphe içerikli söylem karşısında afallamıyorsa, gerçekten inanıyordur.

Tersi ise, neye inandığını bilmeden sırf birileri öyle düşünüyor diye bir inancı kabul etmektir. Bu, inanış biçimi, dışı ne kadar güzel görü-

nürse görünsün, temeli çürük olan bir binaya benzer. En küçük bir şüphe esintisinde sarsılmaz gibi gözüken bu yapı yerle bir olacaktır.

Taklitçi cahili toplumun, inançlarında tereddüt içinde oldukları Kur'an'da birçok kere bize gösterilmiştir. Bunların içinden en dikkat çekici örnek ise İbrahim'in *aleyhisselam* kavmi ile olan diyaloğudur:

"İbrahim o zaman babasına ve kavmine demişti ki: 'İbadet edip durduğunuz bu heykeller de ne oluyor?', 'Atalarımızı bunlara ibadet ederken bulduk' dediler. İbrahim 'And olsun ki siz de atalarınız da apaçık bir sapıklık içindesiniz' dedi. Onlar: 'Sen bize Hakk'ı mı getirdin yoksa şaka mı yapıyorsun?' dediler." [1]

İbrahim'in *aleyhisselam* kavminin verdiği bu cevap, itikad ile ilgili iyice düşünmüş, gerekli araştırmayı yapmış, delillerine güvenen birilerinin ağzından çıkar mı hiç?

Yukarıda zikrettiğimiz ayetlerin devamında İbrahim'in *aleyhisselam*, kavminin putlarını kırdığı sahneler anlatılıyor. İbrahim *aleyhisselam* sadece büyük putu sağlam bırakıyor ve daha sonra kavmi ile arasında şu konuşma geçiyor:

"Dediler ki: 'Tanrılarımıza bunu sen mi yaptın, ey İbrahim?', 'Hayır' dedi. 'Onların şu büyükleri bunu yapmıştır. Onlara sorun. Eğer konuşabilirse size cevap versin!'. Kavmi, kendi vicdanlarına dönerek birbirlerine dediler ki: 'Muhakkak asıl zalimler sizlersiniz' Sonra baş aşağı edildiler ve şöyle dediler: 'Sen de çok iyi bilirsin ki bunlar konuşamazlar.' [2]

Şu gel-gitlere bir bakın?! İtikatlarının temeli olan putları ilah kabul etme meselesinde dahi nasıl da tereddüt içindeler? Çok kısa bir süre zarfında, bu kadar önemli bir konuda dahi, ne kadar çabuk fikir değiştirip, duruyorlar.

Taklitçi cahili güçlerin ise sunabilecekleri delilleri yoktur. Önceki kuşaklardan miras aldıkları ve körü körüne bağlandıkları temelsiz inanışları, toplumun her kesimine kabul ettirmek isterler.

Daha da kötüsü cahili toplum içersindeki herkes 'Acaba inandığım şey doğru mu yanlış mı?' diye tereddüt içinde değil. Çoğunluk böyle olsa da bunlardan bir gömlek üstte olanları da var. Onlar ise itikatlarının ve amellerinin yanlış olduğunu bildikleri halde, atalarının dinine tabi oluyorlar:

"Muhakkak ki onlar atalarını sapık kimseler olarak bulmuşlardı. Yine de onların izleri üzere sürat ve ısrarla koşturuyorlar." [3]

Bu iki zümre karşısında ise, saf ve tertemiz Allah *subhanehu ve teâlâ* inancına sahip mümin bir topluluk vardır. Müminin zihninde itikadı ve ameli ile alakalı en ufak bir şüphe bile mevcut değildir. Çünkü o Hakk'a tabi olmuştur. Zannı elinin tersi ile itmiş, ilmi kuşanmıştır. Nasıl böyle olmasın ki? Allah *subhanehu ve teâlâ* insanlar arası ilişkilerde dahi zannın bir şey ifade etmediğini söylüyor:

"Ey iman edenler zannın birçoğundan kaçının. Çünkü zannın bir kısmı günahtır. Birbirinizin kusurunu araştırmayın. Kiminiz, kiminizin gıybetini yapmasın..." [4]

Öyleyse insan, nasıl olur da Allah ile olan ilişkisini belirleyen itikadını, ilim üzerine değil de şüpheler üzerine kurabilir.

Cahiliyedeki inançlarını doğal olarak taklitçilik üzerine bina edenler, İslama girme aşamasında da bu halin kalıntıları ile karşılaşıyorlar maalesef. Herhangi bir sebeple kabul ettikleri sahih itikadın dayanaklarını öğrenme ihtiyacı hissetmedikleri için sürekli tökezliyorlar. Karşılarına çıkan her şüphe onlar için yeni bir itikada kapı aralıyor.

Gerçi bu kimselerin inandıkları şeyi '*itikad*' diye isimlendirmek yanlış olur. Çünkü itikad, bir şeye kesin bir şekilde inanıp, tabi olmaktır. Her şüphe karşısında farklı yerlere savrulan bu

"İbrahim o zaman babasına ve kavmine demişti ki: 'İbadet edip durduğunuz bu heykeller de ne oluyor?', 'Atalarımızı bunlara ibadet ederken bulduk' dediler. İbrahim 'And olsun ki siz de atalarınız da apaçık bir sapıklık içindesiniz' dedi. Onlar: 'Sen bize Hakk'ı mı getirdin yoksa şaka mı yapıyorsun?' dediler."
21/Enbiya, 52-55

1. *21/Enbiya, 52-55*
2. *21/Enbiya, 62-65*
3. *37/Saffat, 69-70*
4. *49/Hucurat, 12*

kimselerin inandıkları şeye ise ancak '*fikir*' denilebilir. Şüpheler karşısındaki dönüşümleri ise 'fikir değiştirmek'ten başka birşey değildir.

Müslüman fert, bu kişilerin sadece itikadlarında sınırlı kalmayıp amellerine de yansıyan istikrarsız hallerinden ve ortamlarından gerekli dersi almalıdır. Şüphe denizinde boğulmamak için, gemisini sağlamlaştırmalıdır. Bu da ancak itikad ve amelin dayandığı delilleri öğrenmek veya sorup, dinlemekle mümkün olabilir.

Ne kadar ilim öğrenirsek öğrenelim şeytanın itikadımızı ve amelimizi zedelemek için şüphe yoğunluklu vesveseleri gündemimize sokmaya çalışacağını unutmamamız gerekir. Bu vesveselere karşı atılacak birinci adım, sürekli 'yeni fikir' diye ortaya bazı bilgi kırıntılarının döküldüğü, şüphelerin havada uçuştuğu ortamlardan uzak durmak ve bu ortamların ehli olan insanlarla irtibatı -şartların el vermesi kaydıyla- *'nasihat etme'* düzeyine indirmektir. Zaten her çay muhabbetinde, o hafta okunan kitaba, makaleye göre fikir değiştirenler, hayatını İslam davasına adamış, dakikalarının hesabını yapan fertler için zaman kaybından başka birşey ifade etmezler.

İkinci adım ise, amele yoğunlaşmaktır. Boş konuşma ve bilgisizce yapılan tartışmalar hangi oranda zararlı ise, amelleri fazlalaştırmak da, itikadı sağlamlaştırmak için aynı oranda gerekli ve faydalıdır.

2. Gerçek Güçten Yoksundurlar

Toplumlara düşünceleri aşılamak iki türlüdür: Ya kaba kuvvet kullanırsınız ya da ikna edici delilleri sunarsınız. İslam, davetini ulaştırdığı kitlelere, onların fıtratlarına uygun hak olan delilleri sunar. Bu şekilde onları ateş çukurundan kurtarmaya çalışır. Kuvvet ise davetin ulaşmasını engelleyen zorbalar ortaya çıkınca devreye girer.

Taklitçi cahili güçlerin ise sunabilecekleri delilleri yoktur. Önceki kuşaklardan miras aldıkları ve körü körüne bağlandıkları temelsiz inanışları, toplumun her kesimine kabul ettirmek isterler.

Bu durumu kabul etmeyenler ve Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* dinini insanlara ulaştırmaya çalışanlar ortaya çıkınca da, Hakk'a karşı büyüklenme ve zulüm başlar. Kimilerini Ashab-ı Uhdud'a yaptıkları gibi ateşten çukurlara atarlar. Kimilerinin de etlerini kemiklerinden ayırırlar. Bazı Peygamberleri taşlamakla, bazılarını ise sürgün etmek veya öldürmekle tehdit ederler.

İşte taklitçi zihniyetin davet metodu bu!

Aynı zamanda bu durum onların ne kadar zayıf olduğunun da bir göstergesi. Kur'an-ı Kerim çok çarpıcı bir şekilde İbrahim'in *aleyhisselam* kavminin üzerinden anlatır bize bunu. Tevhidin imamı tek başına bütün putları devirince, kavmi birgün hep birden öfkeli bir şekilde onun başına toplandılar.

“Sonra (İbrahim) onlara (putlara) sağ eli ile gizlice vurdu. Kavmi hızlıca ona geldiler.” [5]

İbrahim *aleyhisselam* kem-küm etmedi. Canının derdine düşmedi. Çünkü dayanakların en kuvvetlisi olan Hakk'a dayanmıştı. Gücün tek sahibi olan Allah'a *subhanehu ve teâlâ* iman etmişti. Hal böyle iken güçleri ancak Allah'ın dilemesi ile bir işe yarayabilecek olan, hakikatte aciz ve zayıf bu insan kitlesinden mi korkacaktı?

Taştan putları yıkmakla yetinmedi İbrahim

5. 37/Saffat 93-94

aleyhisselam. Müşriklerin taklitçilik nedeni ile taşlanmış kalplerine de darbeleri indirmeye başladı:

" 'Siz elinizle yonttuğunuz şeylere mi tapıyorsunuz?' dedi. 'Halbuki sizi de, yapıp ibadet ettiklerinizi de Allah yaratmıştır.' " [6]

Beyinlerine prangalar vurmuş bu yığın şimdi aciz, zayıf ve çaresiz! Kendilerine geldiklerinde verecekleri bir cevapları olmadığını bir kez daha farkediyorlar. Ve en iyi bildikleri şeyi yapıyorlar:

"Dediler ki: 'Onun için bir bina yapın, sonra da onu alevli ateşin içine atın.' " [7]

Peki sonuç ne oldu? İzzetin ve gücün asıl sahibi Allah *subhanehu ve teâlâ* kendi dinini yücelteni yalnız bırakır mı hiç?

"Ona kötülük yapmak istediler. Bizde onları en aşağılıklar kıldık." [8]

Ya Abdullah İbni Mesud *radıyallahu anh* karşısında Mekke'nin ulularının haline ne demeli? O zayıf ve güçsüz sahabe bir grup arkadaşı ile anlaşıyor. Kabe'de Mekkeli müşriklerin olduğu bir sırada açıktan Rahman Suresini okuyacak. Her Müslümanın bir köşede işkence gördüğü, kimilerinin imanlarını gizlediği, Peygamber'e *sallallahu aleyhi ve sellem* dahi açıktan eziyet edildiği bir zaman!

Buna rağmen bedeni zayıf ama imanı dağlar gibi sağlam olan sahabe harekete geçiyor. İşte Mekkeli müşrikler kalabalıkları ve kibirleri ile bir tarafta. Diğer tarafta tek başına bir sahabe: Abdullah İbni Mesud. Ve başlıyor müşrikleri sarsmaya:

"Rahman! Kur'an'ı öğretti. İnsanı yarattı..." [9]

devam ediyor gidiyor!

"O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?" [10]

ayeti okuduğunda bir kez daha beyinlerinden vurulmuşa dönüyor müşrikler. Rahman'ın buyruğu karşısında çaresiz kalınca inanç ve zorbalık bakımından ataları olan Nemrud'un yoluna başvuruyorlar.

Arkadaşları İbni Mesud'u müşriklerin arasından aldıklarında, o güzide sahabenin bedeninin her tarafının kana bulandığını görüyorlar. Zorlukla ağzından dökülen cümleler ise küfrün acziyetinin ilanı: *'Vallahi ben Allah düşmanlarının bu kadar güçsüz ve hakir olduğunu bugünkü kadar hiç anlamamıştım. İsterseniz aynı şeyi yarın yine yaparım.'*

Geçmişte olduğu gibi bugün de Müslümanların çektiği eziyetler, sıkıntılar, yaşadıkları esaretler, demokrasi vb. küfür rejimlerini kabul etmeleri için üzerlerine yağan bombalar bir zayıflık alameti değil! Bilakis bu batılın çaresizliğidir. Onların yapabilecekleri tek şey budur.

Taklitçi cahili toplumun aslında çok güçsüz olduğunu bize gösteren örnekler, aynı zaman da şunu da öğretir: Düşüncesi net olan ve inancını hiçbir kınayıcının kınamasından korkmadan açıklayabilen bir tek Müslüman; kafası bulanık gücünü beşeri güçlerden alan yığınlardan her halükarda daha güçlüdür. Ve Allah'ın izniyle küfrü mağlup etmeye kadirdir.

'*Hak*' insanların üzerine bir kere doğduktan sonra, batıl geceyi ne kadar uzatmaya çabalarsa çabalasın, buna muvaffak olamaz.

"De ki: Hak geldi, batıl da çekişe çekişe can verdi. Çünkü batıl can çekişe çekişe yok olucudur." [11]

"Bilakis biz Hakk'ı batıl üzerine bırakırız da Hak onun beynini darmadağın eder. O da derhal çekişerek can verir. Allah'ı nitelendirmenizden ötürü vay size!" [12]

Duamızın sonu Alemlerin Rabbi Olan Allah'a Hamd'dır.

---

6. 37/Saffat, 95-96
7. 37/Saffat, 97
8. 37/Saffat, 98
9. 55/Rahman, 1-3
10. 55/Rahman, 13

---

11. 17/İsra, 81
12. 21/Enbiya, 18

ÖZCAN YILDIRIM

Ramazan... Şehru'l Kur'an!

Nefsin kuvvetine kuvvet katıp, kâfirlerin tüm tasallutlarına bir tokat atma gücünü toplama, Müslümanları İslami sahada -büyük küçük demeden- çalışmaya, yorulmaya, ayakları tozlanmaya çağırma durağıdır!

Şehru'n Necât… Kurtuluş, arınma, günahların zilletinden ayrılıp, taatlerin lezzetine, hazzına ulaşma ayı… Şehru'l Kur'an!... Pak vahyin ışıklarının yansıdığı ay…

Evet, hayat ve mücadele olabildiğine akıyor, aktıkça bir takım duraklara, fasılalara uğruyor. Bir gün geliyor, şeytanın kazdığı bir çukur ile karşılaşıyoruz. Ya geçmeyi başarıyoruz, ya tökezleyip, yaralanıyor veyahut bu korkunç dehlize yuvarlanıyoruz.

Belli duraklar var hayatımızda dinlenilen, düşünülen ve muhasebe yapılan... İşte bu duraklardan biri ayağımıza kadar geldi. Bir yıl geriye dönüp bakıp, sonra arınacağımız ve yola arınarak devam edeceğimiz bir durak geldi. Bu durak tepede olup, ovada biriken, biriktikçe ovayı dolduran günah ve hatalarımıza kuş bakışı bakmamızı sağlayan bir mevkidedir! Aslında bu durak, durulan, pineklenen, mide şişirilen, lezzetler silsilesini sıraya dizme yeri değildir. Bilakis, bu bir yolcunun yoluna selametli devam edebilmesi için gerekli azığını tedarik edip, daha azimli olmasını sağlayan bir duraktır. Nefsin kuvvetine kuvvet katıp, kâfirlerin tüm tasallutlarına bir tokat atma gücünü toplama, Müslümanları İslami sahada -büyük küçük demeden- çalışmaya, yorulmaya, ayakları tozlanmaya çağırma durağıdır! Kısacası bu durak, durağanlık değil, bu durak durağanlığı sarsma durağıdır!

Evet, öncelikle bakmalı bir Müslüman, acaba elde-avuçta ne var, günahları mükerrer, kronikleşmiş mi yoksa yeni ortaya çıkan günahlar mı?

Elimize meşale alma vakti bu ay! Bu meşale ki hem biriken günahları tutuşturup, küle çevirecek, hem de yolumuzu aydınlatacak!

Kur'an'ın İndiği Ay

شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِى أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْاٰنُ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ
مِنَ الْهُدٰى وَالْفُرْقَانِ

"Ramazan ayı, insanlara yol gösterici, doğrunun ve doğruyu eğriden ayırmanın açık delilleri olarak Kur'an'ın indirildiği aydır." [1]

Bu kıymetli ayın fazileti hakkında sadece bu nas olsa dahi yeterli idi. Allah *subhanehu ve teâlâ* bu ayın tüm rahmet yönlerinin yanında esas olarak bahsettiği durum, Ramazan ayının bir Kur'an ayı olmasıdır.

Vahyin pak ışıkları, şirkin karanlıklarını bu ayda aydınlatmıştır. Sadece *'Huruf-u Mukattaa'* dahi onlara meydan okumuş, onların şirk ile yoğrulmuş köklerini sarsmıştı. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* ve sahabe *radıyallahu anhum* bu ayda inen Kur'an ile adeta yatıp-kalkıyordu. Onların ahlakı yine bu ayda inen Kur'an idi.

1. *2/Bakara, 185*

Onlar, davetlerine araç olarak hiçbir mantık, felsefe, siyaset ve Kur'an-î[2] paralellikten uzak olan yorumları saçmıyorlardı. Pak davete, pak ve icâz sahibi olan Kur'an'ı alet ediyorlardı. Bu kitabı yüreklerinde yaşadıkları için, bu kitap da onları en doğru, en sağlam, en güçlü yola iletiyordu.

"Bu Kur'an en doğru yola iletir; iyi davranışlarda bulunan müminlere, kendileri için büyük bir mükâfat olduğunu müjdeler." [3]

En güçlü yol olması hasebiyle, o günün süper güçleri(!) bu bir avuç azınlıktan korkuyor, onların söylediklerini, onların politikalarını kendi ince hesaplarına katıyor, uykularını kaçırıyordu.

Bunun birçok sebebini sayabiliriz. Fakat ana sebebi bu Kur'an'ı içlerinde yaşatmaları, kendilerinin canlı birer Kur'an olarak yaşamalarıydı.

İslam için hizmetkar olan herkesin bu kitaba olan ihtiyacı, toprağın suya olan ihtiyacı gibidir. Nasıl ki su olmazsa, istenilen, beklenen, gözlenen hiçbir bitki bitmez, Kur'an da olmazsa toplumların dirilişi, ıslahı, fıtrî bir çizgiye gelişi imkansızdır. Kur'an'ın hayatımızda bir su misali gibi olmamasının, ona olan ihtiyacımızı idrak edemeyişimizin sebeplerinden birisi, Kur'an'ın kendi hayatımıza olan yansımalarını dikkatli müşahade edemememizdir.

Bugün kafirler karşısında Müslümanların *'Ğusâu's Seyl'*[4] olmasının nedeni, Kur'anî bir yaşantıdan uzak olmalarıdır. Günlük yaşantımızda rutinleşmiş o kadar günah var ki, bunların her zerresinin bizlerin hayatına yansıması dahi, kafirlere karşı bizleri zayıflatmaktadır. İşlediğimiz günahlar ise hasırın yüzeyi kapladığı gibi hayatımızın her alanını kaplamıştır. Bunun sonucu olarak da okuduğumuz Kur'an'daki rahmet damlaları hayatımıza ulaşmamakta, bizleri etkilememektedir.

İbni Kudame rahimehullah bu durumu şu enfes cümleleri ile ifade eder: *'Kur'an okuyan*

kimsenin anlamanın önündeki engelleri tahmin etmesi gerekir. Bu engellerden birisi de, Kur'an okuyan kimsenin, bir günah işlemekte ısrar etmesi, kibirli olması veya itaat ettiği bir heva ile denenmesidir. Şüphesiz bu, kalbin kararması ve boş ses çıkarmasının nedenidir. O, hakikatin görülmesini engelleyen, ayna üstündeki leke gibidir. Dolayısıyla kalp, ayna gibi, arzular da leke gibidir. Kur'an'ın anlamı, aynada görülen suretler gibidir. Kalpteki arzuların üstünü açıp, ortaya çıkarma çabası, aynayı cilalamak gibidir.' [5]

Sahabe'den İbni Mesud *radıyallahu anh* ise buna şöyle işaret eder: *'Yalnız kaldığında günahlarına ağlamıyor, Rabbinin kitabını okurken etkilenmiyorsan, bil ki, sen zavallısın! Günahların seni zincire vurmuş!'* [6]

Nasıl ki üst üste kilitler vurulmuş bir eve girmek zor ise, Kur'anî damlaların, esintilerin kilit üstüne kilit vurulmuş bir kalbe girmesi de o kadar zordur.

"Onlar, Kur'an'ı hiç düşünmüyorlar mı, yoksa kalpleri üzerinde kilitler mi var?" [7]

Gözler harama bakmakla, kulaklar teganni, gıybet, iftira, dedikodu duymakla, dil; yalan, gıybet, Müslümanları aldatan kelimeler sarf etmekle, beyin; sürekli günah, su-i zan, harama meyletmekle meşgul iken, aynı bedenin Kur'an'a hakkıyla bakıp okuması, dilini bu yüce kelimelerle ıslatması, dinleyip de etkilenmesi, hakikatlerini düşünmesi ne mümkün olabilir?

Sehl bin Abdullah der ki: *'İçinde aziz ve yüce olan Allah'ın hoşuna gitmeyen bir şeyin bulunduğu kalbe nurun girmesi haramdır.'* [8]

Zerkeşi şöyle der: *'Bil ki, kalbinde bidat, bir*

---

2. Bu kavramı kullanırken; Metluv vahiy olan Kur'an olmakla beraber aynı zamanda Ğayr-ı Metluv olan sahih sünneti de kastediyorum. Çirkin bidatlarını Allah'ın arzında saçan habis ruhlu, vahyin bir yarısına cephe alan belamların literatüründe var olan bu kavramı, onlar gibi telakki etmediğimizi okuyucunun bilmesini isterim.

3. 17/İsra, 9

4. Hadiste geçen bir ifadedir. Selin üzerindeki çerçöp, manasındadır.

5. Muhtasar-u Minhacu'l Kasidin, Syf. 53-54

6. Darimi, 1/117

7. 47/Muhammed, 24

8. Tezkiretu's Sami' ve'l Mutekellim, 67

günahta ısrar, kibir ya da arzular yahut dünya sevgisi olan, imanın tamamen kalbinde yer etmediği ya da zayıf bir şekilde yer ettiği bir kimse, vahyin anlamlarını gerçekten kavrayamaz.' [9]

Selef bunun bilincinde olduğu için izzetlice Allah'ın arzında koşturuyorlardı. Peki şimdi kendimize dönüp bakalım. Bizler yüreklerimizde taşımamız gereken Kur'an'ı ellerimizde taşımakla beraber, bir kenarda, arada sırada bakılan, müşriklere, bidatçılara cevap vermek için, konu araştırması yapmak için raflara koyduğumuz Kur'an'la mı nusret bekliyoruz? Allah'ın rahmet ettiği kulları müstesna, yanlış veya zorlanarak Kur'an okuyuşumuzu düzeltmek için belki çaba dahi sarf edemiyoruz. Davet yaptığımızı söylüyoruz fakat Kur'an ile davet yapacak bir halimiz de yok. Kur'an'ı okumayı düzeltme çabasına dahi girmeyip de vahiy merkezli davet yaptığını söyleyen kimselere ne demeli?

"Peygamber der ki: Ey Rabbim! Kavmim bu Kur'an'ı büsbütün terk ettiler." [10]

Bu ayetin muhatabı olmamak için, mehcur (terkedilmiş) bırakılan Kur'an'larımızı yeniden gündemimize koymalıyız.

Tüm bunlara binaen, bizlerin önünde Ramazan gibi bir fırsat bulunmaktadır. Burada yapacağımız samimi bir tevbe, içten istiğfarlar, bu kilitli kalpleri açıp, Kur'anî hayata adım atmamıza vesile olacaktır. Bu ayda çokça okuyacağımız ayetler, bizlerin kalplerindeki kirleri arındıracaktır.

Daha sonra da bizler, Ramazan ve sonrası Kur'anî bir yaşamı düstur edinmeliyiz. Bunun için sayacağımız üç maddeyi bırakmamak, kalplerimizde oluşabilecek kilitlere bir nevi önlem olacaktır.

Birincisi: Kur'an-ı Kerim'i günlük vird halinde, periyodik olarak okumaktır.

Hayatımızda rutin olarak yaptığımız her maddenin yanına bir de bu maddeyi eklememiz gerekir. Yaygın olarak yapılan hatalardan birisi, Kur'an-ı Kerim'i okumaya ayrılan özel bir vaktin olmayışıdır. Her sabah herhangi bir gazeteyi alıp dakikalarca belki de saatlerce inceleyebiliyoruz. Lakin Allah'ın kalplere şifa olan kelamına bu denli bir vakit ayırmıyoruz. İş başa düştüğünde eline alınıp, okunulan bir Kur'an bizlere ne denli etki eder, o da ayrı bir muamma. Her birimiz gücümüz nispetince bir miktar da olsa okumalıyız. Zira amellerin Allah'a en sevimlisi, az da olsa devamlı olanıdır. [11]

İkincisi: Kur'an-ı Kerim'i ezberlemek.

Bu, bir ayet dahi olsa yapılmalıdır. Günlük olayların birçoğunu ezberleyen, boş, hiçbir işe yaramayan bir çuval dolusu kelam ezberleyen, kendisini ilgilendirmeyen yüzlerce vakayı aklına kaydedip, zihninin bir köşesine kazıyan bir kul, nasıl olur da Allah'ın kelamını ezberlemeye vakit bulamaz? Vakit, isteyen için mebzul/çoktur. İstemeyene ise seneler kâfi gelmez. Unutulmamalıdır ki, günde bir ayet senede 365 ayet yapacak ve böylece az görülen birçok amel birikecektir.

Üçüncüsü: Kur'an-ı Kerim üzerinde gereği gibi düşünmek.

Burada da Allah'ın ayetleri hakkında gereği gibi düşünmek, tefekkür etmek, hayatımıza dair gerekli dersler çıkartmak bizlerin yararına olacaktır. Kendi yaşantımız ile Allah'ın ayetlerini karşılaştırmalı, yanlış yönlerimizi, anlayışlarımızı düzeltmeliyiz. Böylece anlamadan, salt bir şekilde okumanın önüne geçmiş oluruz.

Bu maddeleri yerli yerince, periyodik yaptığımız vakit, her geçen gün Kur'an'ı dahi iyi anlayacağımıza, hayatımıza daha iyi yansıtacağımıza inanıyorum.

Allah'ım sen bizi Kur'an ayı olan Ramazan'a ulaştırdığın gibi, bu ayın hakkını vermeyi, Senin rızanı, rahmetini bu ayda celbetmemizi bizlere nasip et. Allahumme Amin.

Dualarımızın sonu, Alemlerin Rabbi olan Allah'a hamd olsun!

Not: *Bu ay Ramazan Ayı'nın araya girmesi hasebiyle var olan "Yeniden İman Çağrısı" makaleme bu mübarek, kurtuluş ve furkan ayının hürmetine ara vermeyi uygun gördüm.*

---

9. *El-Burhan fi Ulumi'l Kur'an, 2/180-181*
10. *25/Furkan, 30*
11. *Hadis, Tirmizi*

Bu Fırsatı Kaçırmayalım

Eğer seni endişelendirecek bir sıcak varsa, bu cehennem sıcağı olmalı... Termometrelerin ölçtüğü, klima ve gölgenin son verdiği bir sıcaktan bu kadar korkarken, ne gölgenin ne de serinliğin olmadığı, rakamların dili olsa lal olup nutkunun tutulacağı bir ateşe karşı bu ne emniyet, bu ne rahatlık?

Es-Selamu Aleykum ve Rahmetullah

Allah'a hamd, Rasûlü'ne salat ve selam olsun.

Allah'ın rahmetini idrak ettiğimiz, şeytanın zincirlere vurulduğu, Allah'ın rahmet kapılarını sonsuza dek açtığı, Rahman'ın ateşten kullar azad ettiği bu günler; ne büyük fırsat kardeşim. Bire sınırsız karşılık verilen, içinde bin aydan daha hayırlı Kadir gecesi bulunan, Allah Rasûlü'nün, bereketiyle esen rüzgar misali coştuğu şu günler ve geceler; ne büyük fırsat kardeşim.

Allah'ın yanında değerli olan bizim yanımızda değerli olmasın mı? Allah'ın en sevdiği kitabını bugünlerde indirmiş olması bir şey anlatmıyor mu bize kardeşim?

Rahman *'Sizleri bağışlamak istiyorum'*, *'Ateşten azad edecek kullar arıyorum'* derken bu yüz çevirme, bu acziyet ve isteksizlik yakışıyor mu bize?

Bir önceki Ramazan'ı hatırlıyor musun veya ondan öncesini? Biri çok soğuktu, diğerinde de

sen çalıştığın için yoruluyordun! Daha daha öncesinde tam idrak edememiştin. Ve böylece kaç Ramazan affa ve mağfirete mazhar olamadan geçip gitti.

Ya bu Ramazan? Çok mu sıcak bu defa? Kendine sormaz mısın kardeşim, soğuk olanı kaçırdım, sıcak olanı daha gelmeden söylenerek, oflayıp puflayarak sabrımı tükettim... Bu ne

azim, bu ne cüret! Rahman bizleri af etmek için adeta bahane arıyorken, O'ndan ve Rahmetinden kaçmaya yer mi arıyoruz?

Bu fırsatı kaçırma kardeşim... Eğer seni endişelendirecek bir sıcak varsa, bu cehennem sıcağı olmalı... Termometrelerin ölçtüğü, klima ve gölgenin son verdiği bir sıcaktan bu kadar korkarken, ne gölgenin ne de serinliğin olmadığı, rakamların dili olsa lal olup nutkunun tutulacağı bir ateşe karşı bu ne emniyet, bu ne rahatlık?

Ey Rabbinin Kendini Affetmek İstediği Kardeşim;

Şurada, basit bir isteğinin karşılandığını duysan kalbinde meyil, bedeninde o yöne doğru bir hareketlenme oluşuyor... Rahmet kapılarının açılmış olması, şeytanın zincirlere vurulması, Rabbinin seni selamet yurduna çağırmasına karşı bu ne soğukluk, bu ne tembellik?

Zannediyor musun davetinden seni eli boş çevirsin, va'd ettiği mükafattan seni yoksun bıraksın?

Hangisi daha acı kardeşim? Kalbinde meyil, bedeninde hareketlenme olmaması mı? Senin bu durumu dert dahi edinmeyişin mi?

Bir doktor, bir maddenin sana zarar verdiğini, hasta kıldığını ve şifanın muayyen bir ilaçta olduğunu haber verdiğinde, ilacı elde edip iyileştiğini tecrübe etmeden peşini bırakmıyorsun!

Sözüne hiç değer vermediğin biri elbisende sokmaya hazır yılan veya akrep olduğunu söylese hiç tereddüt etmeden o zararı def etmek için birşeyler yapıyorsun...!

Bunca Rasûl, Nebi, salih insan... Her biri ayrı ayrı ateşi, kabri, Vahid ve Kahhar olanın hesabını haber veriyor. Nefsini, ayıplarını, onu helak eden zararları bir bir sıralıyor... Bu durgunluk, bu emniyette nesi?

Yoksa onlara inanmıyor musun?

Şayet buysa meselen vay sana, veyl haline, toprak başına... Hemen imanını tecdid et ve tevbeyle Rabbine yönel.

Yok, inanıyorum diyorsan bu müşküle cevabı bul kardeşim... Ateş yakar dediği halde elini ateşe tutan, yanıyor diye acı çektiği halde elini ateş üstünde bekleten gördün mü hiç?

Yoksa *'şeytan beni rahat bırakmıyor'* mu diyorsun?

Gözün aydın olsun kardeşim. O zincire vuruldu. Seni bekleyen tek şey var Rabbinin rahmeti.

Yoksa *'kalbim katılaştı', 'günahlarım beni çepeçevre kuşattı', 'istesem de yapamıyorum'* mu diyorsun?

Açılmış rahmet kapılarının altına dur, elini kaldır ve bu şikayetini, annenin evladına merhametinden daha merhametli olan el-Latif, el-Hannan olana yap.

Aç ellerini Rabbine. Kalbinin kapılarını da aç, en samimi kelimelerle şikayet et halini Rahman'a... Bu sefer fırsatı kaçırma kardeşim.

'Ey yeryüzünü ölümden sonra dirilten el-Muhyi Rabbim! Ey insanları ölümlerinden sonra diriltecek olan Rabbim! Şu katılaşmış, hatta ölmüş kalbimi dirilt... Toprağı, kışın uzun ölümünden sonra yağmurla dirilttiğin gibi kalbimi iman, ahlak, ilimle dirilt...'

Sonra açık olan kapıların altında ellerin açık ısrarla bekle, korkma Rahmet seni iliklerine dek ıslatıncaya kadar ısrarla ve Rabbine acziyetini ifade ederek iste...

'Kalpler senin parmaklarının arasındadır. Dilediğin gibi evirip çevirirsin, sana zor yoktur Rabbim. Yerde ve gökte bulunan herşey senin mülkün ve kahrın altındadır. Hiçbir şey seni aciz bırakamaz ve her şey senin 'Ol' demene boyun eğmişken, şu avuç içi kadar olan, taşlaşmış şu kalbim mi seni aciz bırakacak... Seni tenzih ederim tüm eksiklik ve çirkinliklerden.'

' 'Ol' de Rabbim... 'Ol' de kalbim sana boyun

eğsin. 'Ol' de Davud'a aleyhisselam *demirin yumuşadığı gibi imana, takvaya, senin zikrine yumuşasın. 'Ol' de Rabbim... Şu zincirlere vurulup, beni senden uzaklaştıran şeytanın 'yapamazsın, çok zor, bırakırsın' diyerek gözümde büyüttüğü her amel kolay gelsin. Kolay ancak senin kolay kıldığındır. Zor bizedir. Sana zor yoktur. Sen mutlak kudret sahibisin, kudretinde kemale ulaşmış izzet sahibisin. Ben ise aciz, sana muhtaç, sana karşı zelil... Rahmetinden mahrum etme Allah'ım...'*

Gördün mü kardeşim, nasıl da yumuşadı kalbin.. Kerim olan davet ettiği sofradan misafirini kovmaz... Cömert olan va'd ettiği hibeden geri dönmez... Bu sıfatlar insanlarda dahi çirkinken, mutlak ve celal sahibi Allah'a yakışır mı?

Zannediyor musun davetinden seni eli boş çevirsin, va'd ettiği mükafattan seni yoksun bıraksın?

Kardeşim

Bu büyük bir fırsat... Bu sefer bu fırsatı heba etme, geçen yılı bir düşün! Şu an ölsen tek bir yılın hesabını verecek yüzün var mı Rabbine...? Gözlerini kontrol et. Kaç haram bakış kuşattı gözbebeklerini. Ya kulakların... Kaç yalan, boş, Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* buğz ettiği kelimeye evsahipliği yaptı? Ya dilin... Kaç defa dedikodu, gereksiz söz, seni Rabbine mahçup edecek lakırtıda bulundu? Ya kalbin... Suizanlar, Allah'tan başkasına dayanmalar, O'ndan gafil kalıp, O'nun buğz ettiği duygulara yol vermeler... Bunların kokusu olsa ve sende tütse insan içine çıkabilir miydin? Bunların rengi olsa ve boya olup sende zuhur etse hangi aynaya bakabilirdin? Kalbin daraldı değil mi? Sadece bir günün muhasebesini yapman yeterlidir.

Riya; yalan, olmadığın gibi görünme, olmayan hayırla insanlara tezahür etme... Peki bunların Allah katında tek tek, madde madde, parça parça karşına çıkacağına inanmıyor musun?

Şayet inanıyorsan... Sana hiçbir iyiliği olmayan insanlardan bu denli utanıp da senin üzerindeki nimetleri sayısız olan Allah'tan *subhanehu ve teâlâ* neden haya etmezsin?

İşte Ramazan bu sebepten fırsat. Arınmanın, paklanmanın, af ve mağfiretle pırıl pırıl olmanın zamanıdır...

Yoksa şikayetin, devam ve sebat sorunu mu? 'Bir kaç gün iyi gidiyor, sonra yine gaflete düşüyorum, unutuyorum' mu diyorsun?

Yine Rabbine yönel. Bıkmadan usanmadan O'ndan sebat iste. Her unuttuğunda tekrar yönel. Unutulmuş ve yük olarak sırtına binmiş yılların kiri başka nasıl temizlenir?

Yoksa 'bu sene olmadı, seneye çok dikkat edeceğim' mi diyorsun?

Ah benim mağrur kardeşim... Bir senenin işini yapamadın da, seneye iki yılın işini birden nasıl yapacaksın? Bu sene fırsatı hiçbir gerekçen yokken tepmişken, seneye tepmeyeceğinin garantisi nedir?

Erteleme... Tesvif... Şeytanın en büyük silahı. O, bir nefiste yer etti mi artık şeytana lüzum yoktur. O nefis kendinin düşmanıdır. İşte sana fırsat... Genişliği yer ve gök kadar olan cennetlere koşarak, amellerde acele ederek bu mazlum ahlaktan kurtul... Bu Ramazan fırsat olsun... Hem var olan şerri def et, hem de hayır ve bereketi elde et.

Kardeşim

Yoksa seni alıkoyan günahların mı? *'Tekrar dönerim, tevbe edip yeniden başlamanın anlamı yok'* mu diyorsun? Sen fırsatlara icabet ettiğinde, derinden bir ses seni bununla mı korkutuyor?

Hayır! Hayır! Bu kadar basite almamalı, bu denli küçümsemememelisin, Allah'ın rahmetini ve izzetini. Sen Rabbine O'nun rahmetine iltica edip başlamalısın, biri yüz, bin hatta sınırsızca bereketlendiren Ramazan'ı da fırsat bilmelisin. Sen kulluğunu ifa ederken, vesveseler sana zarar veremez, yeter ki onları zamanında yakala ve zikir ile, dua ile def et kalbinden. Bir defa Allah *subhanehu ve teâlâ* için mücadelenin lezzetini aldın mı, gerisi kolaydır. Sen Allah için bir şerri her terkedişinde, kalbinde imanın tadı olarak tarifsiz lezzetler hissedeceksin.

Bu bir fırsat... Sıcaklığı, açlığı hissetmen ve yılın her ayı bu hayatı kahren yaşayan insanları anlaman için fırsat... Sen yemeğin çeşidine, ısısına, salatasına hayıflanırken 'zaten açlıktan tükendim' zırhını şekvane mazeret görürken, birileri yılın her günü açlıktan tükeniyor...

Kardeşim

Başlamadığın veya başlasam mı diye tereddüt ettiğin her an ölüm seni yakalayabilir. Bununla beraber Allah'a tevekkül edip başladığın ve henüz hiçbir şey yapmadığın bir anda da gelip seni bulabilir. İkisinin arasındaki farkı anlamak için doksan dokuz kişiyi öldüren adamın kıssasını bir daha oku... Bu işe niyet etmenin fazileti buysa, niyete tabi olan amelden sonrası nasıl olur acaba?

Kardeşim bu ay bir de... İslam ümmetinin bir azası olduğunu hissetmen, kardeşlerinin acısına ortak olup, onların dertleriyle dertlenmen için bir fırsat. Nicedir ümmetin sorunlarına gözyaşı dökmedin, her şeyiyle yüzüstü ve kaderine terk ettiğin mazlumlara dua dahi etmedin.

Malını vermek zor geliyor, onların yanında bulunmaya cesaretin yok, onları anacağın iki cümlelik dua da mı zor?

Bu bir fırsat... Sıcaklığı, açlığı hissetmen ve yılın her ayı bu hayatı kahren yaşayan insanları anlaman için fırsat... Sen yemeğin çeşidine, ısısına, salatasına hayıflanırken 'zaten açlıktan tükendim' zırhını şekvane mazeret görürken, birileri yılın her günü açlıktan tükeniyor... Ne ısısına söylenecekleri bir çorba, ne de oflayacakları bir salataları yok... Rabbinin sana layık gördüğü senin rızkındır. Ancak şekvayla değil şükürle karşılamalısın...

Evet bu bir fırsat... Rabbi'mizin geçen günleri af, gelecek günleri takva azığıyla süslemek istediği büyük bir nimet. Yapabildiğimizi yapmalı, yapamadıklarımızda pes etmek yerine rahmet kapıları açık olana yönelmeliyiz. *'Annemizin bizi doğruduğu gün gibi'* tertemiz olma fırsatını, bu sene kaçırmamalıyız...

'Allah'ım bizleri Ramazan'ı ulaştırdığın gibi, onun hayır ve bereketine muvaffak kıl...'

'İlahi, Sen Celal ve ikram sahibisin... Sana yönelen elleri geri çevirmeyecek kadar el-Hayiy ve el-Settar olansın... Biz aciziz, sen güçlü olansın. Biz kimsesiziz, sen merhametli olansın, bize azap edecek olsan adaletindir, merhamet edecek olsan bu senin lütfundur... Bizi lütuf ve kereminden mahrum bırakma. Sen bizleri affetmezsen nice olur halimiz? Senin dışında ne sahibimiz, ne de Rabbimiz var. Biz haketmesekde sen merhamet ve lütufta bulunmaya en layık olansın.

Ey Celal ve ikram sahibi Rabbimiz; Yeryüzünün doğusunda, batısında senin için mücadele edenlere yardım et, ayaklarını sabit kıl, onları izzetinle aziz, senin ve müminlerin düşmanlarını kahrınla zelil kıl. Veli olan da, Nasır olan da sensin. Sen bize yardım edersen kimdir bize üstün gelecek olan?

Ya Rab; Bu Ramazan'da yaptığımız duaları, ibadetleri kabul buyur. Sen eksikliklerden münezzehsin, bizler sana layık kulluk edemesek de bizi rahmetinle kuşat.

Bizi, ailemizi, çocuklarımızı ve kardeşlerimizi hıfzınla muhafaza et. Şüphesiz sen muhafaza edenlerin en hayırlısı, emanetleri zayi etmeyensin...

Bizleri duaya ve sana yönelmeye muvaffak kıldığın gibi, dualarımıza da icabet et...'

Allahumme amin.

FERHAT CURA

Ramazan (Oruç) Fıkhı

Bir kavle göre Araplar aylara isim verirken bu ay da çok sıcak günlere denk geldiğinden dolayı bu aya 'Ramazan' ismini vermişlerdir. Bir rivayete göre de bu ay, açlık ve sıcaklığın kavuruculuğuyla birleşmesinden dolayı 'Ram' diye isimlendirilmiştir.

Oruç, Arapçada '*savm*' kelimesinden alınmıştır. '*Savm*' kelimesinin anlamı insanın birşeyi tutmasıdır.

Şer'i manası ise; kişinin oruç vaktinde şeriatın emrettiği şeylerden (yemeden, içmeden, cimadan) nefsini alıkoymasıdır.

Ramazan ise, hicri aylardan bir ayın ismidir. Bu kelimenin aslı *'ra-ma-da'* dır. Bu da aşırı kavurucu sıcak için kullanılmaktadır. Bir kavle göre Araplar aylara isim verirken bu ay da çok sıcak günlere denk geldiğinden dolayı bu aya '*Ramazan*' ismini vermişlerdir. Bir rivayete göre de bu ay, açlık ve sıcaklığın kavuruculuğuyla birleşmesinden dolayı '*Ram*' diye isimlendirilmiştir.

Ramazan Orucunun Farziyeti

İslam'ın ilk yıllarında Ramazan orucu farz değildi. Ramazan orucu hicretin 2. yılında farz kılındı. Ama Ramazan orucu üç aşamada farz kılınmıştır.

- İlk önce aşure orucu vardı, Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* bu orucu tutuyordu ve insanlara da tutmalarını emrediyordu.
- Daha sonra Ramazan orucu meşru kılındı ama farz kılınmadı. Dileyen tutuyor, dileyen de tutmuyor ama kendi yerine bir fakire tutturuyordu. Nitekim Allah şöyle der:

"Oruç tutacak güce sahip olanlardan, oruç tutmayanlar fidye versin. Her gün tutmadığı oruç için bir fakiri doyursun."

- En son aşamada ise Allah hitabını umumileştirerek Ramazan orucunu herkese farz kıldı.

"Sizden kim o aya yetişirse oruç tutsun." [1]

Ramazan Ayının Girişi ve Çıkışı

Orucun bir, günlük boyutu; bir de aylık boyutu vardır. Orucun aylık boyutu içine *'Ramazan ayı ne ile girer?'* gibi konular girerken, günlük boyutunun içine de *'İmsak vakti ne zaman girer?', 'İftar vakti ne zaman girer?', 'Orucu bozan şeyler nelerdir?'* gibi konular girer.

1. Günlük Orucun Giriş ve Çıkışı

Günlük orucun vacipliği ikinci fecrin doğmasıyla başlar, güneşin batmasıyla biter. İslam'ın ilk dönemlerinde müddet iftardan sonra kişinin uyumasıyla veya yatsı namazını kılmasıyla başlardı. Öbür gün akşam namazına kadar devam

1. 2/Bakara, 185

ederdi. Bir rivayete göre Ömer *radıyallahu anh* geceleyin evinde dayanamayıp yatsı namazından sonra eşiyle cima yapmış ve Rasûlullah'ın *sallallahu aleyhi ve sellem* yanına gelip: *'Ya Rasûlullah ben helak oldum'* deyip durumu açıklayınca, Allah'ta *subhanehu ve teâlâ*:

"Size oruç gecesinde eşlerinize yaklaşmanızı helal kılındı." [2]

ayetini indirmiştir ve sonra da:

"Artık onlara yaklaşabilirsiniz. Allah'ın size yazdığını isteyin. Siyah iplik beyaz iplikten ayrılıncaya kadar yiyip, içiniz." [3]

ayeti indirilerek insanın yükümlülüğü azaltılmıştır.

2. Aylık Orucun Giriş ve Çıkışı

Ramazan orucunun girişi ve çıkışı hilalin görülmesiyle belirlenir. Bunu tespit etmede üç yol vardır.

A. Hilalin Görülmesi: İslam ayları kameri olan aylardır. Allah ayette:

"Allah'ın yanındaki on iki aydır." [4]

buyuruyor. Şu an ki takvimler İslam takvimi değildir.

Ramazan ayı yaklaştığında Müslümanlar hilali gözetlerler ve hilalin görülmesiyle ayın girdiği anlaşılır.

Fakat bu gün diyanetin bastığı takvimlerde on senenin sonrasının dahi Ramazan ayı bellidir. İslam'da böyle bir şey yoktur. Hesap yoluyla Ramazan ayının girdiği sabit değildir.

B. Şahitlik ve Haber Vermek Aracılığıyla: Hilal toplu bir şekilde gözetlenmelidir.

Hilali kaç kişinin görmesi lazımdır?

Şahitlik konusunda Allah'ın:

"Erkeklerinizden iki kişiyi şahit tutun. Şayet

2. 2/Bakara, 187
3. 2/Bakara, 187
4. 9/Tevbe, 36

bu olmazsa iki kadın bir erkek olsun." [5]

ve

"Sizden adalet sahiplerinden iki kişiyi şahit tutunuz." [6]

Ayetleri ve Peygamberimizin nikâh akdi konusunda:

"İki tane adaletli şahit ve veli olmadan nikâh yoktur." [7]

hadisi bize şahitlikte geçerli hükmün, adaleti sabit olmuş olan iki erkek veya eğer yoksa bir erkek iki kadını tutmamızın gerektiğini gösterir.

Fakat İbni Ömer'in *radıyallahu anh* hadisinde durum farklıdır. İbn Ömer diyor ki:

"İnsanlar ayı gözetlediler. Ben de ayı gördüğümü Rasûlullah'a haber verdim. Rasûlullah oruç tuttu ve insanlara da oruç tutmalarını emretti." [8]

Bu hadise dayanarak âlimler demişler ki: '*Normal şahitliklerde iki şahit lazım ama bu konuda tek şahitliğin geçerli olduğu nas ile sabittir. Genel bir hüküm varsa, bu genel hükümde belli bir konu istisna ediyorsa, bu istisnanın olabilmesi için nas gerekmektedir. Onun için hilalin gözlenmesinde tek kişinin şahitliği yeterlidir.*'

C. Şaban Ayının Otuz güne Tamamlanması: Hilal, önüne bir şey geçmesi sebebiyle görülmediği zaman Şaban ayından sonra Rama-

5. 2/Bakara, 282
6. 65/Talak, 2
7. Ebu Davud, Darimi Nikah
8. Sünen

zan ayı geldiğinden dolayı Şaban ayı sayılır ve otuza tamamlanır. Ondan sonraki günde oruç tutulur. Çünkü Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyuruyor:

"Hilali göremezseniz ve ya size kapalı olursa onu takdir edin." [9]

'Takdir edin' den kastedileni Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* başka bir rivayette şöyle açıklıyor:

"Şayet hava kapalı olursa otuz gün sayın." [10]

Sahabe de bu şekilde amel etmiştir. Yani hilal görülmediğinde Şaban ayı otuza tamamlanıp, ondan sonra Ramazan orucu tutulmaya başlanmıştır.

Soru: Hilalin görünmesi beldelerde farklılık arz ederse, yani bir beldede hilal görünmüş, farklı bir beldede henüz görünmemişse ne yapılmalıdır?

Cevap: Başlangıç olarak eğer Müslümanların bir imamı varsa imam ile beraber oruç tutulur yine imam ile iftar edilir. Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem*:

"Orucunuz beraber oruç tutuğunuz gündür. İftarınızda berber iftar ettiğiniz gündür." [11]

Şayet bu gün olduğu gibi Müslümanların bir imamının olmadığı yerlerde, âlimler iki görüş beyan etmişler. Bunların aralarında racih olan; her beldenin kendi vakit koşullarına göre oruçlarını tutmalarıdır. Çünkü Müslim'de geçen bir rivayette Şam'dan bir kişi Medine'ye gelmiş ve İbni Abbas ona:

" 'Siz ne zaman oruç tuttunuz?' diye sormuştur. O da 'Biz Cuma günü hilali gördük ve Cuma günü oruç tuttuk' diye cevap vermiştir. İbni Abbas da 'Biz Cumartesi günü hilali gördük ve o gün oruç tuttuk' demiştir. Adam İbni Abbas'a 'Peki Muaviye'nin hilali görmesi sana yeterli değil midir?' diye sorunca, İbni Abbas 'Hayır çünkü Rasûlullah bize böyle yapmamızı emretti' demiştir."

Orucun Tutulmasına Engel Olan Şer'i Mazeretler

1. Hastalık: Hastalık orucun tutulmasında şer'i bir mazerettir. Nitekim Allah ayette

"Sizden kim hasta olursa veyahutta seferde olursa onun yerine bir gün oruç tutsun." [12]

Hastalığın ölçüsü nedir?

Allah ayette hastalığa sınır getirmeyip mutlak bırakmıştır. Şeriat hastalığa bir sınır getirmediği için, örfe ve lugate bakılır. Bizim içerisinde yaşadığımız örfte ve kullandığımız lugatte hastalık, kişiyi sıhhat halinden çıkaran her şeydir.

Allah ayette hastalığa sınır getirmeyip mutlak bırakmıştır. Şeriat hastalığa bir sınır getirmediği için, örfe ve lugate bakılır.

Hastalıkla alakalı iki durum söz konusudur:

a. Kişi hastaysa veya günün başında sağlam, günün ortasında hastalanırsa ve bu hastalık kişinin bedenine oruç tuttuğu zaman zarar verecekse, bu kimsenin iftar etmesi vacip olur. Çünkü İslamda kişinin kendi nefsine zarar vermesi haramdır. Fakat kişi oruç tutsa dahi hastalık artmayacaksa, bedenine zarar vermeyecekse o zaman Allah *subhanehu ve teâlâ* kişiyi muhayyer bırakmıştır. Dilerse orucunu gelecek günlerde kaza etmesi şartıyla yer, dilerse de hasta olmakla beraber orucunu tutar. Nitekim Allah ayette özürleri saydıktan sonra :

"...şayet bilirseniz oruç tutmanız daha hayırlıdır." [13]

b. Kişi sıhhatli görünür fakat oruç tutmasıyla hastalığı artarsa veya iyileşmesi gecikirse bu durumda Müslüman bir doktor veya günümüzde olduğu gibi müşrik ama İslami noktada hassas olan doktorlar kendisine oruç tutmamasını söylerlerse orucunu yiyebilir.

---

9. *Müslim*
10. *Buhari, Müslim*
11. *Tirmizi, Ebu Davud*
12. *2/Bakara, 185*
13. *2/Bakara, 184*

2. Yolculuk: Bir insan seferi ismini aldıktan sonra oruç tutup tutmaması noktasında farklı rivayetler vardır. Mesela, bir rivayette Rasûlullah yolculuk sırasında bir adamın oruçtan dolayı bayıldığını ve diğer insanların ona gölgelik yaptığını görüyor. Bunun üzerine *"Seferde oruç iyilikten değildir"*[14] buyuruyor. Bu hadisten anlaşılan seferde oruç tutulmaması gerektiğidir. Fakat başka bir rivayette sahabe diyor ki:

"Biz Rasûlullah'la beraber sefere çıktık. Hava o kadar sıcaktı ki elimizle başımızı tutuyorduk. Rasûlullah da oruçluydu." [15]

Yine başka bir rivayette Mekke fethi sırasında Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* bir bardak suyu alıp insanların içinde içince, sahabe:

" 'Ya Rasûlullah bazıları oruçlarını yemediler' diyor. Rasûlullah: 'İşte onlar asi olanlar, işte onlar asi olanlar.' "

buyuruyor.

Bu rivayetlerde şu sonuçlar çıkıyor: Zor olan yolculukta oruç tutuluyor, oruç yemeleri tavsiye ediliyor ve Rasûlullah bizzat kendisi orucunu yiyor.

Rivayetler farklı olunca bu konuda âlimlerin görüşleri de farklılık arz etmektedir. Sonuç olarak Bu konuda racih olan görüş: Oruç şayet insanı seferde yapması gereken işlerden alıkoyuyorsa veya düşmanla karşılamak gibi kuvvete ihtiyaç duyulan bir durum söz konusu ise kişinin orucunu yemesi daha efdaldir (Eğer tutulan oruç insana zarar veriyorsa o zaman orucu yemek gereklidir). Eğer yapılacak olan yolculuk meşakkat veren bir yolculuk değilse, oruç tutmak daha efdaldir.

14. Sahiheyn

15. Müslim

Orucu Bozan Unsurlar

Orucu bozan unsurları iki başlık altında toplayabiliriz:

1. Orucu bozup sadece kazayı gerektiren, kefareti gerektirmeyen unsurlar.

2. Orucu bozup hem kazayı hem de kefareti gerektiren unsurlar.

Kişinin orucu bozduğu zaman sadece kazasını gerektiren ameller vardır. Kişi bu kazayı Ramazan geçtikten sonra herhangi bir gün yerine getirebilir. Bir takım ameller de hem kefareti hem de kazayı gerektirir. Kefaret ise; kişinin günahı af olunsun diye dünyadayken yaptığı fiile bir karşılıktır.

Kişinin orucu bozduğu zaman sadece kazasını gerektiren ameller vardır. Kişi bu kazayı Ramazan geçtikten sonra herhangi bir gün yerine getirebilir. Bir takım ameller de hem kefareti hem de kazayı gerektirir. Kefaret ise; kişinin günahı af olunsun diye dünyadayken yaptığı fiile bir karşılıktır.

1. Cima

Cima fiili oruçken yapılırsa zaman hem kazayı hem de kefareti gerektirir. Buhari ve Müslüm de bir hadiste Ebu Hureyre *radıyallahu anh* diyor ki:

"Adamın biri Rasûlullah'ın yanına geldi: 'Ben helak oldum ya Rasûlullah' dedi. Rasûlullah: 'Niye helak oldun' diye sordu. Adam: 'Ben eşimle Ramazanının gündüz vaktinde cinsel ilişkide bulundum' dedi. Rasûlullah: 'Bir köle azat edebilir misin?' diye sordu. Adam: 'Yok' dedi. Rasûlullah: 'İki ay peşpeşe oruç tutabilir misin?' diye sordu. Adam: 'Mümkün değil (bir rivayete göre) zaten ben bir ay orucumu tutamadım yedim.' dedi. Rasûlullah: 'O zaman altmış fakiri doyur.' deyince adam: 'Altmış fakire vereceğim bir şey yok.' dedi. Bunun üzerine Rasûlullah önüne bir tas hurma koyuyor ve diyor ki: 'Bunları götür ve altmış fakiri doyur.' Adam: 'Medine'de benden daha fakir kimse yoktur.' dedi. Rasûlullah: 'O zaman git kendi ailene yedir.' "

Oruç, kişinin iftara kadar kendi nefsini yemekten, içmekten ve şehvetten alıkoymasıdır. Cima yapanda kendi nefsini şehvetten alıkoymadığı için orucunu bozmuştur. Cima hem kazayı hem de kefareti gerektirir.

a. Kefaretin şekli: Kefaret tertip üzere olması gerekir. Yani önce köle azad edilmeli, yoksa oruç tutulmalı, o da olmazsa bir fakir doyurulmalıdır. Çünkü şeriat kefareti bu şekilde belirlemiştir.

Soru: Günümüzde olduğu gibi azat edilecek köle yoksa bu durumda ne yapılması lazımdır?

Cevap: Kölenin kıymeti tespit edilip ve o para İslam için harcanmalı veya o para esir olan bir Müslümanın kurtulması için sarf edilmelidir.

Soru: Köle azat etmeye imkânı olmayan kimse, altmış gün peşpeşe oruç tutarken, elli yedinci günde hiçbir mazeret olmadan orucu yerse ne yapmalıdır?

Cevap: Bu kişinin orucu boşa gitmiştir. Tekrardan altmış gün oruç tutması gerekir. Çünkü Rasûlullah hadiste oruçların '*peşpeşe*' tutulmasını söylemiştir. Ama şer'i bir mazeretten dolayı kişi orucunu yerse, o zaman baştan almasına gerek yoktur. Kaldığı yerden devam edecektir.

Soru: Fakirleri doyurmanın ölçüsü nedir?

Cevap: Rasûlullah fakiri doyurmaya bir kayıt getirmediği için kişi istediği şekilde altmış fakiri doyurabilir. Fakiri doyurmadaki ölçü ise; her beldede bir insan ne ile doyuyorsa onunla doyurulur.

b. Kazanın tutulması: Yukardaki hadisin bir lafzında Rasûlullah adama: *"Bir gün de onun yerine oruç tut"* diyor. Bu hadiste bir gün de kaza tutulacağı belirtilmektedir. Lakin hadisin sahihliği noktasında âlimler ihtilaf etmişler. Ama her ne kadar ihtilaf varsa da Müslümanın ihtiyaten kaza olarak oruç tutmasıdır.

2. Kadını Öpme, Kendini Tatmin Ettirme vb. Sebeplerden Dolayı Meninin Gelmesi

Bu sebepten dolayı oruç bozulur ama bunun için kefaret değil de kaza gereklidir. Ancak ihtilamdan dolayı meni gelirse o zaman oruç bozulmaz.

Soru: Kişi oruç iken eşini öptüğü veya onunla mübaşeret ettiği zaman oruç bozulur mu?

Cevap: Meni gelmediği müddetçe oruç bozulmaz. Çünkü Aişe *radıyallahu anha* şöyle diyor:

"Rasûlullah oruç iken beni öper ve benimle mübaşeret ederdi. (başka bir rivayette) O da oruçluydu ben de oruçluydum. Ama o kendi cinsel uzvuna en sahip olandı."

Her ne kadar öpme orucu bozmasa da bunu hükmü nedir?

Bu konuda âlimler farklı görüşler belirtmişler ama bu konuda konulacak en güzel kaide şudur; herkesin nefsi birbirinden ayrıdır. Kimi insan var ki kendine hâkim olamıyor, kimi insan da kendine hâkim olabiliyordur. Onun için kendine hakim olan birinin böyle bir şey yapmasında bir beis yokken; kendine hakim olmayan birinin bunu yapması haramdır. Çünkü harama götüren her yol, haramdır.

3. Kasıtlı Olarak Yemek ve İçmek

Bir insan kasten yerse, o günün orucu gitmekle beraber o, çok büyük bir günah işlemiştir. Tevbe etmesi ve onun yerine bir gün oruç tutması gerekir. Ama unutarak yer ve içerse oruç bozulmaz. Nitekim Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle der:

"Kim unutarak yer ve içerse orucunu tamamlasın. Muhakkak ki Allah onu yedirmiş ve içirmiştir." [16]

Duamızın sonu Alemlerin Rabbi olan Allah'a Hamd'dır.

16. Sahiheyn

EKREM BULCA

Ramazan'da Bağışlanmak İçin **Ne Yapmak Gerekir?**

Düşünün! Gelmiş ve geçmiş günahları bağışlanan Allah Rasûlü günde yüz defa tevbe ediyorsa; acaba günahlarla kuşatılmış olan bizlerin günde kaç defa tevbe etmesi gerekir?

İnsanoğlu, insan olması hasebiyle bazen günahlara, haramlara düşebilir. Kişi ne kadar iyi olursa olsun, ne kadar İslama göre yaşarsa yaşasın, bazen nefsine uyup günah işleyebilir. Fakat Allah ﷻ yüceliğinden, merhametinden ötürü insanların yaptığı günahları bağışlamak için onlara bazı fırsatlar verir. Eğer kişi bu fırsatların farkında olup güzel değerlendirirse, işlemiş olduğu günahları bağışlanır. Şayet bu fırsatları önemsemez ve güzel değerlendirmezse işlemiş olduğu günahlardan temizlenemez. Hepimizin Allah'ın ﷻ bize verdiği bu fırsatları iyi bilmesi/öğrenmesi gerekir.

Peygamber ﷺ şöyle buyuruyor:

"Allahu Teâlâ gündüz vakti günah işleyenin tevbesini kabul etmek için gece vakti elini açar. Gece vakti günah işleyenin tevbesini kabul etmek için de gündüz vakti elini açar. Güneş batından doğuncaya kadar bu devam eder." [1]

Bu hadiste Allah ﷻ hem gündüz hem de gece günah işleyeni affetmek için onlara fırsat veriyor. Şayet insan bu fırsatı güzel değerlendirirse Allah onun günahlarını bağışlar.

Ramazan ayı da Allah'ın ﷻ insanların günahlarını bağışlamak için verdiği bir fırsattır. Eğer insan bu fırsatı güzel değerIendirirse geçmiş günahları bağışlanır. Peygamber ﷺ şöyle buyurur:

"Kim faziletine inanarak ve karşılığını Allah'tan bekleyerek Ramazan orucunu tutarsa, geçmiş günahları bağışlanır." [2]

Kişinin günahlarının bağışlanabilmesi için, tevbe ile Allah'a ﷻ yönelmesi gerekir. Daha önceden yaptığı günahlardan ötürü, sürekli Allah'a istiğfar edip, bağışlanma dilemesi gerekir. Allah'ın kulu bağışlayabilmesi için; ilk başta kulun bağışlanmayı dilemesi gerekir. Kulun bağışlanmayı dilediğinin belirtilerinden bir tanesi de tevbe etmesidir. Tevbenin önemini ve faziletini bilmeyen kişi, tevbeye yönelebilir mi? Elbette yönelemez. Çünkü insan bir şeyin önemini ne kadar bilirse, onunla o kadar amel eder.

Hepimizin amellerindeki, çalışmalarındaki gaye, Allah'ın ﷻ sevgisini kazanıp, ateşten kurtulanlardan olabilmektir. Bunun için dünyevi birçok lezzetten uzaklaşıp, onları görmemezlikten geliyoruz. Peki, bu amacımıza nasıl ulaşacağımızı biliyor muyuz? İşte bunun yollarından bir tanesi de tevbe etmektir. Allahu Teâlâ şöyle

1. *Müslim*

2. *Buhari*

buyuruyor:

"Hiç şüphesiz Allah, çok tevbe edenleri ve çok temizlenenleri sever." [3]

Başka bir ayette ise şu şekilde buyuruyor:

"Ey iman edenler, hepiniz Allah'a tevbe edin ki, umulur ki kurtuluşa erersiniz." [4]

Dikkat edilirse Allah ﷻ bu ayetlerde hem tevbe edenleri sevdiğini hem de tevbe edenlerin kurtulacağını söylemiştir. O zaman çok tevbe ederek bunları elde etmeye çalışmamız gerekir.

Başka bir ayette Allah ﷻ cennet ehlinin özelliklerini anlatırken onların tevbe edenler olduğunu bildiriyor:

"Onlar, fena bir şey yaptıklarında veya kendilerine zulmettiklerinde Allah'ı hatırlayıp anarlar ve günahlarından dolayı hemen tevbe ederler. Zaten günahları Allah'tan başka kim bağışlayabilir ki!? Onlar, yaptıkları kötülüklerde bile bile ısrar etmezler." [5]

Cenneti isteyen kişilerin Kur'an ve sünnette cennet ehlinin özellikleri olarak zikredilen vasıflarla donanması gerekir. Cennet ehlinin özelliklerinden bir tanesi de ayette belirtildiği gibi tevbe etmektir.

Peygamberimiz ﷺ şöyle buyuruyor:

"Ey insanlar Allah'a tevbe ve istiğfar edin. Zira ben günde yüz defa tevbe ediyorum." [6]

Düşünün! Gelmiş ve geçmiş günahları bağışlanan Allah Rasûlü günde yüz defa tevbe ediyorsa; acaba günahlarla kuşatılmış olan bizlerin günde kaç defa tevbe etmesi gerekir? Eğer Allah Rasûlü normal günde yüz defa tevbe ediyorsa, azap kapılarının kapandığı ve rahmet kapılarının açıldığı ramazan ayında kaç defa tevbe eder ve bizim kaç defa tevbe etmemiz gerekir?

İnsan ne kadar günahkâr olursa olsun Allah'ın rahmetinden ümit kesmemesi gerekir. Önüne gelen her fırsatı değerlendirip bağışlanmayı talep etmesi gerekir. Allahu Teâlâ şöyle buyuruyor:

"De ki: Ey kendi nefisleri aleyhine haddi aşan kullarım! Allah'ın rahmetinden ümit kesmeyin! Çünkü Allah bütün günahları bağışlar. Şüphesiz ki O, Gafur Rahim'dir/çok bağışlayan, çok merhamet edendir. Size azap gelip çatmadan önce Rabbinize dönün, O'na teslim olun; sonra size yardım edilmez." [7]

Hadiste Peygamberimiz ﷺ şöyle buyuruyor:

"Mü'minler Allah'ın azap ve azabının miktarını bilselerdi hiç biri Cennet'i ümit etmezdi. Kâfirler de Allah'ın rahmetinin ne kadar çok olduğunu bilselerdi hiç biri O'nun rahmetinden ümit kesmezdi." [8]

Rabbim hepimize bu mübarek Ramazan ayını tevbe ve istiğfarla geçirmeyi ve Ramazanın sonunda da bağışlananlardan olmayı nasip etsin… Allahumme âmin

3. *2/Bakara, 222*
4. *24/Nur, 31*
5. *3/Al-i İmran, 135*
6. *Müslim*
7. *39/Zümer, 53-54*
8. *Müslim*

ABDULMETİN
AKSOY

Türkiye Medeniyetine Uygun **Başka Nasıl Bir Ramazan Ayı Bekleyebilirdiniz ki!**

Orucun getirdiği bu güzellikleri Nebinin pratiğinde görmek bizlere ferahlık verirken, bir taraftan da Türkiye ortamında bu güzelliklerin katledilmesi de bizleri derinden yaralamaktadır.

Bizlere oruç ayını nasip eden Allah'a hamd, bu ayı en güzel programlarla ihya etmemizi pratiğiyle bize gösteren Rasûlullah'a salat, tüm oruçlu kardeşlerime de selam olsun.

Sizinle bu ayda İslam âleminin Kur'an nuruyla yaşadığı sevinci yaşıyoruz. Rabbimizin:

"Ramazan ayı insanlara yol gösterici, doğrunun ve doğruyu eğriden ayırmanın açık delilleri olarak kendisinde Kur'an indirilen aydır." [1]

ayetiyle gönüllerimiz rahatlıyor, saflarımız netleşiyor ve doğruyla yanlışları birbirinden hamd ve şükürler olsun ki ayırıyoruz. Ramazanın gelmesiyle tekrardan Müslümanların ilk savaşı olan Bediri, Mecusiliği ve yok edildiği kadisiyye olayını tekrardan hatırlıyoruz. İslam dininin izzeti, şerefi, diğer dinlerin ise zelil ve perişan oluşu zihinlerimizde bir kere daha canlanıyor. Şeytanı bir kenara bırakıp, onun zincire vurulması huzurunu yaşıyoruz. Cennetin kapılarının açılması, Reyyan kapısının oruçlu için hazırlanmasını bilmek, her şeye dur deyip oralara koşma hevesini doğuruyor gönül derinliklerimizde. Fakirlerin ve mazlumların çektiği sıkıntıları, Peygambere ve sahabeye yapılan üç senelik ambargoyu bir nebzede olsa orucun sayesinde anlıyoruz. Fark ettiğimiz veya fark edemediğimiz birçok güzelliği Ramazan ayında hep birlikte müşahade etmekteyiz.

Gönül isterdi ki Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* ikramı olan bu orucu Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* ile tutalım, oruç ayının tadını ve lezzetini onunla beraber alalım, Ramazanın bizlere sunduğu güzellikleri ve faydaları Allah'ın Rasûlüyle ve onun ashabıyla müşahade edelim. Arzu ederdik ki bir gün iftar soframıza Rasûlullah'ı ve ashabı davet edelim, sahurumuzu gece namazı eşliğinde ve iftarımızı dualarla, onlarla birlikte açalım, nasihatlerle beraber teravihleri, onlarla kılalım. Bu duygularımızın gerçekleşmesi bizleri ne ka-

1. 2/Bakara, 183

darda hoşnut ederdi. Biliyoruz ki artık bu günleri Peygamber ve ashapla geçirmemiz mümkün değil, fakat onların ramazan anlayışıyla ve programlarıyla Ramazanımızı canlandırmamız, bizlere o duyguyu yaşatacaktır.

Değerli Kardeşim!

Peygamber ve ashap ile Türkiye medeniyetinin ve kendimizin oruç anlayışını karşılaştırmamız, orucumuzun sıhhati açısından önem arz etmektedir. Peygamberin ve sahabenin siretinde oruçla ilgili dört tane önemli nokta ön plana çıkarken; diğer taraftan bu memlekette ve yaşantımızda orucu yok hükmüne dâhil eden şu tehlikeli noktalar da dikkatimizi çekmektedir;

Onların yanında oruç nefsi, yeme, içme ve şehvetleri azaltarak terbiye etmektir. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* kutsi hadiste şöyle buyurur:

"O, yemesini, içmesini ve şehvetini benim için terk eder." [2]

İslam bu günlerde şehvetimizi aşağıya çekmemizi, içme ve yemeyi azaltıp züht bir yaşantı içerisinde olmamızı istiyor. Yani bu aylarda alışverişler azalmalı, gıda satan mağazaların satışları biraz düşüş yaşamalıdır. Ne gariptir ki, bugün pratikte tam tersi yaşanmakta. Araştırmalara göre en çok alışverişin yapıldığı, kampanyaların fazlalaştığı, oruç adına düzenlenen programlarda ticaret stantlarının çoğaldığı bir ay, Ramazan. Yasinler, mevlitler, mukabeleler bu ayların vazgeçilmez gelir fabrikasıdır. Buzdolapların tıka basa dolduğu, sahur ve iftar menülerinin çoğaldığı ve giderlerin diğer aylara göre arttığı Ramazan günleri var artık. Çoğu zaman *'Bu ramazan da menümüz eskiye oranla az, bu sene kimseyi iftara davet edemeyeceğiz'* deyip, kimseyi davet etmiyor ve kınayıcıların kınamasından korkuyoruz. Nerede kaldı bir hurma ve suyla iftar yapan Peygamberin ve sahabenin oruç anlayışı. Onlar ki orucun öncesinde de, orucun içinde de dünya ve dünya metalarına karşı hep züht içerisindeydiler.

Onların yanında oruç, var olan ibadetlerin fazlalaştırıldığı, hayırda, cömertlikte en üst seviyeye çıkıldığı aydır. İbn Abbas *radıyallahu anh* Rasulullah'ı *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle anlatır:

2. Buhari

"Peygamber insanların en cömerdi idi. Ramazan ayında Cebrail ile buluştuğunda daha cömert olurdu. Cebrail ramazanın her gecesinde onunla buluşurdu. Karşılıklı olarak birbirlerine Kur'an okurlardı. İşte Rasulullah onunla buluştuğunda hayır yönünden yağmur getiren rüzgârdan daha cömert olurdu." [3]

Onların yanında oruç, kötü ahlaklardan korunma, ahlakı güzelleştirme ve nefsi günahlardan arındırma ayıdır. Ebu Hureyre'den *radıyallahu anh* rivayet edildiğine göre Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurur:

"Allah dedi ki, oruç kalkandır. Biriniz oruç tuttuğu gün çirkin söz söylemesin ve kavga etmesin. Eğer biri ona küfreder ya da onunla kavga ederse ben oruçluyum desin. Muhammed'in nefsi yed-i kudretinde bulunan zata andolsun ki oruçlunun ağız kokusu Allah katında misk kokusundan daha güzeldir. Oruçlu için rahata erdiği iki sevinç vardır. İftar ettiğinde sevinir, birde Rabbine kavuştuğunda sevinir." (Buhari, Müslim)

Ebu Hureyre'den *radıyallahu anh* rivayet edildiğine göre Nebi *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmuştur:

"Kim ramazan orucunu sevabına inanarak ve karşılığını Allah'tan bekleyerek tutarsa geçmiş günahları mağfiret olunur." [4]

Onların yanında oruç, Ramazanın son gününde itikâfa girme, kulun Allah ile baş başa

3. Buhari, Müslim
4. Buhari, Müslim

kalması için sunulan bir ikramdır. Aişe'den *radıyallahu anha* naklen bildirilmiştir:

> *"Peygamber Ramazanın son on gününde itikâfa girerdi. Bu, Allah onu vefat ettirene kadar böyle devam etti. Sonra onun ardından hanımları itikâfa girmişlerdi."* [5]

İşte bu dinin önderi Muhammed Mustafa'nın *sallallahu aleyhi ve sellem* programlarını okuyorsunuz. Onun yanında oruç sadece sahur, iftar ve aç kalmaktan ibaret değildi. Cömertlik, güzel ahlak, yumuşak davranma, günahların affı için mücadele verme, hayırda maniye uğramadan esen rüzgâr gibi olma, Rabbine ve insanlığa karşı olan haklarını muhafaza etmek, İslam'ın ahkâmlarını en güzel şekilde ifa etmek ve itikafa girerek Rabbi'yle baş başa kalmak onun vazgeçilmez karakteriydi. Bu hususiyetleri sadece bu aya has değildi. Bilakis bunların hepsi onda, her gün varlığını koruyor, sadece Ramazanda her zamankinden daha fazla oluyordu.

Orucun getirdiği bu güzellikleri Nebinin pratiğinde görmek bizlere ferahlık verirken, bir taraftan da Türkiye ortamında bu güzelliklerin katledilmesi de bizleri derinden yaralamaktadır. Katledilmeyen sadece bu amel kalmıştı ki; o da içine sokulan yeni bidatlerle, orucun taşıdığı mana ve mahiyeti farklı mecralara kaydırılarak tahrif edildi. Peygamberin ve ashabın oruç anlayışı kaldırıldı, yerine Türkiye ve Avrupa medeniyetine uygun bir oruç anlayışı getirildi. Bir an orucun İslam dininin ahkâmı mı, yoksa demokrasinin ahkâmı mı olduğun da tereddüt edecektim. Ah ah bu dünyada melekler her çeşit insan, her türlü Müslüman gördü.

Küfür düzeninde oruç tutan tevhid ehlinin programları sınırlandırılmış, Müslümanlar da buna boyun eğmiş durumdadır. Hakla, batılın birbirine karıştırıldığı bu medeniyette Müslümanların bu günleri gerektiği gibi değerlendirebildikleri şüphesiz düşünülemez. Bu aylar genellikle gündüzleri çalışmakla, geceleri yorgunluktan vücudunu dinlendirmekle veya sene içerisinde tatile en müsait vakit bu ay olduğu için, tatil programlarıyla ifa edilmektedir. Ya da tarihi camileri, Ayasofya müzesini, Eyüp Sultan'ı, Mevlana'yı veya Fatih gibi İslam medeniyetini(!) anımsatan tarihi yerleri gezmek, bu ümmetin sancaktarlığını yapmış kişilerin, başta sahabelerin olmak üzere birçok âlimin çekilmiş belgesellerini ailece seyretmek veya bunun için sinemaya gitmek Müslümanların vazgeçilmez oruç programı olmuş. Biraz sosyalleşmiş Müslümanların programını bunlar oluştururken, bir kısmımızda oruç ayında aç kalmaktan başka yaptığımız herhangi bir şey mevcut değil. Her zaman ki gibi senenin on iki ayından birini yaşıyoruz.

Onun yanında oruç sadece sahur, iftar ve aç kalmaktan ibaret değildi. Cömertlik, güzel ahlak, yumuşak davranma, günahların affı için mücadele verme, hayırda maniye uğramadan esen rüzgâr gibi olma, Rabbine ve insanlığa karşı olan haklarını muhafaza etmek, İslam'ın ahkâmlarını en güzel şekilde ifa etmek ve itikafa girerek ...

Gözlemlediğim kadarıyla tevhid ehli -istisnalar olmakla beraber- orucunu bu şekilde ifa ederken kendini İslama nispet eden, biraz resmileşmiş Türk Avrupa milletlerinin dinini savunanlar da oruçlarını yeni bidatler ekleyerekten programlandırmaktalar. Geçenlerde oruçla alakalı bir kayıt dinliyordum. Konuşmacı Türkiye'deki oruç programlarını şöyle sıralamaktaydı;

Ramazan Etkinlikleri

- Feshane etkinlikleri: Konserler, şiirler, tasavvuf müziği, Türk halk ve Türk sanat müziği dinletileri, Ramazan boyunca İstanbullular buluşuyor.
- Üsküdar etkinlikleri: Teravihleri Enderun ve Cumhurun müezzinliği eşliğinde (her dört rekâtı farklı müzik fonuyla kılmak) her akşam farklı bir İstanbul camisinde unutulan bir ritüel (bidat) yeniden yaşanıyor.
- Geleneksel Şah Inn Paradise Ramazan coşkusu: Özel iftar ve sahur menüleri, fasıllar, palyaçolar, Türk tasavvuf müziği, Hacivat- Karagöz, orta oyunu, Arap bacı, meddahlar, şiir dinletisi, skeç, komedi tiyatro gösterileri, stand up show ve birbirinden ilginç sürpriz eğlenceler. (www.sahinnparadise.com!)
- Kültür sohbetleri her akşam iftar saatinden bir saat önce sahaflar çarşısı önünde Beyazıt meydanında.

5. *Muttefekun aleyh*

- Türbe hazineleri sergisi, sultani seyrilik gösterileri, Osmanlı saray eğlencelerine günümüzden bir bakış.
- Ramazanda caz: (Amerika çingenelerinin yaptıkları bir dans şekli) Dünyaca ünlü müzisyenler Ramazanda cazla, müzik sevenlerle bir araya geliyor. 19 Temmuz - 7 Ağustos 2012 Ahmad Jamal 19 Temmuz Perşembe 2012 saat 21:00 santralistanbul, Omar Hakım The Trio of: 31 Temmuz Salı 2012 saat 21:00 santralistanbul, Ramazanda cazın programı yakında duyurulacaktır.
- Ramazan etkinlikleri: Kur'an tilaveti, eğlenceler, tiyatrolar, konuşmalar, sunumlar.
- Avrupa'nın kültür ve ramazan festivali 20 Temmuz - 19 Ağustos tarihleri arasında Dortmund'da: konferans, konserler, iftar programları, sürpriz eğlenceler, ayrıca alışveriş stantlarında yüzlerce şirket binlerce insanla buluşacak. TÜRKİYE, www. Festiramazan. com ücret: 19 tl.!

Bir tarafta Peygamberin ve sahabenin oruç anlayışı, diğer taraftan da bizlerin ve toplumun yıkıcı oruç anlayışı… Türkiye-Avrupa medeniyetinde başka nasıl bir ramazan orucu bekleyebilirdik ki… Her tarafı bidatlerle doldurulmuş, hangi ameli yapmak istesen karşında din adına çıkartılmış bir bidat. Sen bunlardan kaçınsan da etrafın bunlarla dolmuş. Tarih de kâfirler İslama en büyük darbeyi bu bidatlerle yapmışlardır.

Tüm oruçlu kardeşlerime nasihatimdir ki, İslam dini kâmil bir şeriattır. İslam'ı göz ardı edip başka yenilikler aramak, imanımızın zamanla yıkılmasını kolaylaştıracaktır. Nitekim yukarıda yazdığım oruç programları bunun bir yansımasıdır. Bu bidatler insanların zihninden ve yaşantılarından orucun taşıdığı mana ve mahiyeti öldürmüştür. Oysa Allah'ın Rasûlü Muhammet *sallallahu aleyhi ve sellem* orucu nasıl değerlendireceğimizi hadisleriyle ve yaşantısıyla bizlere öğretmiş, herkesin ramazanına yön vermiştir. Bizim üzerimize düşen bunlara yapışıp, hayatımıza tatbik etmektir.

Rabbim bizlere dünyada amellerimizi en güzel şekilde ihya etmemizi nasip ve mukadder eylesin. Allah'ın rahmeti ve bereketi tüm oruçlu kardeşlerimin üzerine olsun. Bir sonraki yazımızda muhabbet etme dileğiyle…

Davamızın sonu Alemlerin Rabbini Hamd etmektir.

Yiğit İnan

Hak ile Batılın Ayrıldığı Gün: **Bedir**

Çünkü o gün Bedir'de yalnızca iki ordu değil, aynı zamanda hak ile batıl karşılaşmıştır. O gün savaşta iki taraf vardı. Bir tarafta Allah ve askerleri, diğer tarafta şeytan ve askerleri...

Ramazan ayını önemli kılan birçok sebep zikredebiliriz. Ancak Ramazanı önemli kılan en büyük sebeplerden bir tanesi, içerisinde hak ile batılın ayrıldığı meşhur Bedir Savaşı'nın yaşanmasıdır. Bedir Savaşı tarihin tanık olduğu en büyük savaşlardan bir tanesidir. Bu savaş ile beraber saflar netleşmiş, iman ile küfür, iman ile nifak birbirinden kesin çizgilerle ayrılmıştır. Ayrıca Allah *subhanehu ve teâlâ* bu savaş sebebi ile Müslümanların yanında olduğunu, onlara daima yardımını lütfedeceğini göstermiştir.

Bizler de içerisinde bulunmuş olduğumuz bu mübarek ayda, bu büyük gazveyi hatırlatmak, sadece hatırlatmakla kalmayıp içerisindeki önemli görmüş olduğumuz dersleri sizlerle paylaşmak amacı ile bu sayımızda Bedir Savaşı'nı ele almak istedik. Söylemiş olduğumuz doğrular Allah *subhanehu ve teâlâ* ve O'nun Rasûlü'ne ait olup yanlış ve hatalar ise şeytandan ve günahkâr nefsimizden kaynaklanmaktadır. Allah *subhanehu ve teâlâ* içinde bulunduğumuz bu ayın bereketini üzerimize yağdırsın ve bizlere günah kirlerinden arınmış olarak bu aydan çıkmayı nasip etsin.

1. Nokta: Bedir Günü Hak ile Batılın Ayrıldığı Gündür

Bedir Savaşı Müslümanlar ile kâfirler arasındaki ilk büyük savaştır. Aynı zamanda İslam davası için hayati önem taşıyan bir savaştır. Çünkü o gün Bedir'de yalnızca iki ordu değil, aynı zamanda hak ile batıl karşılaşmıştır. O gün savaşta iki taraf vardı. Bir tarafta Allah ve askerleri, diğer tarafta şeytan ve askerleri… Bir tarafta yalnız Allah'ın sistemini kabul eden ve yalnız Allah'a kulluk eden ve insanları kula kul olmaktan kurtarıp Allah'a kul etmeye çalışan hakkın askerleri; diğer tarafta insanları birbirine kul eden, kendi heva ve heveslerine kul olan şeytanın askerleri… Evet, bu savaş hak ile batılın çarpıştığı ve hak ile batılın kesin çizgilerle birbirinden ayrıldığı bir savaştır. Bu sebepten dolayı Allah *subhanehu ve teâlâ* bu günü Enfal Suresi 41. ayetinde *"Yevmel Furkan"* yani hak ile batılın ayrıldığı gün olarak nitelemiştir. Bu günden sonra artık İslam varlığını sürdürebilmek için himayeye muhtaç değildi. İslam, küfürden tamamen ayrılmış ve gücünü kanıtlamıştı.

2. Nokta: İslam Sadece Teoride Kalan Bir Sistem Değildir

Şüphesiz İslam yeryüzündeki bütün cahili

sistemleri geride bırakacak mükemmel bir sistemdir. İslam'ın fikri sahada diğer sistemlerden üstün olması, yeryüzüne hâkim olan cahili sistemleri yok etmesi için yeterli değildir. Teoride mükemmel olan; fakat pratik hayatta güçsüz olan bir sistem insanları fazla etkilemez. Kuvvetli olan sistemle beraber, bu sistemi koruyacak ordunun ve askerin olması gerekir. Bir sistem ancak bu şekilde ayakta kalabilir. İslam sadece teoride kalan bir sistem değildir. Çünkü o daha doğarken, yeryüzünde Allah'a kulluğu bırakıp kullara kulluğu kendine şiar edinmiş olan bütün sistemlere karşı çıkmış ve onları yıkıp yerine Allah'ın nizamını hâkim kılmaya ahdetmiştir. İslam'ın yıkmaya ahdettiği nizamlar, sadece düşüncede kalan teorik sistemler değil, bilakis maddi güç ve kuvvete sahip olan sistemlerdir. O halde bunları yıkabilmesi için İslam'ında güçlü olması gerekir. Yoksa bu iş, sadece nazari açıklama ve tartışmalarla başarılamaz.

Hedefleri İslam'ı yeryüzüne hâkim kılmak olan İslami hareket mensuplarının, bu savaştan istifade etmeleri gereken önemli incelikler vardır. Müslümanların İslam'ın sadece fikri ve manevi açıklamalarla yeryüzüne hâkim kılınamayacağını, İslam'ın yeryüzüne hâkim kılınabilmesi için yeri geldiğinde maddi kuvvete de başvurulması gerektiğini çok iyi bilmeleri ve bu yönde kendilerini yetiştirip kuvvet toplamaları gerekir. Zira Müslümanların yıkıp yerine İslam'ı hâkim kılacakları yönetimler hiçbir zaman gönül rızasıyla İslam'a teslim olmazlar. Bu yüzden İslami hareket, fertlerini akidevi ve ilmi yönde yetiştirdiği gibi savaş bilgi ve teknikleri konusunda da yetiştirmelidir.

3. Nokta: Allah'ın Yardımı Sadece İlayı Kelimetullah Davası İçin Savaşanlar İçindir

Sahabenin bu savaşa çıkarken gayesi; Mekke'de müşrikler tarafından gaspedilen mallarına karşılık, onların mallarına el koymaktı. Ancak Allah *subhanehu ve teâlâ* bunu istemedi ve onları artık geri dönülemez bir savaşın içine soktu. Nitekim Allah *subhanehu ve teâlâ* şöyle buyuruyor;

"Hatırlayın ki, Allah size, iki taifeden (kervan veya Kureyş ordusundan) birinin sizin olduğunu vadediyordu; siz de kuvvetsiz olanın (kervanın) sizin olmasını istiyordunuz. Oysa Allah, sözleriyle hakkı gerçekleştirmek ve (Kureyş ordusunu yok ederek) kâfirlerin ardını kesmek istiyordu. (Bunlar) Günahkârlar istemese de hakkı gerçekleştirmek ve bâtılı ortadan kaldırmak içindi." [1]

Savaş bu şekilde cereyan ettikten sonra Allah *subhanehu ve teâlâ* işte bu savaşı hak ile batılın birbirinden ayrıldığı savaş olarak niteleyip yardımını bu gaye uğruna yapılan savaşın erlerine indirdi. Demek ki Müslüman topluluğun savaşlarındaki gayesi de Allah'ın yardımının gelip gelmemesi doğru orantılıdır. Amacı Allah'ın kelimesini yüceltmek olan Müslümanların az sayıda olmalarına rağmen Allah'ın yardımına mazhar olduğunu herkes bilmektedir. Bu nedenle savaşan topluluğun amacını iyi belirlemesi gerekir. Eğer bu topluluğun amacı bölgesel bir takım çıkarları elde etmek ise veya kâfirlerin İslam ümmetinin dört bir tarafına enjekte ettiği milliyetçilik, vatanseverlik gibi cahili kavramlar uğruna ise Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* yardımı bu topluluklardan uzaktır. Müslümanlar ne zaman gayeyi Allah'ın dinini yüceltip şirki ortadan kaldırmak yaptılarsa orada başarıdan başarıya koşmuşlardır.

Hak ile batılın karşılaştığı gün, hedefleri yalnız Allah'ın dinini yeryüzünde hâkim kılmak olan ve Allah'ın çizdiği metot dâhilinde hareket eden Müslümanları Allah asla yalnız bırakmayacak, onlara mutlaka yardım edecektir. Müslümanların böyle bir mücadeleye girmek için sayı ve silahlarının kâfirler kadar olmasını beklemeleri gereksizdir. Zira tarihteki hak ve batıl mücadelelerinde hakkın galip geldiği birçok savaşta, hak taraftarları daima sayıca ve silahça az olmuşlardır.

Duamızın sonu alemlerin Rabbi'ne Hamd'dır.

---

1. 8/Enfal, 7-8

Kerem Çağlar

Nefsimiz ve Halkımız Hakkında Mülahazalar

Muvahhid bir mümin kendi dışındaki herkesten evvel nefsine musli olmalıdır. Kendisini düzeltmelidir ki sahih akidesi sarih bir şekilde zihinleri aydınlatsın. Mum ışığının loşluğunu gündüz zannedenlerin üzerine vahyin apaçık aydınlığının doğuşuna muslih bir davetçi olarak değerli bir katkıda bulunabilsin böylece.

Nefsin ıslahı, muslih bir davetçi olmak için ilk şart olarak bir başlangıç noktasıdır. Çocuklarına, eşine, çevresine ve topluma örneklik, hatta belki de potansiyel önderlik yeryüzünde fitne kalmayıncaya ve din de yalnız Allah'ın oluncaya kadar bütün insanlara İslam davetini ulaştırmakla mümkün olur.

İslamın istediği/hedeflediği muvahhid ferdin hayatı bilhassa itikadi temelde değişik alanlara ayrılmaz. Müslüman bir ferdin, dışarıdan kuşatılmış olsa dahi inanç dünyasında ve hayatında çelişkili görüş ve tavırlar sergilediği odacıklar bulunmamalıdır. Nefsin ıslahına yönelik gayretlerin bu husustaki iç tutarlılığın sağlanmasında da etkili olacağı muhakkaktır.

Tutarlı bir fikrî istikamet hem ferdin hem de içinde bulunduğu camianın istikbali açısından pek mühimdir. Ferdin de, camianın da istikbali emrolundukları hak üzere istikamette sebat etmekle, yani sağlam durmakla, yani tutarlılıkla çok yakın ilişkilidir.

İnsanların Halleri

İlim, makam ve servet itibariyle ileri düzeyde bulunan insanlar daha önceki bilgisizlik, eksiklik ve fakirlik hallerini genellikle itiraf etmezler. İnsanların çoğunun hali budur. Yüce Allah'ın kendilerini önceki hallerinden şu andaki tam aksi hale getirdiğini ve bu yolla onlara nimetini ihsan etmiş olduğunu dile getirmezler. Bundan dolayı Allah Teala, insana hakir bir sudan güçsüz olarak yaratıldığı ilk halini hatırlatarak ona dikkatini çekmiş, sonradan onu yaratılış merhaleleri içerisinde bir halden bir başkasına geçirerek nihayetinde onu işiten, tutan, düşünen, gören, konuşan ve bilen bir insan olmak seviyesine getirdiğini belirtmiştir.

Oysa insan, başlangıç halini, ilk durumunu, nasıl olduğunu unutuyor. Rabbi'nin, üzerindeki nimetlerini itiraf etmekten kaçınıyor.

İnsanların pek çoğunun akılları; çabuk, hazır ve peşin olanı dünyanın zevalinden sonra gelecek, gelmesi beklenen şeye tercih etme gücünü bulamıyor ve şöyle söylüyor: *'Hazır ve peşin olanı (dünyayı) bırakıp onu nasıl olur da dünyanın dürülüp katlanmasından, alemin harap olmasından sonra meydana geleceği vaad olunan veresiye bir şeye (ahiret) tercih edebiliriz?'* Aslında insanların kahir ekseriyeti lisan-ı halleriyle şöyle diyorlar: *'Sen gördüğünü al, kulağınla işittiğini bir kenara bırak!'*

Allah Teala, ilahi tevfik ve lütfuna elverişli olduğunu bildiği muvahhid kimselere yardım etti de onlara iman ve basiret gücü verdi.

Onlar da bunun ışığında ahiretin hakikatini ve devamlılığını gördü. Allah'ın orada kendisine

itaat edenlere de isyan edenlere de neler hazırladıklarını gördüler. Dünyanın hakikatini, çabucak geçip gittiğini, vefakarlığın azlığını, güç ve yetki sahiplerinin zalimliğini müşahede ettiler. Dünyanın, yüce Allah'ın nitelendirdiği gibi bir oyun, bir eğlence, bir süs, dünya ehli arasında karşılıklı bir övünüş, mal ve evlat çokluğu ile bir yarış olduğunu bildiler.

Bir bitkiyi yeşerten ve bu bitkisi çiftçilerin hoşuna giden, sonra da iyice yetiştikten sonra sararıverdiği görülen, sonra da çerçöp olan bir suyu andırdığını gördüler.

Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurur:

"Allah, Adem'i yerin tümünden aldığı kabzadan (toprak) yarattı. Bundan dolayı (insanların) kimisi kötü, kimisi iyi, kimisi yumuşak huylu, kimisi serttir. Kimisi de bunların arasındadır." [1]

İnsan türünün maddesi huylarında, iradelerinde, amellerinde de farklılıklar gerektirmiştir. Bu farklılıklarla beraber insanların tümünün ortak özelliği kadınlara, çocuklara, yığın yığın altına, kuyu kuyu petrole, son model otomobillere/jeeplere, holdinglere, çiftliklere, davarlara, salma güzel atlara ve ekine karşı sevgi ve düşkünlüğe müptela olmasıdır.

Neslin felahının, ailenin saadetinin, camianın istikametinin ve toplumun refahının nüvesi/kapısı bu sevgi ve düşkünlüğe müptela olmasına karşın nefsin ıslahıdır.

Muvahhid ve muslih bir mümin bu yönüyle yerden biten ekin gibidir. Ekinden ortaya çıkan kabuktan, samandan, patostan sonra kalan temiz kısmı doğal olarak diğerlerinden daha azdır.

Çünkü kendisinden faydalanılacak bir değerdir, bir nimettir, bir taamdır. Onunla hayat, kuvvet ve sıhhat elde edilir, edilecektir.

Şöyle bir örneklendirme umarım yanıltıcı olmayacaktır. Muvahhidlerin, içerisinde bulundukları halk kitleleri, yani 'çoğunluk' kısmı; meyve için kabuk, odun ve diken; altın gibi değerli madenler için toprak ve taşların hükmü ne ise onlar için de aynı hükümdedir.

Nefsini ıslah etmiş muslih ve davetçi bir Müslüman'ın halk içerisindeki konumu; yeryüzünün dengesini sağlayan dağlar misali gibidir.

Tevhid akidesi üzere kalbi mutmaindir. Zihni berrak ve ruhu dingindir. Bedenen sağlıklı ve güçlüdür. Ahlaken güzel, fikren temizdir. Zamanını iyi değerlendirir, işlerinde düzenlidir ve başkalarına da faydalıdır. Aile hayatındaki tüm alanlarda İslam adabını korur, çocuklarını İslami esaslara göre terbiye eder. Her türlü şirk ve münkerle savaşır, iyiliği emredip kötülükten men eder. Faziletlere teşvik eder, hayırlı işlere koşar ve tevhid davetinden asla geri kalmaz. Muslih ve davetçi kimliği ile Müslüman; bir bedenin azasıymış gibi kardeşleriyle aynı duyguları paylaşır.

Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* razı ve hoşnut olduğu amellerde sebat eden, ısrar eden, azimli ve kararlı bir Müslümanın misali yüce dağların delinmesi ile aranıp bulunabilen değerli bir maden gibidir. Mücevher olabilmesi, ziynete dönüşebilmesi için '*pota*'da eritilmesi gerekir. Yani birçok bela ve musibet ile mürafakat eder, yoldaş olur. Sağlam durdukça değeri ve önemi de artar. Bu hali ile bulunduğu yeri, ortamı ve camiayı da ziynetlendirir. O artık sadece güzel değildir, güzelleştirendir de. Salih ve muttaki olmanın tek başına kifayet etmediğinin bilincindedir çünkü. Muslih bir davetçi olmakla mes'ul ve mükellef olduğu şuuru günlük hayatının tamamında müessirdir, etkindir.

"(İnsanları) Allah'a çağıran, iyi iş yapan ve 'Ben Müslümanlardanım' diyenden kimin sözü daha güzeldir." [2]

Halkımızın Halleri

Hiçbir Müslüman Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* kendisine lütfettiği bir hayrın başta ailesi olmak üzere yakınları, dostları ve bir ferdi olduğu halkına da ulaşması için elinden gelen gayreti/daveti yapmaktan geri durmaz. Şüphesiz ki bu aynı zamanda Peygamberlerin sünnetidir de. Özellikle konu kişinin dünya ve ahiretini ilgilendiren '*Tevhid*' daveti ise zaten bununla da emrolunmuşuzdur. Tevhid davetini yaptığımız/yapacağımız halkımızın durumu nasıldır ve böyle bir davetten nasıl bir netice beklenebilir?

"Allah, Adem'i yerin tümünden aldığı kabzadan (toprak) yarattı. Bundan dolayı (insanların) kimisi kötü, kimisi iyi, kimisi yumuşak huylu, kimisi serttir. Kimisi de bunların arasındadır."

İmam Ahmed, Tirmizi...

1. *İmam Ahmed, Tirmizi, Ebu Davud*

2. *41/Fussilet, 33*

Hayırların ve nimetlerin en büyüğü ve hidayetin özü olan İslam akidesine çağrı yaptığımız halk acaba; kendisini Allah'a teslim etmiş, tevhid davasına icabet etmiş; şirk, bid'at, hurafe, münker ve kötülükle savaşan muvahhid ve muttaki halk mıdır?

Davet ümmeti diyebileceğimiz halkımız; Rabbanilerin ahlakıyla ahlaklanan, imani hasletlerle zinetlenen, faziletlerle bezenen, hem iç hem de dış görüntüsü itibariyle bütün hayatının İslam'a göre yaşayan; görüş, anlayış, tavır ve tepkileri Müslümanca olan bir halk mıdır?

Ezici bir çoğunluğu demokrasiye inanan, laikliği dahi '*özgürlükleri*' kısıtlamadığı sürece gerekli gören, demokrasi çatısı altında etkin bir şekilde faaliyet yürüten milliyetçi, ulusalcı, liberal, sosyalist, muhafazakar partilere gönül veren, bilerek ve isteyerek destek veren halkımız; kendisi ile İslam arasındaki bütün çelişkilerden kendini kurtaran, mefhumları İslamileşen, inancı berraklaşan ve diğer tüm toplumlarla bunların ışığında münasebetlerde bulunan bir halk mıdır?

Allah'ın dini uğruna Rabbani/Nebevi menhec üzere mücadelesini sürdüren yeryüzündeki Müslümanlarla ilişkilerinde İslama bağlı ve İslamın emrettiği/gerektirdiği gibi bir tavır gösteren bir halk mıdır halkımız?

Halkımız, bütün işlerinde adalet ve merhamet ilkelerinden hak ve hukuk esaslarından dışarı çıkmayan; kalbiyle, aklıyla ve duygularıla mü'min olup Rasûlullah'ın *sallallahu aleyhi ve sellem* ashabı/halkı gibi yararlı işler için gayret eden, hak ve sabır üzere tavsiyeleşen, şura'ya inanan, ona bağlı kalan, ona boyun eğen ve Allah'a *subhanehu ve teâlâ* hakkıyla tevekkül eden bir halk mıdır?

Davet ümmetinin bir parçası olan halkımız günahlardan, masiyetlerden, kötülüklerden hoşlanmayan ve bunlaradan uzaklaşan, zulmü reddedip ona karşı duran, Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* emirlerine icabet eden, dünyaya değerinden fazlasını vermeyip aynı zamanda ahirete doğru yönelen, dosdoğru, emin ve güvenilir bir halk mıdır?

Kapitalist sistemin çarkları arasında ezilip sırtına yüklenen haraç gibi vergilerden dolayı nefesi kesilmişken, İslam'daki zekat müessesesinin malvarlığını eriteceğini vehmederek sırf bu nedenle İslam şeriatının hakimiyetine karşı olduğunu cami çıkışında kendisi gibi orta sınıf bir tüccar olan arkadaşına anlatan 'hacı' babaların epeyce bulunduğu halk mıdır, tevhid daveti kapsamında bulunan halkımız?

Halkımız; muskacılık, üfürükçülük, nazar boncuğu takmak, kurşun döktürmek, kırk tas suyla kutsanmak(!), müneccimlik, medyumluk, astroloji (yıldızların hareketlerine göre gaybdan haber verme), geçmişte yaşamış salih insanların kabirlerini tazim edip dara düştüklerinde onlardan (yani ölülerden) imdat ve yardım dilemek, bid'atleri sünnet-i seniyyenin yerine ikame etmek ve yaygınlaştırmak gibi tevhid akidesini bozan amellerden uzak bir halk mıdır?

Allah'ı *subhanehu ve teâlâ* gereği gibi tanımaya çalışan, O'nun vahdaniyetine inanan ve layık olmadığı sıfatlardan tenzih eden, doğru bir imana ve sağlıklı bir ibadete samimi olarak yönelmiş bir halk mıdır, halkımız?

Bu tespit ve sualleri daha da çoğaltmamız mümkündür. Öyleyse yolun uzunluğu, işlerin zorluğu, zamanın darlığı, hasadın azlığı, güvenliğin yokluğu, dostların yetersizliği Müslüman'ın muslih bir davetçi olarak emrolunduğu gibi dosdoğru olarak istikamette sebat etmekten alıkoymamalıdır. İstikamet üzere sebat eden, vaad olunan istikbale sahip olacaktır, biiznillah.

"Herkesin yöneldiği bir kıblesi (yönü) vardır. Siz de hayır işlerinde yarışın." [3]

Hakikatte minnet sadece Allah'a aittir. Lütfuyla minnet eden O'dur. Allah'a hamd olsun. Muvahhidlerin ve muttakilerin önderi, emin peygamberimiz Muhammed'e *sallallahu aleyhi ve sellem*, onun ehline, ashabına ve yoluna en güzel bir şekilde tabi olanlara sâlât ve selâm olsun.

3. *2/Bakara, 148*

Mahi

Çizgi Film Saati

Küfrün önderleri öyle yöntemler bulmuşlar ki bazı animasyonlarda kötü içerik yok gibi görünüyor. Var olanları da bilinç hemen algılayamıyor. 25. Kare tekniği denilen bir yöntemle...

Çizgi filmler… Çocuklarımızın, çocukluğumuzun vazgeçilmez eğlencesi.

Kimi fakir bir kızın hikâyesi, kimi marslıların dünyayı işgali, kimi hayvanlar âleminin renkli yüzünün resmedilmesiydi izlediklerimiz. Şimdi yepyeni sürümleri türedi. Ve maalesef her biri bağımlılık yapacak düzeyde çocuklar üzerinde etkili. Evlerde yemek saati, ders saati, yatma saati vardı. Artık bir de çizgi film saati eklendi.

Bu saat, çocuğun gözünde eğlencenin başlaması, annenin gözünde çocuktan kurtulma anı olduğu için çok rağbet gördü… Hatta bazen bizzat anneler çizgi filmleri açarak çocukları başlarından savdı.

Peki ya aslı bu mu gerçekten çizgi filmlerin? Çocuğu susturan, uslandıran(!) ve eğlendiren görüntüler mi ekrandakiler? Önümüze rengârenk sunulan dünya, izleyicisi kadar masum mu? Çizgi film yapımcılarının amacı gerçekten yavruları eğlendirmek mi? *'Yazık canları sıkılmasın, yapalım şöyle güzel bir animasyon eğlensin, eğlenirken öğrensin yavrucaklar'* diye masumane düşünen var mı?

Bunu anlamak için çizgi filmlerin içeriğine şöyle bir göz atmak yeterli olacaktır. Bakar bakmaz yapımcının niyetini de, çizgi filmin hedefini de rahatlıkla anlayacaksınız.

Çocuklar için etkinlik arayışı içerisindeyken, çizgi film seçimi yapmak istedim. Bir arşiv oluşturacak, uygun olanları yavrulara izletecektim. Ancak izlediğim hiçbir animasyonu ekleyemedim arşive. Zira her birinde ya bir aşk sahnesi, ya müstehcen lafızlar vardı… En üzücü olanı ise, benim izletmeye imtina ettiğim çizgi filmlerin adını karşılaştığım çocuklara sorduğumda, heyecanla bana filmden replikler aktarmalarıydı.

Çizgi filmlerin eğitici yönü yadsınamaz bir gerçek. Sizin saatlerce anlatacağınız ahlaki bir erdemi, çizgi film aracılığı ile çocuk birkaç dakikada belleyebiliyor. Çünkü sizin anlatımınızda tek bir duyu işlevsel iken, film izlerken birkaç duyu birden faaliyete geçiyor. Bu da verilmek istenen temanın daha iyi kavranmasına vesile oluyor. Ancak atlamamamız gereken husus, nasıl ki güzel erdemler çizgiler aracılığı ile daha etkili öğreniliyorsa; çocuklarımızın öğrenmesini istemediğimiz müstehcen sözler, pornografik görüntüler de aynı şekilde kalıcı olacaktır. 'Biz, bu tür sahneleri olan çizgileri izletmiyoruz' derseniz cevaben deriz ki;

Madem çocuklar eğlenmek, vakit geçirmek, meraklarını gidermek için çizgi film izliyorlar, yerine başka eğlenceler bularak onları sakıncalı çizgilerden uzaklaştırabiliriz.

Küfrün önderleri öyle yöntemler bulmuşlar ki bazı animasyonlarda kötü içerik yok gibi görünüyor. Var olanları da bilinç hemen algılayamıyor. 25. Kare tekniği denilen bir yöntemle, çok kısa ve hızlı bir şekilde görüntü belirip kayboluyor ya da alttan o an fark edilemeyen bir ses/müzik veriliyor. Beynin düşünen, muhakeme eden, kabul ve reddeden, eleştiren kısmı olan bilinç, sadece istediğini duyup görürken; beynin farkında olmadığımız yönü olan bilinçaltı ise, gerekli gereksiz ne varsa toplayıp ileride kullanılmak üzere depoluyor. Bir anda beliren kısa görüntü bilinçaltı tarafından kayıt altına alınıyor. Sonuç... Neslin tertemiz dimağı, önce tahrip edilip sonra baştan çıkartılıyor…

Hani bazen aklımıza kötü düşünceler üşüşür. Nerden geldiğini anlayamayız. İşte bu düşüncelerin kaynağı bilinçaltıdır. Baktığımız her yerde haramlara şahit oluşumuz, Allah'ın hoşlanmadığı ortamlarda bulunuşumuzun getirileridir bunlar. Yine de biz yetişkinler, irademiz ile bu kötü düşüncelerden sıyrılabiliriz belki ama, ya küçükler? Akıllarına geleni uygulamaya dökmekten onları ne alıkoyacak? Çok küçük yaşta cinsellikle tanışan çocuk sayısındaki artışın sebebi, en mahrem konuların ilkokul 1. sınıftan başlayarak telaffuz edilme sebebi başka ne olabilir? Kız çocuklarını taciz eden ondört yaşındaki bir çocuğun, terapistin *'Neden?'* sorusuna verdiği cevap çok korkunç: *'İçime şeytan girmiş hep aklıma getiriyor, duramıyorum…'*

Kısaca değindiğimiz konuyu, arama motoruna *'subliminal mesaj'* yazarak internetten daha kapsamlı öğrenebilirsiniz.

Şimdi hastalığın, tedavi yollarına değinelim.

Göz göre göre yavrularımızın zihnini bulandıran bu saldırılara nasıl engel olabiliriz?

Çocukları çizgi filmlerden nasıl uzaklaştırabiliriz?

1. İlk adım olarak çocuğa çizgi film kültürünü hiç tanıtmama taraftarıyım. Bu nasıl mümkün olacak derseniz kendi evimizde bunu başarmak çok kolay. Açmazsınız olur biter. Ancak gittiğiniz yerlerde evdeki ortamı sağlayamazsanız, bu çok daha büyük bir açmaza sürükler sizi. Peki ne yapılmalı?

Varsayalım çocuğunuzun boğazı rahatsız. Dondurma yememesi gerekiyor. Ziyarete gittiğiniz evdeki çocuğun, elindeki dondurmayı yalaya yalaya sizin yavrunuzun karşısında yemesine izin verir misiniz? Tabi ki hayır. Öyleyse gittiğiniz yerde de çizgi film izlemelerine izin

vermeyeceksiniz.

2. Çocuğa alternatifler oluşturmalısınız. Çok zeki iki çocuk ile beraberdim. Sıkıldıklarını ve çizgi film izlemek istediklerini söylediler. Ben de, izlemek yerine kendi çizgi filmimizi yapabileceğimizi hemen kâğıt kalem getirmelerini söyledim. Çok heyecanlandılar. Onlar gelene kadar çizgi filmimin konusunu da bulmuştum. Çocukların bir hasreti vardı. Babaları. O sırada cezaevindeydi. Konu, Kandıra'ya giderken yaşanan küçük bir macera olabilirdi. Getirilen kâğıda sekiz bölüm çizdim. Her bölüme çöp adamlar ve hikâyeye uygun küçük öğeler yerleştirdim. On dakikalık anlatım ile mutlu sonla biten çizgi filmimiz tamamlandı. Çocuklar çok eğlendiler. Günlerce yeni çizgiler ürettiler.

3. Madem çocuklar eğlenmek, vakit geçirmek, meraklarını gidermek için çizgi film izliyorlar, yerine başka eğlenceler bularak onları sakıncalı çizgilerden uzaklaştırabiliriz.

Eğitimde kullanılan yöntemlerden biri de dramadır. Dram, bir sözcüğü, bir davranışı, bir kavramı, bir fikri ya da yaşantıyı veya bir olayı tiyatro tekniklerinden yararlanarak oyun ya da oyunlar geliştirerek canlandırmaktır. Sizin çocuklarınızın hayatını ifsat etmek için kafirler her yöntemi kullanırken, neden siz de yavrularınızın hayatını kurtarmak için çeşitli yollar denemeyesiniz ki? Çok mu zor babanın etrafına yavrularını toplayıp küçük bir drama yapması, roller dağıtması… Hedefi Allah'ın dinini yüceltmek olan aileler için zor olmasa gerek. Çünkü onları hedeflerine ulaştıracak tek yol, tertemiz nesil yetiştirmek.

4. Çizgi film izlemek isteyen çocuğa: *'Hadi seninle dışarıda top oynayalım.'* ya da *'Resimdeki farkları bulma yarışı yapalım.'* ya da *'Kelime türetme oynayalım.'* diyen babanın teklifini yavrucağın geri çevirebileceğini düşünebiliyor musunuz? Ben hiç sanmıyorum.

5. Çocuğu bir türlü koparamıyorsanız bu illetten, önüne ne gelirse izletmeyin mutlaka seçici olun. Önce siz kontrol edin filmi.

Söylediklerin iyi güzel de kim uğraşacak bunlarla diyorsanız son bir teklifim var. Lütfen değerlendirin.

http://www.youtube.com/watch?v=_TAf3Q99-Ls

linkini bir zahmet tıklayın. Durumun vahametini kendi gözleriniz ile görün. Konuşmacının bir Hristiyan olduğunu da aklınızda bulundurun. [1]

1. *İstisnai çizgiler de yok değil. Özellikle dini içerikli sitelerde çeşitli erdemleri öğreten basit çizgi filmler de mevcut. Ancak bunların bazısında da bidat ve hurafeler yer almaktadır.*

MİRSAD AĞINT

Servet

'Mete abi' dediği polisin istediği yerlerde tezgah açıyordu. O bölgede izlenmesi gereken kim varsa hakkında, bazen günlük bazen de haftalık raporlar iletiyordu Mete'ye. Hem zabıta sorunu olmadan...

- Servet Ağa! İki paket ıslak mendil göndersene! Sırılsıklam olduk burada terden!

- Hemen getiriyorum Ahmet abi!

Yaşından beklenmeyen bir atiklikle kalktı tezgahın başından. Koşar adımlarla 4- 5 metre karşıda, her tarafı pimapen pencere/kapı olan ufak kulübeye yöneldi. 'Kimliklerinizi bırakın!' yazan tabelanın altındaki pencereden mendilleri uzattı:

- Buyrun!

- Sağol Servet Ağa!

- Başka birşey ister misiniz?

- Yok, yok. Olursa seslenirim.

- Tamam.

Bu sefer yavaş adımlarla döndü tezgahına. Yaşı altmış beşti. Ama yüzündeki kırışıklıklar ve kalın camlı gözlükler dışında bunu gösteren bir alamet yoktu üzerinde. Kendine çok dikkat eder, her gün mutlaka sakal traşı olurdu. Beyaz bir kıl görmesin saçında, hemen aynanın karşısına geçer, saatlerce o kılla uğraşırdı.

Yalnız yaşamaya başlayalı on yıl olmuştu. Eşi on yıl önce vefat etmiş, tek çoçuğu Utku ise seneler önce okumak bahanesi ile Almanya'ya uçmuştu. O günden beri ses soluk yoktu. 'Para istemesin de ne yapıyorsa yapsın!' diye düşünüyordu Servet Ağa çoçuğu her aklına geldiğinde!

Para çok önemliydi onun için. 'Bu devirde parası olanı adam yerine koyuyorlar. Paran yoksa ikinci sınıf insansın!' diyordu hep kendi kendine. O yüzden hiç bir dönem tek iş yapmamıştı. Emekli olduktan sonra da seyyar satıcılığa başlamıştı.

'Zaten herkes birbirini kandırıyor. Ben de kandırsam ne zararı var' diyerekten yaptığı bütün işlerde dalavereyi normal hatta gerekli görüyordu. Bu hırsı, karısının öldüğü sene alt katlarına taşınan Mete isimli bir polisin dikkatini çekmişti. Mete, biraz muhabbetten sonra Servet Ağa'nın tam da düşündükleri iş için biçilmiş kaftan olduğunu anlamıştı. Servet Ağa artık 'Mete abi' dediği polisin istediği yerlerde tezgah açıyordu. O bölgede izlenmesi gereken kim varsa hakkında, bazen günlük bazen de haftalık raporlar iletiyordu Mete'ye. Hem zabıta sorunu olmadan satış yapıyor hem de aktardığı bilginin önemine göre çeşitli miktarlarda 'hediye' alıyordu. İşine sıkı sıkıya sarılması için bunlar yetiyor,

artıyordu bile!

İşin tek zor kısmı saç-sakal traşı idi. Mete ona, her gün traş olmayı ve saçındaki beyazlarla uğraşmayı yasaklamıştı. Böylece yaşı belli olacak, kimse şüphelenmeyecekti ondan.

'Çok şükür iki senedir buradayım' diye içinden geçirdi tezgahtaki aynaya bakarken. Mete son olarak onu adliye binasına göndermişti. Artık sabahtan akşama kadar, dört tane mahkemenin kapısının açıldığı holde, mahkeme için gelen tutuklu yakınlarına, avukatlara ve polislere satış yapıyordu.

- 2009'a 123! 2009'a 123!

11. ağır cezanın mubaşiri böyle bağırınca hol sanki boşaldı. Dosya numarasını duyanlar mahkeme salonuna girmek için hareketlenmişlerdi. Boşalan birkaç oturağa, holde kalanlar adeta yığıldılar.

Holün, hakim ve savcıların suratlarını andıran soğukluğu ile mahkemeyi bekleyenlerin stresi birleşince, bunaltıcı sıcak daha da çekilmez bir hal alıyordu. İnsanlar ellerine ne geçerse yelpaze olarak kullanıyor, kimileri de peçeteleri ile alnını ve boynunu siliyordu.

Servet Amcayı, her gördüğünde şaşırtan ama daha çok da nefretini artıran şey ise bu sıcaklarda bile çarşaf giyen kadınlardı. Onlardan ikisi bugün yine adliyedeydiler. Birisi oturmuş, diğeri ise ayakta, 5- 6 yaşlarındaki kız çocuğunu zaptetmeye çalışıyordu. Aynı aileden olduğu belli olan yaşlı bir adam ise avukatla birşeyler konuşuyordu.

Biraz önceye göre seyrelmiş kalabalığa bakarak düşünmeye başladı: 'Mete Abi niye eskisi gibi arayıp sormuyor acaba? O kadar bilgi topladım. Gece-gündüz demeden iş peşinde koşturdum. Şimdi de 'Adliyede dur, oraya gelen insanlarla yakınlık kur' dedi, onu da yapıyorum. Daha ne yapayım? En iyisi güzel bir malzeme bulmak sonra da Mete Abiye ulaşmak. Hem biraz para koparır hem de kendimi hatırlatırım.'

Bir avcı sinsiliği ile holdeki insanları süzmeye başladı. Özellikle dertli kişilerin olduğu böyle ortamlarda insanlar, kim olursa olsun içlerini boşaltmak ister. Hele bir de karşı taraftan biraz yakınlık görünce, daha rahat konuşurlar. Servet Ağa için artık bu tecrübe ile sabit bir mesele idi.

- 'Amcaaa! Şu şeker kaç para' sesiyle irkildi.

Biraz önce çarşaflı kadınların yanında gördüğü ufak kız yaşlı adamla birlikte tezgahın önünde bitivermişlerdi sanki. 'Nasıl da dalmışım?' diye düşünerek çocuğa döndü:

- Hangisini sordun kızım ?

- Şunu!

Gülümsedi dedesi. Çünkü ufaklık öyle bir işaret ediyordu ki, şeker bölümünün hepsi minicik parmağın kapsama alanına geliyordu.

- 'Herhalde şu mavi olandan istiyorsun Zehra' diye müdahale etti dedesi.

- Evet dedeciğim.

- Öyleyse al bakalım cici kız!

- Teşekkürler amca.

- Borcumuz ne kadar kardeş?

- Bir buçuk versen yeter inşallah. Mahkeme için bekliyorsun herhalde.

- Evet. Saat onbir dediler ama onbeş oldu hala ses yok. Gerçi sekiz yıldır aynı ama!

- Buralar böyle! Saatlerce beklersin sonra da onbeş dakika girip, çıkarsın. Ne olduğunu da anlamazsın.

- Aynen öyle oluyor.

Bu arada şekeri kapan ufaklık büyüklerin muhabbeti sarmamış olacak ki kendini hemen annesinin yanına attı. Elindekini bir annesine, bir ninesine gösterip duruyordu.

- Eee! Sizinkinin suçu ne?

- Suç mu?

- Şey! Yani yargılandığı dava.

- Suçu Müslüman olmak ve etrafındaki insanları da İslam'a davet etmek.

- Allah Allah! Öyle suç mu olur ya? Hepimiz Müslümanız Elhamdulillah! Beş vakit namazımızı kılar, Ramazan'da orucumuzu tutarız.

Servet Ağa, bu kadar hızlı yalan atabilmesine bazen kendisi bile şaşırıyordu. Ama mesleğinin(!) olmazsa olmazıydı. Yalan yoksa insanlardan nasıl bilgi alabilirdi ki?

- 'Zaten sorun da orada' diye devam etti yaşlı adam. 'İnsanlar bugün sadece namaz, oruç, hac ile Müslüman olacaklarını sanıyorlar. Halbuki Allah sadece camide ve Ramazan'da değil, hayatın her alanında emirlerine uyulmasını istiyor. Mesela, ticaret yapacaksın. Ben namazımı kılar sonra da dilediğim gibi ticaret yaparım, diyemezsin. Çoluk-çocuğunu evermeye karar verdin. Eli, ayağı düzgün olsun, bir de işi olsun, diyemezsin. Çünkü Allah ticarete de, evliliğe de, boşanmaya da kısaca insanın hayatındaki her şeye bir düzenleme getirmiştir.'

- İyi de bu mümkün değil! Bugün kanunlar, yasalar var. Her şey belirlenmiş, uymazsan kargaşa çıkar.

- Çok doğru söyledin. Her şeyin bir yasası var. İşte benim evladım o yasaları kabul etmeyip Allah'ın dinine göre yaşamak isteyince içeri atıldı.

Farkında olmadan yaşlı adamı destekleyen bir cümle kullandığını anlayınca, için için kızdı kendine Servet Ağa. Yaşlı adam devam etti:

- 'Bugün uymamız istenen yasaları kim belirliyor! Senin benim gibi insanlar. Akıl, akıldan üstündür. Bugün birisi bir yasa yapıyor, yarın diğeri geliyor beğenmiyor, değiştiriyor. Ben niye, yarattığını en iyi tanıyan Allah'ın, kulları için koyduğu kanunları bir kenara bırakayım da, Ahmet'in, Mehmet'in çıkardığı yasalara uyayım?

Düşün kardeş! Allah zina haramdır, diyor, beş vakit namaz kılan adamlar fuhuşun hiçbir cezasının olmadığına dair yasa çıkartıyorlar. Babası şeyh olan ekonomi bakanı ruhsat verilen genel evlerinden vergi alıyor. Bu nasıl iştir?

Belki içkinin yasak olduğuna dair ayetleri öğlen namazında okuyan milletvekilleri ikindide de içkinin satışının her yerde yapılabileceğine dair düzenleme yapıyorlar. Bu nasıl Müslümanlık? Yetmiyor, bunları insanlara anlatıp, Müslümanca yaşamak isteyenleri de içeri atıyorlar.'

Servet Ağa sıkıntılı bir yüz ifadesi ile etrafına bakındı. 'Çattık valla! Bırak bilgi almayı bir de vaaz dinliyoruz şimdi. Ya konuyu değiştirmeli ya da bu adamı başımdan savmalı' diye düşündü. Ciddi ciddi dinliyormuş gibi bir pozisyona girip konuşmaya başladı.

- Valla doğru söylüyorsun, ne diyeyim? Eee, var mı bir umut senin çocuk bugün çıkar mı dersin?

Yaşlı adam, Servet Ağa'nın dinlemediğini farketmişti. Konuyu uzatmanın gereksiz olduğunu anlayıp kısa kesmeye karar verdi:

- Hiç kimse evladının içerde olmasını istemez. Elbette çıkmasını istiyoruz. Fakat biz ne mahkemeye ne de avukatların savunmasına bel bağlarız. Duamız, talebimiz sadece Allah'adır. Hakimin vereceği kararın hiçbir önemi yok. Çünkü asıl Hakem (son hükmü veren) Allah'tır. O, evladımın çıkmasını dilerse tüm dünya bir araya gelse buna engel olamaz. Tahliye olmasını nasip etmezse de kimse onu çıkartamaz.

Biraz soluklandı yaşlı adam. Son cümlelerini söylerken gözleri hafif nemlenmişti.

- Çocukları bayağıdır yalnız bıraktım. Şimdi bizi de çağırırlar mahkemeye herhalde. Hadi sana kolay gelsin.

- Sağool, sağol.

Derin bir 'oh' çekti Servet Ağa. Yaşlı adamı, kendisi gitmeseydi nasıl kurtulurdu, bilmiyordu.

- Servet Ağa! Biraz buz getir bize!

- Hemen Ahmet Abi, hemen!

Tezgahın yanındaki termostan iki kalıp buzu poşete atıverdi. Bu arada hol tekrardan hareketlenmişti. 'Demek ki 11. Ağır cezanın mahkemesi bitmiş' dedi Servet Ağa. Polis kulübesine insanları yararak zar zor ulaşabildi. İçeride, polislerin bağırışları ile televizyondaki kadın spikerin sesi savaşıyordu sanki! Buzu pencereden uzatırken gözü habere takıldı:

- Ahmet abi! Adalet sarayı diye haber veriyorlar. Nereye yapılacak acaba o?

- Sincan'a. Bir ay içerisinde burası da taşınacak oraya.

- Burası kapanıyor mu?!

- Evet. Hayırdır, niye şaşırdın? Hee! Anladım. Servet Ağa! Artık emeklilik vakti geldi. Bu kadar 'servet' yeter! Ha ha ha !

Kulübedeki diğer polisler de amirlerinin kahkahalarına eşlik ettiler. Ahmet devam etti:

- Geçen bize gezdirdiler yeni yeri. Vallahi kaymak gibi bina! Herşeyi yerli yerinde. Senin yaptığın iş için büyük bir kantin yapmışlar. On yıllık ihalesi çoktan verilmiş bile!

Yutkuna yutkuna sordu Servet Ağa:

- Mete Abi'yi görünce görüşmek istediğimi söyleyebilir misiniz? Uzun zaman oldu görüşmeyeli.

- Mete mi? Heee, şu bizim Mete! Süleyman! Mete ne yapıyor bu aralar biliyor musun?

- Amirim, bir ay önce Bitlis'e tayini çıktı. O da istifasını verip emekliye ayrıldı. Şimdi nerede bilmiyorum.

Servet Ağa polislerin konuşmalarını işitmiyordu artık. Etrafta müthiş bir hareketlilik vardı ama hiç ses yoktu sanki. Sadece 'taşınacağız, emeklilik vakti geldi, istifa etti.' cümleleri polislerin kahkahaları eşliğinde beynine zonkluyordu.

Ayaklarını sürüye sürüye tezgahının başına dönerken, kalabalıktan iki-üç kişi ile çarpışmaktan son anda kurtuldu. Çarpışmaktan ani bir manevra ile kurtulduğu kişilerden bir tanesi de onbeş dakika önce konuştuğu yaşlı adamdı. Ama bir türlü inandıramıyordu kendini Servet Ağa. O adam demin konuştuğu yaşlı adam olamazdı. Çünkü on yıl daha gençleşmiş gibiydi. Yüzüne kan gelmiş gözleri ışıldıyordu, kucağında küçük kız arkasından da iki kadın hızlı hızlı çıkıp gittiler.

Servet Ağanın zihninde zonklayan cümlelere, dedesinin kucağında onun sakalıyla oynayan Zehra'nın sözleri de eklendi:

- Allah, babamı eve gönderdi. Allah, babamı eve gönderdi.

Zafer ve Değişim Ayı: Ramazan

Müslümanların içinde yaşadığı köleliğin gölgesinde, kafirlerin, tağutların tahakkümü altında, şanlı günlerimize duyduğumuz özlem ve bu günlere tekrar kavuşma çabalarımız çoğalmalı

Yaşam yolculuklarında kullarına öğüt almaları ve düşünmeleri için konaklar var eden, içinde kat kat sevapların ve mükafatların olduğu mübarek mevsimler nasip eden ve bu mevsimleri de duaların kabul olunması için beklenilen günler kılan Allah'a hamdolsun. Salât ve selam "Kim Ramazan'da iman ederek ve sevabını yalnızca Allah'tan bekleyerek oruç tutarsa geçmiş günahları bağışlanır" diye buyuran Muhammed (*sallallahu aleyhi ve sellem*)'in, ailesinin, ashabının ve kıyamete kadar ona tabi olacakların üzerine olsun.

> *"O Ramazan ayı ki, insanları irşad için, hak ile batılı ayıracak olan, hidayet rehberi ve deliller halinde bulunan Kur'ân onda indirildi. Onun için sizden her kim bu aya şahit olursa onda oruç tutsun."* [1]

Yüce bir mevsimin, cömert bir ayın gölgesindeyiz. Hayır ve bereket, Kur'an ve furkan, zafer ve fetih ayı…

Ramazan ayı içinde tarihte eşi benzeri görülmemiş olaylar yaşanmıştır. Müslümanların yükselişinin (izzetinin) başladığı Büyük Bedir Gazvesi… Şeytanın dostlarıyla Rahman'ın dostlarının aralarında akidevi bakımdan ayrılışın gerçekleşmesinden sonra bilfiil birbirilerinden apaçık bir şekilde ayrıldıkları gün…

> *"O vakit siz vadinin yakın bir yamacında idiniz, onlarsa uzak yamacında idiler. Kervan da sizden daha aşağıda idi. Öyle ki, şayet onlarla sözleşmiş olsaydınız, öyle bir buluşma yeri için mutlaka anlaşmazlık çıkarırdınız. Fakat olması gereken (zafer)in olması için Allah böyle takdir etti. Tâ ki, helak olan apaçık bir delil gördükten sonra helak olsun, sağ kalanlar da yine apaçık bir delilden sonra yaşasın. Kesindir ki Allah, işitendir, bilendir."* [2]

Hicretin ikinci senesi, mübarek Ramazan ayının yirmi beşinci gecesi ve bir Cuma günü… Babalar ve oğullar ellerinde mızraklar… Karşı karşıya gelmişler… O gün Allahu Tealâ'nın kendi dostlarını yücelttiği, düşmanlarından ise yüz çevirdiği ve *"Andolsun, sizler güçsüz olduğunuz halde Allah size Bedir'de yardım etmişti. Allah'tan*

1. 2, Bakara/185

2. 8, Enfal/42

sakının ki, O'na şükretmiş olasınız."[3] diye buyurarak dostlarının üstünlüğünü sağlamlaştırdığı gün…

Hicretin sekizinci yılı ve yine bir Ramazan ayı. Allahu Tealâ'nın kendi ordusuna yardım edip, dinini yücelttiği büyük fetih günü… Bu zaferle mukaddes evini necis putlardan ve müşriklerden temizliyor. Ve insanlar Allah'ın dinine fevc fevc (gurup gurup) giriyorlar.

Sene hicrî 658… Yine mübarek bir Ramazan ayı ve günlerden Cuma…

Müslümanlar muzaffer komutan "Kutuz" önderliğinde Moğollarla savaşmaya başlıyorlar. Müslümanların ülkelerine saldıran, hilafeti deviren, İslam Devleti ile harbe girien, Müslümanların ülkelerine saldıran, Müslümanların topraklarını işgal eden ve onları darmadağın eden Moğollar… Ve Allah Subhanehu ve Tealâ bu ümmete onurlarına tekrar kavuşmaları, şerefli ve asil günlerini hatırlamaları için, bu kahraman, cengaver ve cesur komutanı bağışlıyor. İki ordu "Ayn-ı Calut" denilen yerde karşılaşıyor… Rüzgar esiyor… Hatipler minberde… İnsanlar duada…. Ve zafer Müslümanların. Kafirler helak olup yok oluyorlar. Alemlerin rabbi olan Allah'a şükürler olsun.

Bu örnekler, denizdeki damla misalidir. Eğer anlatmaya devam edersek tarih boyunca Müslümanların Ramazan ayında kazanmış olduğu nice zaferler buluruz. Buna sayfalar yetmez.

Biz bu büyük günleri, Mübarek Ramazan ayının bizi her ziyaret edişinde anıyoruz ki, şu yaşadığımız günlerde; Müslümanların içinde yaşadığı köleliğin gölgesinde, kafirlerin, tağutların tahakkümü altında, şanlı günlerimize duyduğumuz özlem ve bu günlere tekrar kavuşma çabalarımız çoğalmalı.

Bu yıl, bu mübarek ay bize, Amerikalı haçlılar önderliğinde İslam'a, Müslümanlara ve mücahidlere karşı dünyadaki bütün tağutların birleşip gerçekleştirdikleri dünya savaşından sonra geçen bir yılın ardından geliyor… Evet İslam'a karşı dünya savaşı.

Her ne kadar İslam düşmanları bunu başka isimlerle isimlendirseler ve terörle mücadele kisvesi altında sunsalar da, bu bütün Müslümanların dile getirmesi gereken bir gerçektir. Bu yolda elinden geldiğince Allah düşmanları ile mücadele etmek, bütün Müslümanlar üzerine farzdır.

"Siz de gücünüzün yettiği kadar onlara karşı her çeşitten kuvvet biriktirin ve cihad için atlar hazırlayın ki, onlarla hem Allah'ın düşmanlarını, hem de kendi düşmanlarınızı, ayrıca Allah'ın bilip de sizin bilmediğiniz daha başkalarını korkutasınız. Allah yolunda her ne harcarsanız onun sevabı size eksiksiz ödenir ve asla haksızlığa uğratılmazsınız." [4]

"Onlarla savaşın ki Allah, sizin ellerinizle onların cezasını versin ve onları rezil ve rüsvay etsin, yardımıyla sizi onlara muzaffer kılsın. Ve mümin bir kavmin yüreklerini ferahlandırsın." [5]

"Ey iman edenler, önce yakın çevrenizdeki kâfirlerle savaşın ki, sizde bir güç ve kuvvet olduğunu görsünler. Ve iyi bilin ki, Allah müttakilerle beraberdir." [6]

Bunun yanında,fitne ortadan kalkıp din yalnız Allah için oluncaya kadar kafirlerle savaşmayı Müslümanlara farz kılan pek çok ayet, sayısız hadisi şerif mevcuttur. Hatta Allah'ın kitabında ismi Kıtal (savaş) olan başlı başına bir sure vardır. Allah Tealâ bu surede şöyle der:

"İman edenler: "Keşke cihad hakkında bir sûre indirilse." derlerdi. Ama hükmü açık bir sûre indirilip de, içerisinde savaş zikredilince kalplerinde hastalık olanların ölüm korkusuyla baygınlık geçiren bir kimsenin bakışı gibi sana baktığını görürsün. Oysa onlar için ölüm yaşamaktan daha uygundur." [7]

Bu farz dinin kat'i farzlarından bir tanesidir. Her hangi bir kimsenin Müslümanların dininde bulunan bu farzı iptal etmesi ya da ortadan kaldırması (geçersiz sayması) mümkün değildir. Buna bu şekilde iman edip teslim olmayan kişi boynundaki İslam bağını çözmüş demektir. Eğer dilerse Yahudi, Hıristiyan, mürted ya da başka herhangi bir dinden olabilir(?)

---

3. *3, Ali İmran/123*

4. *8, Enfal/60*
5. *9, Tevbe/14*
6. *9, Tevbe/123*
7. *47, Muhammed/20*

Bu gün Amerika ve müttefiklerinin terörizm diye isimlendirdikleri durumu, Müslümanlar eğer doğru okuyacak olurlarsa göreceklerdir ki, bu savaş aslında İslam'a, O'nun emirlerine ve hükümlerine yönelik bir savaştır. Bu savaşı teröristlere yönelik bir savaş olarak isimlendirenler ise kesinlikle Mücaihd Müslümanlar değillerdir. ABD ve müttefikleri bu şekilde davranarak Müslümanları uyutmak ve boş sözlerle meşgul etmek istiyorlar. İşin aslı Müslümanların bu duruma kayıtsız kalmaları ise Allah'ın dininden ayrılmaları ve farzları ihmal etmeleri demektir. Müslüman gafletten uyandığı, dinine döndüğü, yerine getirmesi gereken sorumlulukları bir an önce hatırlayarak çalışmaya başladığı zaman… İşte böyle Müslümanlar düşmanların nazarında gaflet uykusundan uyanmış ve biran önce yok edilmesi gereken Müslümanlardır. Günümüzde Amerika ve onun doğu ve batıdaki tağut müttefikleri olan kafir güçlerle, İslam'a bağlı, Kur'an'a iman eden Müslümanlar arasında meydana gelen savaşın iç yüzü budur.

Evet bu günler, insanlığın iki kısma ayrıldığı nihai günlerdir. Bu günlerde inşallah Allahu Teala Müslümanlar için yeni sayfalar açacak ve onları içinde bulundukları eli kolu bağlı durumdan kurtaracaktır.

Bu zamanda bir Müslümanın dini için mücadele etmemesi ve dinine yardım etme hususunda negatif tutum takınması kesinlikle caiz değildir.

"Neden siz Allah yolunda harcamayasınız ki? Göklerin ve yerin mirası zaten Allah'ındır. Elbette içinizden, fetihten önce harcayan ve savaşan bir olmaz. Onların derecesi, sonradan infak eden ve savaşanlardan daha büyüktür. Bununla beraber Allah hepsine de en güzel sonucu vaad etmiştir. Allah yaptıklarınızdan haberdardır." [8]

"Bu öyle bir savaştır ki, acılarını paylaşmayan

Daha sonra pişman olacaktır."

Bütün Müslümanların dine yardım edenler saflarında yerini alması, onlara katılması, eylemlerini ve beklentilerini dinin kendisine yönelik farzlarına göre gerçekleştirmesi, dini için canı ile malı ile çalışması gerekir. Çünkü onun dini -kabul etsin ya da kabul etmesin- düşmanlar için hedef tahtası durumundadır.

Müslümanlar ramazan ayını, bu ay içinde daha önce yaşadıkları sahte değil, gerçek zaferlere, şereflere tekrar kavuşmak yönünde çabalamak için, yapılacak işleri tekrar gözden geçirmek, safları düzenlemek, planlamak ve önemli işlerin listesini yapmak için bir fırsat kabul etmeli.

Bu mübarek ay, bizden önceki salihler nazarında fetih, cihad ve çalışma ayı olduğu gibi bizim nazarımızda da her hangi bir ziyaretçi gibi olmamalıdır. Bu ay itaat ve hayır ayıdır. Allah onu diğer aylardan daha üstün kılmıştır. Onda tutulan orucu ve namazı günahların ve hatala-

8. 57, Hadid/10

rın bağışlanması ve cehennemden kurtulmak için bir sebep kılmıştır. Kullar bu ayda kendilerini gözden geçirir, hayır işlerini arttırır ve takvalı olurlar. Allah'u Teala şöyle buyurur:

"Ey iman edenler! Oruç sizden öncekilere farz kılındığı gibi size de farz kılındı. Umulur ki sakınırsınız."

Bu ayda ki yüce hikmet Allahu Teala'nın da buyurduğu gibi sakınmak, takvaya erişmektir.

"Umulur ki sakınırsınız."

Umulur ki Allah'tan sakınır ve hukukunu yerine getirirsiniz, onu şirkten tenzih eder ve tevhidi gerçekleştirirsiniz, bu yolda gerçekten cihad edersiniz.

Umulur ki, Allah'tan sakınır, onun öfkesinden kaçınırsınız, ona daha çok itaat eder, ayıplarınızı takva elbisesi ile örtersiniz. Takva elbisesi… En hayırlı olan işte budur…

"Eğer kişi takva elbisesi giymedi ise

Giyinik de olsa çıplaktır.

Kişinin en önemli özelliği Rabbine itaattir.

Allah'a asi olarak itaat edende hayır yoktur."

Ömer, Übey bin Kaab'a "takva nedir" diye sordu. Übey "Ey mü'minlerin emiri! Sen hiç dikenli bir yolda yürüdün mü" dedi. Hz. Ömer "Evet" deyince Übeyy tekrar "Dikenli yolda yürürken ne yaptın" diye sordu. Hz. Ömer "Elbisemi topladım ve dikenlerin bana dokunmaması için gayret ettim" dedi. Bunun üzerine Übeyy "İşte Takva budur" diye cevap verdi.

Takva; Müslümanın fitnelere, günahlara ve hatalara karşı dikkatli olması, Allah'ın emirlerine muhalefet etmekten sakınması, Onun hukukunu yerine getirememek ya da eksik yapmaktan kaçınması ve yolu üzerindeki, şüphe, fitne, şehvet, büyük günahlar gibi dikenlerden sakınmaya çalışmasıdır.

Hz.Ali (r.a) takva ile ilgili şöyle der: "Takva Allah'tan korkmak, tevazu ile ibadet etmek, aza kanaat etmek ve ölüme hazırlanmaktır."

Seleften bazıları da takva hakkında buna benzer sözler söylemişlerdir. Hepsi aynı minval üzere konuşmuş, aynı eşsiz tatlı kaynaktan doğup aynı yere dökülmüşlerdir.

Bütün Müslümanların, bu mübarek ayda imanlarını yenilemek için çalışması gerekir. Çünkü iman, kafirlerin entrikalarına karşı Müslümanın kendini savunabileceği ilk silahıdır. Müslüman bu ayda takvaya bürünmeli, namaz, oruç ve zikirle doyasıya beslenmeli, hayatına ve davranışlarına da yansıtacağı bir tövbeyle dinin yardımcılarından olma isteğini yeniden canlandırmalıdır.

Bu mübarek ay, ilim ehli ve ulema için de dine karşı sorumluluklarını nasıl eksik yerine getirdiklerini görmek, dini, yöneticilerin emrine amade kılmaktan vazgeçmek, onu tağutların menfaatine olacak şekilde yorumlamaktan kaçınmak için bir fırsattır. Yöneticilerin işlerini yüklenmekten vezgeçmeli, bulundukları mevkide Müslümanları gözetmeli ve tevbe etmelilerdir. Müslümanları da kandırılmaya karşı uyarmalıdırlar.

Ebu Hüreyre (r.a) Rasulullah'tan şöyle bir hadis rivayet eder: "Yalan söylemeyi ve yalanla amel etmeyi terketmeyen kimsenin yemeyi ve içmeyi bırakmasına Allah'ın ihtiyacı yoktur."

Bu ay davetçiler içinde eksiklerini, davetlerini ve takvalarını gözden geçirmek için bir fırsattır. Bu ayda davetlerindeki şüpheleri temizlemeli, iftira, dedikodu gibi cihadı ve mücahitleri oyalayan şeyleri davetlerinden ayıklamalıdırlar.

"Yalan söylemeyi ve yalanla amel etmeyi terketmeyen kimsenin, yemeyi, içmeyi terketmesine Allah'ın ihtiyacı yoktur."

Bu ay bolluk içinde yaşayan müslüman zenginler için de dünyanın her yanındaki mücahit kardeşlerine karşı olan sorumluluklarını gözden geçirmeleri açısından bir fırsattır. Çünkü malla cihad, canla cihadın kardeşidir. Oruçta çektikleri açlıkla; sıkıntıda olanları, fakirleri, miskinleri ve mustaz'afları hatırlarlar. Erkekler… Kadınlar… Mahkumlar… Esirler… Ve dünyanın dört bir yanında Allah düşmanları tarafından gözetlenenler….. Elbetteki eğer gerçekten mü'minlerden iseler, onların başına gelen felaketi hisseder, hüzünleri ile hüzünlenir, endişelerini paylaşırlar. Müslümanları umursa-

mayan, onlardan değildir.

Müslümanlar birbirlerine karşı besledikleri sevgi, muhabbet ve merhamette tek bir vücut gibidirler. Uzuvlardan herhangi biri bir sıkıntı, acı hissettiğinde, diğer bütün uzuvlar onun bu acısını paylaşırlar. Bu muhtaçları hatırlamakla olur. Onlara dua ederek, ailelerine sahip çıkarak, çocuklarına merhamet ederek, şefkat göstererek, Allah'ın verdiği nimetleri onlarla paylaşarak, felaketlerini ve acılarını hafifletmek için çalışarak olur.

İbn-i Abbas şöyle demiştir: "Resulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) insanların en cömerdi idi. Ramazan ayında Cebrail ile buluştuğu zaman daha da cömert olurdu. Kendisi her gece Ramazan'da Cebrail ile buluşur, karşılıklı olarak onunla Kur'an okuyup incelerdi.Şu bir gerçek ki, Resulullah hayır konusunda sürekli esen rüzgardan daha cömert idi."

Bu fırsat sayesinde müslümanlar kendilerini Kur'an a göre gözden geçirmelidirler. Çünkü Ramazan, Kur'an ayıdır.

"O Ramazan ayı ki, insanları irşad için, hak ile batılı ayıracak olan, hidayet rehberi ve deliller halinde bulunan Kur'ân onda indirildi." [9]

Buna karşılık Allahu Tealâ kitabını terk edenleri ise şöyle kınamaktadır:

"Peygamber dedi ki: "Ey Rabbim! Kavmim bu Kur'ân'ı terkedilmiş (bir şey yerinde) tuttular." [10]

Kur'ana yönelişin en güzeli ise, genel olarak Müslümanların hayatlarında, siyasetlerinde, ilişkilerinde, hükümlerinde onu uygulamak, onun hükümlerine ve kanunlarına başvurmaktır.

Bu mübarek ayın sunmuş olduğu fırsat aynı zamanda yeryüzünde rahatlık ve bolluk içinde yaşayanlar için de kendilerini gözden geçirme vesilesidir. Kendilerini cihada, din uğruna sıkıntı ve zorluklara katlanmak için hazırlamalıdırlar. Çünkü Allah'u Teala bu ayı Müslümanın irade ve sabrı öğreneceği bir okul yapmıştır. Müslüman bu ayda sıkıntılara tahammül etmeyi, nimetleri terketmeyi öğrenir. Çünkü nimete nimetle ulaşılmaz, rahatı isteyen kişi önce rahatı terketmelidir.

Allah'ın dinine yardım etmek, ciddiyet, çaba ve sabır işidir.

Son olarak Ramazan ayı, sevabını Allah'tan umarak tutulan oruç, samimi teveccüh ve tevbe ile şüphesiz tam bir duaya icabet mevsimidir. Allah (c.c) oruç ayetinin sonunda şöyle der:

"Şayet kullarım, sana benden sordularsa, gerçekten ben çok yakınımdır. Bana dua edince, duacının duasını kabul ederim. O halde onlar da benim davetime koşsunlar ve bana hakkıyla iman etsinler ki, doğru yola gidebilsinler." [11]

Kendiniz ve aileniz için ettiğiniz duada davetçi kardeşleriniz ve mücahitler için cimrilik etmeyin. Bu mübarek yüce mevsimde yer duadır, gök duadır…

Müslümanların zaferi, kafirlerin helak olması, müşriklerin zilleti, mustazafların kurtulması, esirlerin serbest kalması için sürekli dua edin. Bu kardeşlerinizin sizin üzerinde bulunan en küçük hakkıdır. Müslüman Müslümanın kardeşidir. Birbirlerinden ne koparlar ne de ayrılırlar. Eğer silah ve güç ile yardım etmekten acizseniz, dua ile dininize ve kardeşlerinize yardım edin. Ki dua en büyük silahtır.

Allahım! Bu ümmete, senin dostlarının izzete eriştiği, senin düşmanlarının zelil olduğu senin kitabınla hükmedildiği dosdoğru yolda olmayı nasib et.

Salat ve selam Peygamberimiz Muhammed'in *sallallahu aleyhi ve sellem*, ailesinin ve ashabının üzerine olsun.

Ebu Muhammed el-Makdisi

Şaban ayının bitimine üç yada dört gün kala/1423 h.

9. 2, Bakara/185

10. 25, Furkan/30

11. 2, Bakara/186

-4- Baba Gibi Yâr

Babamın vefatında bir şeyin farkına vardım, baba sevgisi gizliymiş, ölünce birdenbire, aniden ortaya çıkar, bir volkan gibi içinizde patlarmış.

Anne-Baba Boşandıysa...

Boşanma gerçekleşti ve çocuk annede kaldı. Aksi bir durum yoksa genelde ülkemizdeki hukuk sistemi bu doğrultuda kararlar veriyor. Normalde çocuk babasını haftada 7 gün görürken bu rakam bir-ikiye düşüyor. Baba ne yapmalı ki aradaki mesafeyi kapatabilsin, annesiyle boşansalar da varlığını oğluna-kızına hissettirebilsin? Psikiyatr Dr. Mustafa Ulusoy'un önerileri şöyle: "Hafta sonu alıp evine götürerek birlikte vakit geçirebilirler. Çocuğa 'ben senin yanındayım' hissini vermeli muhakkak. Çocuk kendini çaresiz hissettiğinde, herhangi bir sorunla karşılaştığında babasını yanında bulması bu duygunun verilmesi için kâfidir. Bu hissi beraberken bile birçok baba veremiyor, boşandıktan sonra daha da zorlaşır. Ama yapılamayacak bir şey de değil. Babanın çocuğuyla ilgili duygularını, düşüncelerini paylaşması da çok önemli."

Pedagog Adem Güneş de babanın yeni biriyle evlendiğinde yapılması gerekenleri özetliyor: "Çocuk babaya geldiğinde ona ait odası, eşyaları bulunmalı. Erkeğin hayatında bir değişiklik olacaksa (yeni kardeş, taşınma, iş değişikliği) bunu oğlu-kızı önce babasından duymalı. Çocuk o eve sığıntı gibi gelip gitmemeli. Ona iki evinin bulunduğu ama birine ait olduğu söylenmeli. Ait olduğu evin seçimi için anne-baba ortak karar almalı."

Prof. Dr. Haluk Yavuzer, "Baba, babalığını annenin izin verdiği ölçüde yapabilir." diyerek önemli bir noktaya temas ediyor. Ona göre günümüz babalarının görevlerini tam anlamıyla yerine getirememesinde annelerin tutumu da etkili. Mesela, bazı hanımlar hem çalışıp hem de annelik vazifelerini yerine getiriyor. Tüm gün evladından ayrı kaldığı için evde geçirdiği zamanı tamamen ona ayırıyor. Tabii baba da bu esnada tabir-i caizse kapı dışında kalıyor. Kızını-oğlunu bir an olsun yanından ayırmayan, çocuklarına aşırı bağlı anneler de baba-çocuk ortak hareket etmeye başladığında kıskanıp ortama müdahale ediyor. Prof. Dr. Yavuzer böylesi bir durumda da babaların 'Ne hâliniz varsa görün!' dediğini aktarıyor: "Sağlıklı baba-çocuk ilişkisinin oluşması için anne desteği çok önemli. Bebeklikten itibaren kademeli şekilde çocukla baba baş başa kalmalı. Büyüdüklerinde de babayla kız-erkek çocuk basket maçına, balık tutmaya, alışverişe, müzeye gidebilmeli. Anne bu zemini oluşturmalı, kendi de bu esnada evde dinlenmeli, bireysel zevkleriyle uğraşmalı. Sofrada, aile ortamında, okul arkadaşıyla, öğretmeniyle paylaşamayacağı şeyleri çocuklar babala-

rına böyle zamanlarda anlatır. Bunlar annenin bulunduğu bir ortamda genelde gerçekleşmez."

Bir Türk Geleneği: Babayı Polis Yerine Koymak

Annelerin yanlış tutumlarından konu açılmışken her Türk kadınının düştüğü önemli hatalardan biri de babayı polis yerine koymak. Gün boyunca annesiyle vakit geçiren çocuk zaman zaman şımarır, hareketlerinde aşırıya kaçar. Bu durumun üstesinden gelecek anahtar cümle ise "Seni babana söyleyeceğim."dir. Çocuk bundan dolayı babasının eve gelmesini istemez. Akşam olur, kapının zili çalar. Baba yorgundur, tüm günün stresi omuzlarındadır hâlâ. Anne hemen oğlunu-kızını şikâyete başlar. Babanın üzerindeki negatif enerjiyle şikâyet cümleleri birleşince ortalık karışır. Baba âdeta canavara dönüşür. Prof. Dr. Haluk Yavuzer, 'Korkuya değil, sevgiye dayalı birlikteliği' aramamız gerektiğini tavsiye ediyor: "Çocuk babanın sevgisine, ilgisine ihtiyaç duyar. Dıştan baskı ve kontrol yerine içten denetimi yeşertip çocuğun içinden korku odaklı davranmayı çıkarırsak sorumluluğu geliştiririz. Bizim eğitimdeki amacımız kendi başına karar verebilen, sorumluluk üstlenebilen bireyler yetiştirmektir. Ama bu tarz yanlış terbiye yöntemleriyle bunu sağlamak mümkün değil."

Buraya kadar bebeklik, çocukluk döneminde babanın fonksiyonlarını anlatmaya çalıştık. Bunun sebebi, bahsi geçen hayati hasletlerin bu yıllar içinde kazanılmasıydı. Haberimizi okuyan baba adayları için mevcut bilgiler yol gösterici olabilir. Peki, 13-18 yaşında ergenliğe yeni giren ya da bu süreci tamamlamış çocukları bulunan babalar bundan sonra ne yapabilir? İçinizi bir nebze rahatlatacak açıklama Fatih Üniversitesi Öğretim Üyesi Pedagog Adem Güneş'ten geliyor: "Ebeveynler umutsuzluğa kapılmasın. Baba ergenlik dönemini tamamlamış çocuğuna bile irade, dirayet, adalet, güven, problem çözme gibi özellikleri kazandırabilir. Yalnız bunu çocukluk dönemindeki kadar kolay yapamaz. Çünkü genç artık her şeyi aklıyla sorgular. Onu ikna etmek zordur. Burada sabır çok önemli. Sorunların üstesinden gelemeyenler de uzman desteği alabilir."

Son söz Sosyolog-Yazar Ali Bulaç'ın: "Babamın vefatında bir şeyin farkına vardım, baba sevgisi gizliymiş, ölünce birdenbire, aniden ortaya çıkar, bir volkan gibi içinizde patlarmış. O sizi varlığın merkezine bağlayan ana irtibat noktasıymış. Babanın vefatında işte o nokta kopuyor, kendini uzayın boşluğunda yuvarlanıyor hissediyorsun. Onu çok özlüyorum, babalar çok tatlıymış meğer!"

"Baba, çocuğun duygu dünyasına girebilmeli" Pedagog Adem Güneş: "Kız çocuğunun yetiştiği bir evde babanın fonksiyonel anlamda varlığı ile yokluğu arasında trajik sonuçlar meydana geliyor. Kızlar duygularını babadan tatmin etmeye çalışır. Zayıftır ve güçlü olana (babaya) yanaşır. Sevgiye, korunmaya ihtiyaç hisseder. Ergenlik döneminde baba yoksa (maddeten ya da manen); sığınma, korunma hissini dışarıdaki erkeklerde aramaya başlar. Çünkü bu ihtiyacını güdüsel olarak 'bir erkekten karşılayacağını bilir. İçindeki açlıkla birlikte önüne ilk çıkan kişiyi sorgusuz benimser, ona bağlanır. Babalar 'iyi okullarda okutuyorum, yüksek hayat standartları sunuyorum' diye çocuklarını duygusal anlamda beslediğini zannetmesin. Babanın kız çocuğunun duygu dünyasına girmesi şart. Bunu da şöyle yapabilir; çocuk dışarıda bir problem yaşadığında gelip hemen babasına anlatabilmeli. Baba hemen harekete geçerek problemi çözüme kavuşturmalı, kızına sonuçtan memnun kalıp kalmadığını sormalı. Bu şekilde davranan bir baba kızının hayattaki en büyük dayanağı olabilmiştir."

Babayla Çocuk Nasıl Kaliteli Zaman Geçirir?

Geçirilen zaman çocuğu mutlu edip onun gelişimine katkı sağlıyorsa, Neler yapılacağına sadece baba değil, çocuk da karar veriyorsa, Geçirilen zamandan her ikisi de zevk alıyorsa, Baba çocuklarını psikolojik ve sosyolojik anlamda tanıma fırsatı buluyorsa, Baba her anın mükemmel geçtiğini düşünüyorsa, Herhangi bir aktiviteyi gerçekleştirirken sadece çocuğuyla ilgileniyor; cep telefonu, bilgisayar ya da televizyona ara ara dalıp gitmiyorsa baba çocuğuyla kaliteli zaman geçiriyor demektir. Pedagoglara göre; çocukların babalarıyla her gün 1 saat 'kaliteli zaman' geçirmesi sağlıklı bir ilişki için oldukça elzem. **BİTTİ**

Tûba KABACAOĞLU

İrca Saldırılarına Karşı Şüphelerin Giderilmesi

Kitap: İrca Saldırılarına Karşı Şüphelerin Giderilmesi

Yazar: Murat Gezenler

Yayınevi: Şehadet

Hamd ancak Allah'a mahsustur. O'na hamd eder, O'ndan yardım ve mağfiret dileriz. Allah'tan başka ilah yoktur ve tektir ve yine şehadet ederim ki Muhammed *sallallahu aleyhi ve sellem* O'nun kulu ve Rasûlü'dür.

"Ey iman edenler Allah'tan O'na yaraşır şekilde korkun ve ancak Müslümanlar olarak can verin." [1]

Bu ay da yeni bir kitap tanıtma imkanı veren Allah'a *subhanehu ve teâlâ* hamd olsun. Bu ay tanıtacağımız eser Şehadet yayınları tarafından yayınlanan *'İrca Saldırılarına Karşı Şüphelerin Giderilmesi'* isimli kitap olacaktır. Kitap isminden de anlaşılacağı gibi Mürcie ve müntesiplerine bir reddiye niteliğindedir. Veya batılı hak, hakkı batıl göstermeye çalışan şeytanın sözcülerine bir cevaptır. Çünkü hak ve batıl mücadelesi ilk insanın yaratılışından bu yana sürmektedir ve kıyamete kadar devam edecektir. Ne zaman ki hak ehli hakkı savunup onu insanlara götürmüşse; şeytan ve ehli de boş durmamış bu hakkı saptırmak için elinden geleni ardına koymamıştır. Burada asıl üzücü olan ise bizim ile aynı kitaba inanan ve aynı kıbleye yönelen insanların, tevhid ehline karşı batılı hak, hakkı batıl göstermek için var gücü ile şeytanın sözcülüğünü üstlenmeleridir. Ve bunlar gerek sohbetlerinde, gerek yayınladıkları eserlerde ya da yazılı ve görsel basında kendi batıllığını, taraftarlarını hak olarak göstermek için 'maslahat, ehveni şer, takiyye, tevil, mustazaf, cehalet, ikrah' vb. tüm kavramları kendi arzu ve istekleri doğrultusunda saptırarak, kendilerini hak diye göstermeye çalışırken, tevhid ehline olan kinleri burada kalemle dile getirilemeyecek boyuttadır. Sanırsınız ki bugün İslam coğrafyası diye tabir edilen beldelerdeki zulüm, kan, gözyaşı vb. vahşetler tevhid ehli tarafından gerçekleştirilmiştir. Bu zümrenin tevhid ehline olan öfkesi ve kini şeytan ve dostlarına olsaydı belki bu vahşetler bu boyutta olmayacaktı, Allah daha iyi bilir.

İşte bu kitap, bu taifenin (mürcie) kendini temize çıkarıp hakkı batıl, batılı hak göstermek için getirdiği şüpheleri tek tek ele alıp çürütmeye çalışmış. Kitapta en göze çarpan diğer bir nokta ise kitabın ilmi yönünün olduğudur. Mürcie ehlinin yaptığı gibi akıl, vahye galip değildir. Rabbim bu kitabın hazırlanmasında emeği geçen tüm Müslümanlardan razı olsun (Amin).

Davamızın sonu Allah'a hamd etmektir.

1. 3/Al-i İmran, 101

Sahi, Neydi?

Çokça şey görmüşlerdi.
Hem de küfrün her çeşidini…
Çöl etrafında bir hiçken,
Hakka yapışmaları sonucu,
Örnek oldular asırlar boyu.

Sahi, neydi bir hiçken,
Asırlara yıldız yapan?
Acaba neydi bir hiçken,
Cennetlere aday yapan?

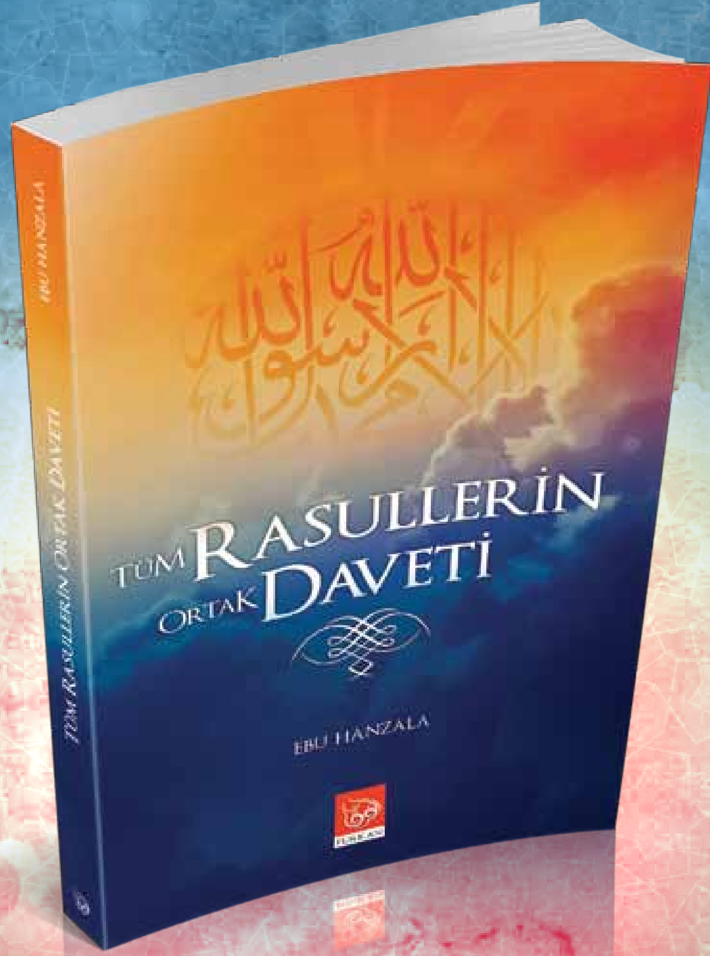
Zamanın hakkını vermiş,
İçindekilerini fehmetmiş,
Doğru sözlü olana uymuş,
O'nun kıymetini bilmişlerdi.

Söz ile amelleri bir,
Yaptıkları ortada…
Cihana kafa tutmuşlar,
Tevhidi bir sedayla.

Gökteki yıldızlar misali
Işık saçtılar yüzyıllarca.
Ya bizim dönemimiz…
Neden bunu göremiyoruz?

Bu ışıkları idrak eden
Gözler mi yok oldu?
Küçücük bir parıltı değil ki,
Hiç mum ile ay kıyas edilebilir mi?
Asla!
Sorun ışıkta değil, bizdeydi.
Sorun kaynakta değil,
İçimizde olan benliğimizde,
Nefsimizde olan engellerimizdeydi.

Eğer varsa bir sorun, bizde…
Çokça konuşup,
Dillendirip,
Amel edemeyişimizde…

TÜM RASULLERİN ORTAK DAVETİ
EBU HANZALA
TÜM RASULLERİN ORTAK DAVETİ
EBU HANZALA

Tâğut'a Kulluk Etmekten Kaçınıp, Allah'a Yönelenlere Müjde Vardır. Kullarımı Müjdele!

39 / Zümer, 17

